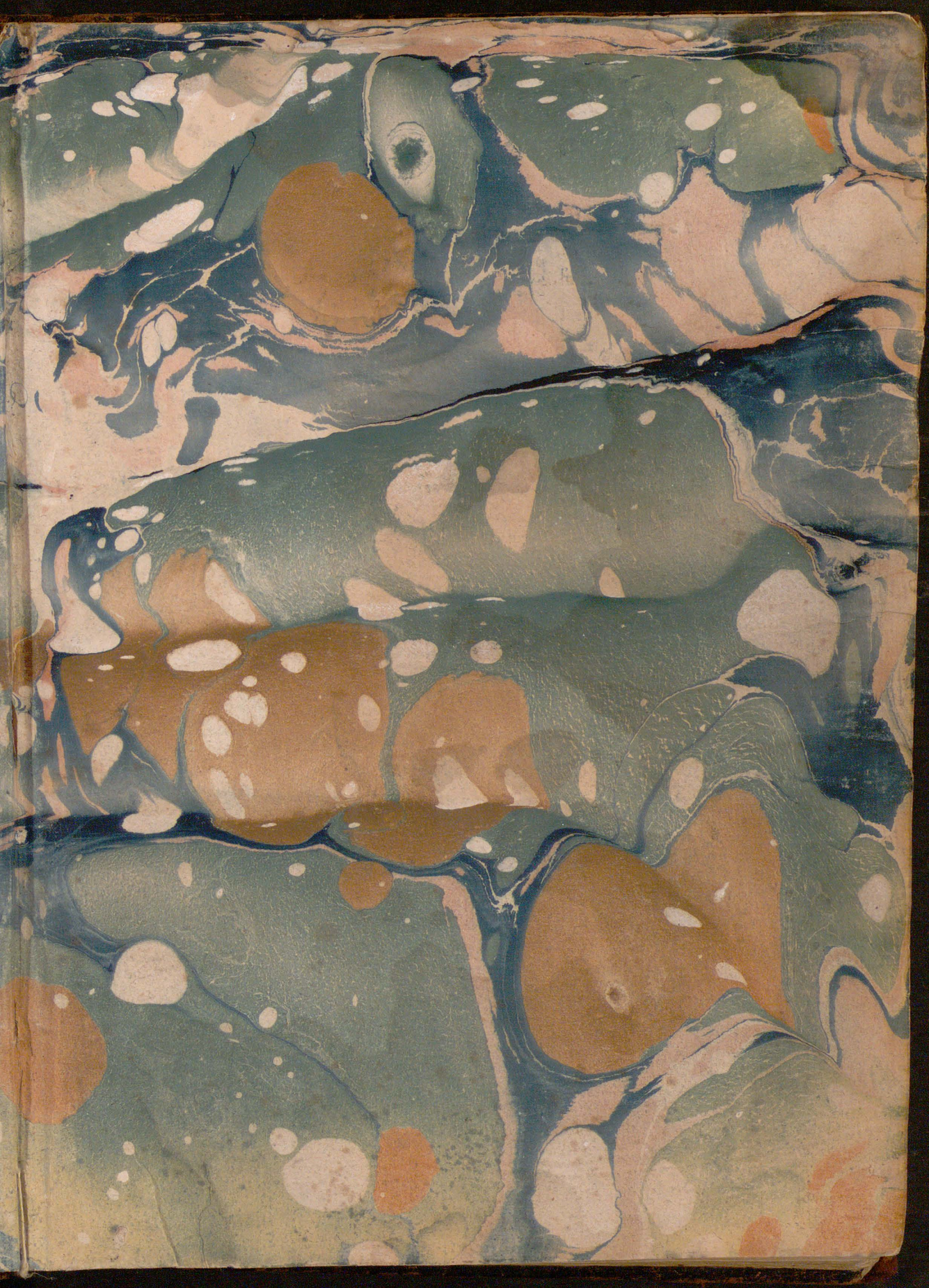

135786

135786

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

IN ECCLESIA CATHEDRALI ET DIOECESI SALMANTINA
RECITANDA

Quae CODICEM eiusdem Ecclesiae componunt.

ACCEDUNT

Nonnulla Officia aliorum Sanctorum ad eundem Codicem non spectantia, apprime vero utilia ut ab omnibus Clericis hujus Diocesis Officium sacrum rite persolvatur.

RECOGNITA ET APPROBATA A SEDE APOSTOLICA
AC DECRETIS S. R. C.

*Collecta et ordinata à Josepho Hernando Cáraves,
Presbitero, hujus Ecclesiae Præbendato Capitulari, et
Sacrarum Cæremoniarum Magistro.*

ANNUENTE ILLMO. AC RMO. EPISCOPO
D. D. ANTONIO TAVIRA ET ALMAZAN.

SALMANTICÆ:

*Ex Officina Viduæ D. Ludovici García Rico,
per Cælestin. Emmanuel. Rodriguez-Grande,
Calle de Serranos.*

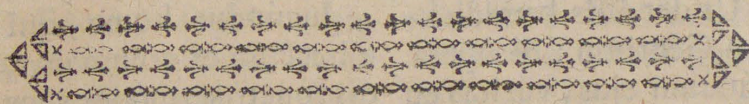
CUM SUPERIORUM PERMISSU.

MDCCCVI.

R. 237.829

620984959

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non poenitebit eum : Tu es Sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implébit ruínas : * conquassabit cápita in

terra multorum.

De torrente in vía bibet : * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, &c.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * in consilio justorum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui, * virtutem operum suorum annuntiabit pópulo suo.

Ut det illis hæreditatem Géntium : * ópera mánuum ejus, véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi : * facta in veritate, et æquitate.

Redemptiõnem misit pópulo suo : * mandavit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

B *Psalmus III.*
eátus vir, qui timet Dóminum : * in mandatis ejus volent nimis.

Potens in terra erit semen ejus : generatio rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus, * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténébris lumen rectis : * misericors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo, qui miserétur et commodat, dispónet sermónes suos in judicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus sperare in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, dentibus suis fremet, et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

L *Psalmus III2.*
audáte púeri Dómini : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómine benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in coelo, et in terra?

Suscitans à terrâ inopem, * et de stercore erigens páuperem.

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiòrum lætantem.

Laudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópli.

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus: * et veritas Dómini manet in ætérnum.

Canticum B. M. V.

Magnificat: * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus: * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitatem ancillæ suæ: * ec-

ce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit humiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula, Glória, &c.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit. V. Jube domne benedícere. R. Noctem quiétam, et finem perfectum concédat nobis Dóminus omnipotens. R. Amen.

Lectio brevis, 1. Petri 5.

FRatres: Sóbrii estote, et vigiláte: quia adversárius vester diabolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem Dómine miserêre nobis. *R. Deo grâcias.*

ψ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit coelum, et terram. Pater noster. Dicitur totum secretò.

Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaëli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Páulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideò precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum, et Páulum,

omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *R. Amen.*

Deinde repetit confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicat: tibi pater, et te pater.

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris perdúcat vos ad vitam ætérnam. *R. Amen.*

Indulgéntiam, absolutionem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. *R. Amen.*

Et facta absolutione dicitur ψ.

Convérte nos Deus salutáris noster. *R. Et avérte iram tuam à nobis. ψ. Deus in adju-*

tórium meum inténde.

R. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, &c.

Antiphona. Miserêre.

Psalmus 4.

CUM invocârem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatiône dilatásti mihi.

Miserêre mei: * et exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitâtem, et quæritis mendácium.

Et scirôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccâre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificâte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua libera me.

Inclína ad me áurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUI hábitat in adjutório Altíssimi,
* in protectiōe

Dei coeli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venantium, * et à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi; * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno.

A sagitta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incursu, et dæmonio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, et decem millia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen oculis tuis considerábis: * et retributiōnem peccatorum vidébis.

Quóniam tu es Dómi-

ne spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accêdet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatiōe: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replêbo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dó-

mini, * in átriis domus
Dei nostri.

In nóctibus extóllite
manus vestras in sancta,
* et benedicite Dómi-
num.

Benedicat te Dómi-
nus ex Sion, * qui fecit
coelum et terram.

Añã: Miserere mihi
Dómine, et exáudi ora-
tióne meam.

Hymnus.

TE lucis ante térmi-
num

Rerum Créator pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,

Et nóctium phantásma-
ta;

Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluántur còrpora.

Præsta, Pater piissime,
Patrique cómpar Unice,

Cum spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14.

TU autem in nobis
es Dómine, et no-
men sanctum tuum in-

vocátum est super nos,
ne derelínquas nos Dó-
mine Deus noster. *R. Deo*

grátias. *R. breve.* In ma-
nus tuas Dómine, *

comméndo spíritum me-
um. *Et repetitur.* In ma-
nus tuas Dómine, *

comméndo spíritum meum.

Ps. Redemisti nos
Dómine Deus veritátis

R. Comméndo spíritum
meum.

Ps. Glória Patri, &c.

R. In manus tuas Dó-
mine, * comméndo spí-
ritum meum.

Ps. Custódi nos Dómi-
ne ut pupíllam óculi. *R.*

Sub umbra alárum tuá-
rum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc 2.

Nunc dimittis ser-
vum tuum Dómi-
ne, * secúndum verbum
tuum in pace.

Quia viderunt oculi
mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante
faciem ómnium populó-
rum.

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-

B

riam plebis tuæ Israël.

Glória Patri, &c.

Antiphona. Salva nos
Dómine vigilantes, cus-
todi nos dormientes: ut
vigilemus cum Christo,
et requiescāmus in pace.

*Sequentes preces sem-
per dicuntur, præter-
quam in Officio duplici,
et infra Octavam.*

K Yrie eleison. Chris-
te eleison. Kyrie
eleison. Pater noster, se-
creto.

ψ. Et ne nos inducas
in tentationem.

R. Sed libera nos a
malo. Credo in Deum,
secreto.

ψ. Carnis resurrectiō-
nem. R. Vitam æternam.
Amen. ψ. Benedictus es,
Dómine Deus patrum
nostrorum.

R. Et laudábilis, et
gloriosus in sæcula.

ψ. Benedicāmus Pa-
trem, et Filium cum
Sancto spiritu.

R. Laudēmus, et su-
perexaltēmus eum in sæ-
cula.

ψ. Benedictus es, Dó-

mine in firmaménto cœ-
li.

R. Et laudábilis, et
gloriosus, et superexal-
tātus in sæcula.

ψ. Benedicat, et cus-
todiat nos omnipotens,
et misericors Dóminus.

R. Amen.

R. Dignare, Dómine,
nocte ista.

R. Sine peccato nos
custodire.

ψ. Miserere nostri Dó-
mine.

R. Miserere nostri.

ψ. Fiat misericordia
tua, Dómine, super nos.

R. Quemadmodum spe-
rāvimus in te.

ψ. Dómine, exaudi
orationem meam.

R. Et clamor meus ad
te veniat.

ψ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Visita, quæsumus
Dómine, habita-
tionem istam, et omnes
insídias inimici ab ea
longè repelle: Angeli tuī
sancti habitent in ea, qui
nos in pace custodiant:

et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum, &c.

¶ Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶ Benedicamus Dómino.

R. Deo grátias.

Benedictio. Benedicat, et custodiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. R. Amen.

*Et non dicitur, Fidé-
lium ánimæ, sed imme-
diatè dicitur una ex in-
frascriptis Antiphonis,
pro tempore.*

A Vesperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus, usque ad Purificationem inclusivè.

Antiphona.

ALMA Redemptóris Mater, quæ pèrvia coeli Porta manes, et stella maris, succurre cadénti,

Surgere, qui curat, pópulo; tu quæ genuisti,

Nátura miránte, tuum sanctum Genitórem.

Virgo prius, ac posté-
rius, Gabriélis ab ore.

Sumens illud Ave, pec-
catórum miserère.

In Adventu. ¶ Ange-
lus Dómini nuntiávit
Mariæ. R. Et concepit
de Spíritu sancto.

Orémus. *Oratio.*

GRátiam tuam, quæ-
sumus, Dómine,
méntibus nostris infun-
de: ut qui Angelo nun-
tiante, Christi Filii tui
incarnatiónem cognóvi-
mus, per passióem ejus,
et crucem ad resurrec-
tiónis glóriam perducá-
mur. Per eundem Chris-
tum Dóminum nostrum.
¶ Amen.

*A primis Vesperis Na-
tivitatis, et deinceps.*

¶ Post Partum, Virgo.
invioláta permansisti.

R. Dei Génitrix inter-
cede pro nobis.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui salútis
æternæ, beatæ Ma-
riæ virginitate fecúnda,
humáno generi præmia
præstitisti: tribuæ quæ-
sumus; ut ipsam pro no-
bis intercédere sentiá-
mus, per quam meruimus
auctórem vitæ suscipe-

te Dóminum nostrum
Jesum Christum Filium
tuum. R. Amen.

*Post Purificationem,
id est, à fine Completorii
illius diei inclusivè (e-
tiam si transferatur Fes-
tum Purificationis) us-
que ad Feriam quintam
in Cœna Domini exclu-
sivè.*

Antiphona.

AVE Regina Cœlo-
rum,
Ave Dómina Angelò-
rum:

Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est
orta:

Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósas:
Vale, ò valdè decóra,
Et pro nobis Christum
exóra,

¶ Dignâre me, laudâre te,
Virgo sacrata:

R. Da mihi virtutem
contra hostes tuos.

Orémus. Oratio.

CONcéde, miséricors
Deus, fragilitati
nostræ præsidium, ut qui
sanctæ Dei Genitricis
memóriam ágimus, in-
tercessiónis ejus auxi-

lio, à nostris iniquitati-
bus resurgâmus. Per eúm-
dem Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

*A Completorio Sabbati
sancti, usque ad No-
nam Sabbati post Penté-
costes inclusivè.*

Antiphona.

Regina Cœli latâre,
allelúja;

Quia quem meruisti por-
târe, allelúja,

Resurrexit, sicut dixit,
allelúja:

Ora pro nobis Deum,
allelúja.

¶ Gaude et latâre Virgo
María, allelúja.

R. Quia surrexit Dómi-
nus verè, allelúja:

Orémus. Oratio.

DEUS, qui per resur-
rectiõnem Filii tui
Dómini nostri Jesu Chri-
sti mundum latificâre
dignatus es: præsta qua-
sumus; ut per ejus geni-
tricem víginem Ma-
ríam, perpétuæ capiâ-
mus gáudia vitæ. Per
eúndem Christum Dó-
minum nostrum. R. A-
men.

A primis Vesperis Festi Trinitatis, usque ad Nonam Sabbati ante Adventum.

Antipbona.

Salve Regina, Mater misericordiæ, vita, dulcedo, et spes nostra, salve. Ad te clamamus, exules, filii Hevæ. Ad te suspiramus gementes, et flentes in hac lacrymarum valle. Eja ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens! O pia! O dulcis Virgo Maria!

ψ Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui gloriosæ Virginis matris Mariæ corpus, et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu sancto cooperante, preparasti: da, ut cujus commemoratiô-

ne lætatur, ejus pia intercessiône ab instantibus malis, et à morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

ψ. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudamus: te Dóminum confitemur.

Te ætérnum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi coeli, et univérsæ potestates.

Tibi Chérubim, et Séraphim, incessabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt coeli et terra: majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum Chorus,

Te Prophetarum laudabilis número,

Te Mártyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia,

Patrem immensæ majestatis,

Venerandum tuum verum, et unicum Filium,

Sanctum quoque Patraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe,

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis uterum.

Te devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis: in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos: et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, be-

nedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum: et in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine: miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non confundar in æternum.

AD LAUDES.

Psalmus 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Et enim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * a vocibus aquarum multarum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibilia facta sunt nimis, * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

* Introíte in conspectu ejus, * in exultatióne.

Scitôte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus et oves páscae ejus: * introíte portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguedine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatióis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditabor in te: * quia fuísti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quasiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vulpium erunt.

Rex verò latábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia

obstructum est os lo-
quentium iniqua.

*Hic non dicitur Glória
Patri.*

Psalmus 66.

DEus misereatur nos-
tri, et benedicat no-
bis, * illuminet vultum
suum super nos, et mise-
reatur nostri.

Ut cognoscāmus in
terra viam tuam, * in
omnibus Géntibus salu-
tāre tuum.

Confiteātur tibi póp-
uli Deus: * confiteā-
tur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exúltent
Gentes: * quóniam júdi-
cas pópulos in æquitate,
et Gentes in terra dirigis.

Confiteātur tibi póp-
uli Deus: confiteātur
tibi pópuli omnes: * ter-
ra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus,
Deus noster, benedicat,
nos Deus: * et métuant
eum omnes fines terræ.

*Canticum trium püero-
rum. Danielis 3.*

Benedicite omnia ó-
pera Dómini Dó-
mino: * laudáte et super-
exaltáte eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dó-
mini Dómino: * bene-
dicite coeli Dómino.

Benedicite aquæ om-
nes, quæ super coelos
sunt, Dómino: * bene-
dicite omnes virtutes
Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna
Dómino: * benedicite
stellæ coeli Dómino.

Benedicite omnis im-
ber et ros Dómino: *
benedicite omnes spíri-
tus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æs-
tus Dómino: * benedicite
frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pru-
na Dómino: * benedicite
gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et
nives Dómino: * benedi-
cite noctes et dies Dó-
mino.

Benedicite lux et té-
nebræ Dómino: * bene-
dicite fúlgura et nubes
Dómino.

Benedicat terra Dó-
minum; * láudet et su-
perexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et
colles Dómino: * bene-
dicite unívérſa germi-

nāntia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino ; * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete , et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres coeli Dómino.

Benedícite omnes béstia et pécora Dómino : * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * láudet & superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría , Misaél Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicāmus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudēmus et superexaltēmus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine

in firmamēto coelī : * et laudábilis , et gloriôsus , et superexaltātus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de coelis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum coeli coelórum : * et aquæ omnes quæ super coelos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creâta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præceptum pósuit , et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracones, et omnes ábyssi.

Ignis , grando , nix, gláciēs , spíritus procel-lárum : * quæ faciunt verbum ejus,

Montes , et omnes col-

les : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiaë , et univérsa pécora : * serpéntes , et vólucres pennátæ.

Reges terræ , et omnes pópuli ? * príncipes , et omnes júdices terræ.

Júvenes , et vírgines, senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solúus.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est

Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mânibus eórum.

Ad faciéndam vindictam in natióibus , * increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis júdiciu[m] conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminu[m] in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndu[m] multitudinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sonotubæ : * laudáte eum in psaltério , et cíthara.

Laudâte eum in tym-
pano, et choro: * lau-
dâte eum in chórdis, et
órgano.

Laudâte eum in cym-
balis bene sonántibus:
laudâte eum in cymbalis
jubilationis: * omnis
spíritus laudet Dómi-
num.

Canticum Zachariæ.

Luc. I. g.

Benedictus Dóminus
Deus Israël, * quia
visitâvit, et fecit redemp-
tiónem plebis suæ.

Et erexit cornu salútis
nobis, * in domo David
púeri sui.

Sicut locútus est per
os sanctórum, * qui à
sæculo sunt prophetâ-
rum ejus.

Salûtem ex inimicis
nostris, * et de manu
ómnium qui óderunt
nos.

Ad faciéndam miseri-
córdiam cum pátribus
nostris, * et memorári
testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod ju-
rávit ad Abraham pa-
trem nostrum, * datû-
rum se nobis.

Ut sine timóre de ma-
nu inimicórum nostrô-
rum liberáti, * serviâ-
mus illi.

In sanctitáte et justí-
tia coram ipso, * ómni-
bus diêbus nostris.

Et tu puer prophêta
Altíssimi vocâberis: *
præibis enim ante faciém
Dómini parâre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam
salútis plebi ejus: * in
remissiónem peccatórum
eórum.

Per víscera misericór-
diæ Dei nostri: * in quí-
bus visitâvit nos óriens
ex alto.

Illumináre his, qui in
ténébris et in umbra
mortis sedent: * ad di-
rigéndos pedes nostros
in viam pacis.

COMMEMORATIONES

COMMUNES,

sive suffragia Sanctórum.

DE SANCTA MARIA.

Ad Laudes et Vesperas

Añã: Sancta Mariã
succúrre miseris, juva
pusillánimes, réfove flé-

biles, ora pro pópulo, intèrveni pro clero, intercède pro devoto fœmineo sexu : sentiãt omnes tuum juvãmem, quicúmque celebrant tuam sanctam commemoratiõnem.

ψ. Ora pro nobis sancta Dei genitrix.

℞. Ut digni efficiãmur promissionibus Christi.

Orẽmus. *Oratio.*

Concède nos fãmulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et cõporis sanitãte gaudere, et gloriõsa beatæ Mariæ semper Virginis intercessiõne, à præsentì liberãri tristitia, et æterna pèrfrui lætitia.

Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem dicitur

ψ. Post partum Virgo inviolãta permansisti.

℞. Dei genitrix intercède pro nobis.

Orẽmus. *Oratio.*

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ Virginitãte fœcunda, humano generi præ-

mia præstitisti : tribue quæsumus, ut ipsã pro nobis intercédere sentiãmus, per quam meruimus auctõrem vitæ suscipere Dóminum nostrum, &c.

DE APOSTOLIS.

Ad Laudes Antiphona:

Gloriõsi principes terræ quómmodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separãti.

ψ. In omnem terram exivit sonus eõrum.

℞. Et in finis orbis terræ verba eõrum.

Ad Vesperas Añna: Petrus Apóstolus, & Páulus Doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

ψ. Constitues eos principes super omnem terram.

℞. Mémores erunt nominis tui Dómine.

Orẽmus. *Oratio.*

DEUS, cujus dextera beátum Petrum ambulãtem in flúctibus, ne mergeretur, erexit, et coapóstolum ejus Páulum tértiõ naufragãtem

de profundo pélagi libravit: exaudi nos propitius, et concède; ut amborum méritis æternitatis glóriam consequamur.

DE S. JACOBO APOST.

Ad Laudes Antiphona:
Visitavit nos per sanctum suum Apóstolum, et fecit salutem de inimicis nostris Dóminus Deus noster.

℣. Annuntiavêrunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexêrunt.

Ad Vesperas Antiphona: O beátum Apóstolum, qui inter primos electus, primus ómnium Apostolorum, Dómini cálicem bibere méruit! O gloriósum Hispániæ Regnum tali pignore ac Parróno munítum, per quem fecit illi magna, qui potens est.

℣. Annuntiaverunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexêrunt.

Orémus *Oratio.*

ESTO Dómine plebi tuæ sanctificátor et

cústos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui muníta præsidíis, et conversatióne tibi pláceat, et secúramente deserviat.

DE PACE.

Ad Laudes, et Vesperas,

Añna: Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium sublata formídine, témpora sint tua protectiône tranquílla. Per Dóminum nostrum, &c.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dño.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ, &c.

COMMEMORATIO

DE CRUCE,

*Quæ dicitur tempore
Paschali, tam in Officio
de Tempore, quàm de
Sanctis, nisi sit Duplex,
aut infra Octavas.*

*In Laudibus Añæ de Cru-
ce.* Crucifixus surrexit à
mórtuis, et redémit nos,
allelúja, allelúja.

V. Dícite in natióni-
bus, allelúja.

R. Quia Dóminus reg-
nâvit à ligno, allelúja.

In Vesperis, Añæ: Cru-
cem sanctam subiit qui
inférnum confrêgit, ac-
cinctus est poténria, sur-
rêxit die térria, allelúja.

V. Dícite in natióni-
bus, allelúja.

R. Quia Dóminus reg-
nâvit à ligno, allelúja.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui pro nobis
Fílium tuum cru-
cis patíbulum subîre vo-
luísti, ut inimíci à nobis
expélleret potestâtem:
concède nobis fâmulis
tuis, ut resurrectiônis
grátiam consequâmur.
Per eúmdem Dóminum
nostrum, &c.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María.

Credo. V. Deus in ad-
jutórium, &c.

Hymnus.

JAM lucis orto sídere
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

Linguam refrænans
témpéret:

Ne litis horror insonet:
Visum fovéndo contegat,
Ne vanitâtes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:

Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut cùm dies abscésse-
rit,

Noctémque sors redûxe-
rit,

Mundi per abstínéntiam
Ipsi canâmus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua júdica
me.

Deus exáudi oratióem
meam: * áuribus pécipi-
pe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsum me,
et fortes quásiérunt áni-
mam meam: * et non
proposuérunt Deum an-
te conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjú-
vat me: * et Dóminus
suscéptor est ánimæ
meæ.

Avérte mala inimicis
meis: et in veritate tua
dispérde illos.

Voluntáriè sacrificábo
tibi, * et confitébor nó-
mini tuo Domine: quón-
iam bonum est.

Quóniam ex omni trí-
bulatióne eripuísti me: *
et super inimicos meos
despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in
via: * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur
testimónia ejus: * in to-

to corde exquirunt eum.

Non enim qui operán-
tur iniquitátem, * in
viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * man-
dáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

Tunc non confúdar,
* cùm perspéxero in óm-
nibus mandatis tuis.

Confitébor tibi in di-
rectiόe cordis: * in eo
quòd didici júdicia jus-
titiæ tuæ.

Justificatiónes tuas cus-
todiam: * non me dere-
linquas usquequáque

In quo corrigit ado-
lescéntior viam suam?
* in custodiéndo sermo-
nes tuos:

In toto corde meo ex-
quisívi te: * ne repéllas
me á mandátis tuis.

In corde meo abscon-
di elóquia tua: * ut non
peccem tibi.

Benedíctus es Dómi-
ne: * doce me justifica-
tiónes tuas.

In lábiis meis * pro-
nuntiávi ómnia júdicia
oris tui.

In via testimoniôrum
tuôrum delectâtus sum,*
sicut in omnibus divitiis.

In mandâtis tuis exer-
cêbor : * et considerâ-
bo vias tuas.

In justificatiônibus tuis
meditabor : * non obli-
viscar sermônes tuos.

Rerribue servo tuo,
vivificame, et custodiam
sermônes tuos.

Revêla ôculos meos : *
et considerâbo mirabilia
de lege tua.

Incola ego sum in ter-
ra : * non abscondas à
me mandâta tua.

Concupivit ânima mea
desiderâre justificatiônes
tuas, * in omni tēpore.

Incepâsti supêrbos : *
maledicti qui declinant
à mandâtis tuis.

Aufer à me opprôbrium
et contēptum : * quia
testimônia tua exquisivi.

Etenim sedêrunt prin-
cipes, et adversum me
loquebântur : * servus
autem tuus exercebâtur
in justificatiônibus tuis.

Nam et testimônia tua
meditatio mea est : * et

consiliûm meum justifi-
cations tuæ.

Adhæsit pavimēto
ânima mea : * vivifica
me secundum verbum
tuum.

Vias meas enuntiâvi,
et exaudisti me : * doce
me justificatiônes tuas.

Viam justificatiônium
tuârum instrue me : *
exercêbor in mirabili-
bus tuis.

Dormitâvit ânima mea
præ tædio : * confirma
me in verbis tuis.

Viam iniquitâtis âmo-
ve à me : * & de lege
tua miserêre mei.

Viam veritâtis elégi : *
judicia tua non sum oblî-
tus.

Adhæsi testimoniis
tuis Domine : * noli me
confundere.

Viam mandatôrum
tuôrum cucurri, * cum
dilatâsti cor meum.

Capitulum. I. Tim. d.

REgi sæculôrum im-
mortâli & invisibili, so-
li Deo honor, & glôria
in sæcula sæculôrum.

Amen. R. Deo grátias.

R. *brev.* Christe Fili Dei vivi, * miserêre nobis. *Repetitur*, Christe Fili Dei vivi, miserêre nobis.

ψ. Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserêre nobis.

ψ. Glória Patri, & Filio, & Spíritui sancto.

R. Christi Fili Dei vivi, miserêre nobis.

ψ. Exúrge Christe adjuva nos.

R. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes preces non dicuntur in Duplicibus, neque infra Octavas, sed tunc dicto R. brev. dicitur: Dóminus vobiscum, & oratio. Dómine Deus omnipotens.

KYrie eleíson. Christe eleíson. Kyrie eleíson. Pater noster, *secretò usque ad* ψ. Et ne nos indúcas in tentationem.

R. Sed libera nos à malo. Credo. *Secretò us-*

que ad ψ. Carnis resurrectionem.

R. Vitam æternam. Amen.

ψ. Et ego ad te Dómine clamávi.

R. Et manè oratio mea prevéniet te.

ψ. Repleátur os meum laude.

R. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ψ. Dómine avérte faciém tuam à peccátiis meis.

R. Et omnes iniquitates meas dele.

ψ. Cor mundum creavi me Deus.

R. Et spíritum rectum innova invisceribus meis.

ψ. Ne prójicias me à facie tua.

R. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

ψ. Redde mihi lætitiám salutáris tui.

R. Et spíritu principáli confirma me.

ψ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit coelum & terram.

*Deinde Hebdomadarius
dicit:*

Confiteor Deo &c.

Chorus respondet:

Misereatur tui &c.

*Deinde repetit Confes-
sionem &c.*

Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri,
&c.

Indulgentiam, &c.

ψ. Dignare Domine
die isto.

℞. Sine peccato nos
custodire.

ψ. Miserere nostri Dó-
mine.

℞. Miserere nostri.

ψ. Fiat misericórdia
tua Domine super nos.

℞. Quemádmódum spe-
rávimus in te.

ψ. Domine exáudi ora-
tióem meam.

℞. Et clamor meus ad
te véniat.

ψ. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omni-
potens, qui ad
príncípium hujus diéi
nos pervenire fecisti: tua
nos hódie salva virtute,
ut in hac die ad nullum
declinemus peccátum,
sed semper ad tuam jus-
títiam faciéndam nostra
procédant elóquia, diri-
gántur cogitatióes &
ópera. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Filiúm tuum: Qui tecum
vivit & regnat in unitáte
Spíritus sancti Deus, per
ómnia sæcula sæculó-
rum. ℞. Amen.

ψ. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

ψ. Benedicámus Dó-
mino.

℞. Deo grátias.

*Postea Hebdomadarius
dicit:*

ψ. Pretiosa in conspec-
tu Dómini.

℞. Mors sanctórum ejus.

Et absolute Oratio.

Sancta Maria, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvâri & salvâri, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ps. Deus in adjutorium meum inténde.

R. Dómine ad adjuvandum me festína.

Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster, *secretò.*

Ps. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos à malo. Ps. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dirige filios eórum. R. Et sit spléndor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dirige super nos, & opus mánuum nostrárum dirige. Ps. Glória Patri.

Orémus. *Oratio.*

Dirigere & sanctificare, régere, & gubernâre dignâre Dó-

mine Deus Rex cœli, & terræ, hódie corda & corpóra nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi : qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ps. Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolut. Capituli dicitur Capitul. Nona.

Post Lectiorem brevem dicitur Ps. Adjutorium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit cœlum & terram. Ps. Benedícite. R. Deus. *Benedictio.* Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam : & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Nunc sancte nobis
 Spiritus,
 Unum Patri cum Filio,
 Dignare promptus inge-
 ri
 Nostro refusus pectori.
 Os, lingua, mens, sen-
 sus, vigor
 Confessionem personent,
 Flammescat igne chari-
 tas,
 Accendat ardor próxi-
 mos.
 Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnans per omne sæcu-
 lum. Amen.

*Antiphona competens.**Psalmus.*

Legem pone mihi Dó-
 mine viam justifi-
 cationum tuarum: * &
 exquiram eam semper.

Da mihi intellectum,
 & scrutabor legem tuam:
 * & custodiam illam in
 toto corde meo,

Deduc me in semitam

mandatorum tuorum: *
 quia ipsam volui.

Inclina cor meum in
 testimonia tua: * & non
 in avaritiam.

Avérte oculos meos
 ne videant vanitatem: *
 in via tua vivifica me.

Státue servo tuo eló-
 quium tuum, * in timó-
 re tuo.

Amputa opprobrium
 meum, quod suspicatus
 sum: * quia iudicia tua
 jucunda.

Ecce concupivi man-
 data tua: * in æquitate
 tua vivifica me.

Et véniat super me
 misericórdia tua Dómi-
 ne: * salutare tuum se-
 cundum elóquium tuum.

Et respondébo expro-
 brantibus mihi verbum:
 * quia speravi in sermó-
 nibus tuis.

Et ne áuferas de ore
 meo verbum veritatis us-
 quequaque: * quia in ju-
 diciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem
 tuam semper: * in sæcu-
 lum & in sæculum sæ-
 culi.

Et ambulábam in la-

titúdine: * quia mandâ-
ta tua exquisívi.

Et loquēbar in testi-
móniis tuis in conspēctu
regum: * & non con-
fundēbar.

Et meditābar in man-
dātis tuis: * quæ diléxi.

Et levávi manus meas
ad mandâta tua quæ di-
léxi: * & exercēbar in
justificatiōibus tuis.

Memor esto verbi
tui servo tuo: *
in quo mihi spem dedís-
ti.

Hæc me consolâta est
in humilitâte mea: * quia
elóquium tuum vivificâ-
vit me.

Supérbi iniquè agebant
usquequâque: * à lege
autem tua non declinâvi.

Memor fui judiciôrum
tuôrum à sæculo Dómi-
ne: * & consolâtus sum.

Defectio rénuít me, *
pro peccatôribus dere-
linquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant
justificatiōes tuæ, * in
loco peregrinatiōis meæ.

Memor fui nocte nó-
minis tui Dómine: * &
custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: *
quia justificatiōes tuas
exquisívi.

Pórtio mea Dómine: *
dixi, custodíre legem
tuam.

Deprecâtus sum faciē
tuam in toto corde meo: *
miserēre me secūndum
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: *
& convérsti pedes meos
in testimónia tua.

Parâtus sum, & non
sum turbâtus: * ut cus-
tódiam mandâta tua.

Funes peccatôrum cir-
cumpléxi sunt me: * &
legem tuam non sum
oblítus.

Media nocte surgēbam
ad confitēdum tibi, *
super iudícia justifica-
tiōis tuæ.

Pârticeps ego sum om-
nium timéntium te, *
& custodiéntium mandâ-
ta tua.

Misericórdia tua Dó-
mine plena est terra: *
justificatiōes tuas doce
me.

Bonitâtem fecísti cum
servo tuo Dómine: *
secūndum verbum tuum.

* Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri, & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me: * da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi Domine quia

æquitas iudicia tua: * & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercabor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Añã, Cap. R. breve, & Oratio Officio convenientia.

AD SEXTAM.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vi-

ces,
 Splendore manè illumi-
 nas,
 Et ignibus meridiem:
 Extingue flammās litium,
 Aufer calorem noxium,
 Confer salutem corpo-
 rum,
 Veramque pacem cor-
 * dium,
 Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnans per omne sæ-
 culum. Amen.

Antiphona competens.

Psalms.

Defecit in salutare
 tuum anima mea: *
 & in verbum tuum super-
 speravi.

Defecerunt oculi mei
 in eloquium tuum: * di-
 centes: Quando conso-
 laberis me?

* Quia factus sum sicut
 uter in pruina: * justifi-
 cationes tuas non sum
 oblitus.

Quot sunt dies servi
 tui: * quando facies de
 persecuentibus me iudi-
 cium.

Narraverunt mihi iní-
 qui fabulationes: * sed

non ut lex tua.

Omnia mandata tua
 veritas: * inique perse-
 cuti sunt me, adjuva me.

Paulò minus consum-
 maverunt me in terra, *
 ego autem non dereliqui
 mandata tua.

Secundum misericór-
 diam tuam vivifica me: *
 & custodiam testimónia
 oris tui.

In ætérnum Dómine, *
 verbum tuum pèrmanet
 in coelo.

In generatiònem & ge-
 neratiònem veritas tua: *
 fundasti terram, & per-
 manet.

Ordinatiòne tua per-
 sevèrat dies: * quoniam
 omnia sèrviunt tibi.

Nisi quod lex tua me-
 ditatio mea est: * tunc
 fortè periissem in humi-
 litate mea.

In ætérnum non oblivís-
 car justificatiònes tuas: *
 quia in ipsis vivificasti
 me.

Tuus sum ego, sal-
 vum me fac: * quoniam
 justificatiònes tuas ex-
 quisivi.

Me expectaverunt pec-

catóres ut pérderent me:
* testimónia tua intel-
léxi.

Omnis consummatiô-
nis vidi finem: * latum
mandátum tuum nimis.

QUómodò diléxi le-
gem tuam Dómi-
ne? * tota die me-
ditátio mea est.

Super inimícos meos
prudéntem me fecísti
mandáto tuo: * quia in
æternum mihi est.

Super omnes docétes
me intelléxi: * quia tes-
timónia tua meditátio
mea est.

Super senes intelléxi: *
quia mandátâ tua quæ-
sívî.

Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos: * ut
custódiâ verba tua.

A judiciis tuis non de-
clinávi: quia tu legem
posuísti mihi.

Quám dúlcia fáucibus
meis elóquia tua: * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intel-
léxi: * propterea odívi
omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * & lu-

men sémitis meis.

Jurávi, & státui *
custodíre judícia justítiae
tuæ.

Humiliátus sum us-
quequâque Dómine: *
vivífica me secúndum
verbum tuum.

Voluntária oris mei be-
neplácita fac Dómine: *
& judícia tua doce me.

Anima mea in máni-
bus meis semper: * & le-
gem tuam non sum obli-
tus.

Posuérunt peccatóres
lâqueum mihi: * & de
mandátis tuis non errá-
vi.

Hæreditâte acquisívî
testimónia tua in æter-
num: * quia exultátio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum
ad faciéndas justificatió-
nes tuas in æternum: *
propter retributióem.

INiquos odio hábui: *
& legem tuam diléxi.

Adjútor & suscep-
tor meus es tu: * & in ver-
bum tuum supersperávi.

Declináte à me malig-
ni: * & scrutabor man-
dâta Dei mei.

Súscipe me secúndum
elóquium túum, & vi-
vam : * & non confún-
das me ab expectatióne
mea.

Adjuva me, & sal-
vus ero : * & meditá-
bor in justificatióibus
tuis semper.

Sprevisti omnes disce-
dentes à judiciis tuis : *
quia injusta cogitatio
eórum.

Prævaricantes reputá-
vi omnes peccatóres ter-
ræ : * ideo diléxi testi-
mónia tua.

Confíge timóre tuo
carnes meas : * à judí-
ciis enim tuis tímui.

Feci judícium & jus-
titiam : * non tradas
me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum
in bonum : * non ca-
lumniéntur me superbi.

Oculi mei defecérunt
in salútare tuum : * &
in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo se-
cúndum misericórdiam
tuam : * & justificatió-
nes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : *
da mihi intelléctum, ut

sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dó-
mine : * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandâta
tua : * super aurum &
topázion.

Proptereâ ad ómnia
mandâta tua dirigêbar : *
omnem viam iniquam
ódio hábui.

AD NONAM.

Hymnus.

Rerum Deus tenax
vigor,

Immôtus in te pérma-
nens,

Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérmi-
nans.

Largíre lumen vés-
pere,

Quo vita nusquam déci-
dat,

Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piís-
sime,

Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

Psalmus.

Mirabilia testimó-
nia tua: * ideò
scruta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum
tuórum illúminat: * &
intelléctum dat párvu-
lis.

Os meum apérui, &
attráxi spíritum: * quia
mandáta tua desiderá-
bam.

Aspice in me, & mi-
serère mei, * secúndum
judícium diligéntium
nomen tuum.

Gressus meos dirige se-
cúndum elóquium tuum:
* & non dominétur mei
omnis injustítia.

Rédime me à calum-
niis hóminum: * ut cus-
tódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum; *
& doce me justificatió-
nes tuas.

Exitus aquárum dedu-
xérunt óculi mei: * quia
non custodiérunt legem
tuam.

Justus es Dómine: * &
rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam
testimónia tua: * & ve-
ritátem tuam nimis.

Tabéscere mé fecit
zelus meus: * quia oblí-
ti sunt verba tua inimí-
ci mei.

Ignítum elóquium
tuum veheménter: * &
servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum
ego, & contéptus: *
justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Justítia tua, justítia
in ætérnum: * & lex
tua veritas.

Tribulátio & angús-
tia invenérunt me: *
mandáta tua meditatio
mea est.

Æquitas testimónia tua
in ætérnum: * intelléc-
tum da mihi, & vivam.

Clamávi in toto cor-
de meo, exáudi
me Dómine: * justifi-
catiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, sal-
vum me fac: * ut cus-
tódiam mandáta tua.

Præveni in maturitá-
te & clamavi; * quia in
verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei

ad te dilúculo, * ut me-
dirárer elóquia tua.

Vocem meam audi se-
cúndum misericordiam
tuam Dómine: * & se-
cúndum iudícium tuum
vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
tati: * à lege autem
tua longè facti sunt.

Propè es tu Dómine: *
& omnes viæ tuæ véri-
tas.

Initio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia
in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem
meam, & éripe me: *
quia legem tuam non
sum oblátus.

Júdica iudícium meum,
& rédime me: * prop-
ter elóquium tuum vi-
vífica me.

Longè à peccatōribus
salus: * quia justifica-
tiōnes tuas non exqui-
siérunt.

Misericórdiæ tuæ mul-
tæ Dómine: * secún-
dum iudícium tuum vi-
vífica me.

Multi qui persequun-
tur me, & tribulant me:

* à testimoniis tuis non
declinávi.

Vidi prævaricántes, &
tabescēbam: * quia eló-
quia tua non custodiē-
runt.

Vide quóniam man-
dāta tua diléxi Dómine:
* in misericórdia tua
vivífica me.

Principium verbōrum
tuōrum, veritas: * in
ætérnum ómnia iudícia
justitiæ tuæ.

PRíncipes persecútī
sunt me gratis: * &
à verbis tuis formidávit
cor meum.

Lætabor ego super eló-
quia tua: * sicut qui
invénit spólia multa.

Iniquitátem odio há-
bui, & abominátus sum:
* legem autem tuam di-
léxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super iudí-
cia justitiæ tuæ.

Pax multa diligénti-
bus legem tuam: * &
non est illis scándalum.

Expectábam salutare
tuum Dómine: * &
mandāta tua diléxi.

Custodívit ánima mea

testimónia tua: * & dilexit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia omnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia man-

dáta tua non sum oblítus.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS

EXTRA TEMP. PASCH.

Ad Vesperas, Añña:

Qui me confessus, *cum reliquis de Laudib. Ps.*

Dixit Dóminus, *cum reliq. ut supra, I.*

Capitulum. Jacob. I. b.

BEátus vir, qui suffert tentatióem; quóniam cùm probátus fuérit, accipiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEUS tuórum militum

Sors, & coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártiris

Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,

Et blanda fráudum pá-

bula
Imbûta felle deputans,
Pervénit ad cœlestia.

Pœnas cucurrit forti-
ter,

Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem.

Ætérna dona pòssidet.

Ob hoc precátu súp-
plici,

Te pòscimus piíssime:

In hoc triúmpho Már-
tyris

Dimítte noxam sérvulis.

Laus & perénis

glória

Patri sit atque Fílio,

Sancto simul Paráclito,

In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Glória & honóre
coronásti eum Dómine.

R. Et constituísti eum
super ópera mánuum
tuárum.

Ad Magnificat, Añ:.

Iste sanctus pro lege Dei
sui certávit usque ad
mortem, & à verbis im-
piórûm non timuit: fun-
dátus enim erat supra
firmam petram.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Már-
tyrum Dóminum: * Ve-
nîte adorémus. *Repetit.*
Regem Mártyrum, &c.

Psalm. 94.

V Eníte, exultémus
Dómino, jubilê-
mus Deo salutári nostro:
præocupémus faciém
ejus in confessiône, &
in psalmis jubilémus ei.

Regem Mártyrum Dó-
minum: * Veníte ado-
rémus.

Quóniam Deus mag-
nus Dóminus, & Rex
magnus: super omnes
Deos: quóniam non re-
pellet Dominus plebem
suam, quia in manu
ejus sunt omnes fines
terræ, & altitúdines
móntium ipse conspi-
cit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est
mare, & ipse fecit illud,
& áridam fundavérunt
manus ejus: veníte ado-
rémus, & procidámus

ante Deum : plorêmus
coram Domino , qui fe-
cit nos , quia ipse est
Dóminus Deus noster:
nos autem pópulus ejus,
& oves pâscuæ ejus.

Regem Mártyrum Dó-
minum : * Veníte ado-
rêmus.

Hódie si vocem ejus
audiériris , nolíte obdu-
râre corda vestra , sicut
in exacerbatiône secún-
dum diem tentatiônis in
desérto ; ubi tentavérunt
me Patres vestri , pro-
bavérunt , & vidérunt
ópera me.

Veníte adorêmus.

Quâdraginta annis pró-
ximus fui generatiône
huic , & dixi : Semper
hi errant corde : ipsi
verò non cognovérunt
vias meas , quibus jurá-
vi in ira mea , si introi-
bunt in réquiem meam.

Regem Mártyrum Dó-
minum : * Veníte ado-
rêmus.

Glória Patri. Sicut erat.

Veníte adorêmus.

Regem Mártyrum Dó-
minum : * Veníte ado-
rêmus.

*Hymnus Deus tuorum,
ut supra 36.*

IN I. NOCTURNO.

Añã. In lege Dómini
fuit volúntas ejus die,
ac nocte.

Psal. I.

BEátus vir , qui non
ábiit in consílio
impiórum , & in via
peccatórum non stetit,
* & in cáthedra pesti-
lentiæ non sedit:

Sed in lege Dómini
volúntas ejus , * & in
lege ejus meditábitur die
ac nocte.

Et erit tamquam lig-
num , quod plantátum
est secus decúrsus aquá-
rum , * quod fructum
suum dabit in témpore
suo:

Et fólium ejus non dé-
fluet , * & ómnia quæ-
cúmque fáciat prospe-
rabúntur.

Non sic ímpii , non
sic : * sed tanquam pul-
vis , quem prójicit ven-
tus à fácie terræ.

Idèò non resúrgent
ímpii in judicio : * ne-
que peccatóres in con-

cilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Añā. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Añā. Prædicans præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astitērunt Reges terræ, & principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorum: * & projiciāmus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis irridēbit eos: * & Dominus subsannābit eos.

Tunc loquētur ad eos in ira sua, * & in furōre suo conturbābit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum.

ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, & dabo tibi Gentes, hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc Reges intelligite: * erudimini qui judicātis terram.

Servite Domino in timōre: * & exultate ei cum tremōre.

Apprehēdite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & peccetis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beāti omnes qui confidunt in eo.

Añā. Prædicans præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Añā. Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ? * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Añā. Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo.

¶ Glória, honore coronasti eum Domine.

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Pater noster.

De Actibus Apostolorum.

Lectio. i. Cap. 2. d.

A Milito Paulus mittens Ephesum, vocavit Majores natu Ecclesiæ. Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixis eis: Vos scitis, a prima die, qua ingressus sum in Assiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis judæorum: quomodo nihil subtraxerim utilitatem, quod minus annuntiarem vobis, & docerem vos publice, & per domos, testificans Judæis atque Gentilibus in Deum poenitentiam, & fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc

ecce alligatus ego spí-
tu, vado in Jerúsalem,
quæ in ea ventúra sint
mihi ignorans: nisi
quod Spíritus sanctus
per omnes civitates mi-
hi protestatur, dicens:
quóniam vincula & tri-
bulatiões Jerosólymis
me manent. Sed nihil
horum véreor: nec fá-
cio ánimam meam pre-
tiosiórem quàm me,
dúmmodò consummem
cursum meum, & mi-
nistérium verbi, quod
accepi à Dómino Jesu,
testificári Evangélium
grátia Dei.

R. i. Iste sanctus
pro lege Dei sui certá-
vit usque ad mortem,
& à verbis impiórum
non tímuit: * Fundátus
enim erat supra firmam
petram.

¶ Iste est, qui
contempsit vitam mun-
di, & pervénit ad coe-
léstia regna. Fundátus.

Benedictio. Unigéni-
tus Dei Filius.

Lectio. ii.

ET nunc ecce ego
scio, quia am-

plius non vidébitis fá-
ciem meam vos omnes,
per quos transívi prædi-
cans regnum Dei. Qua-
própter contéstor vos
hodiérna die, quia
mundus sum á sángu-
ne ómnium. Non enim
subterfúgi, quò minús
annuntiárem omne con-
sílium Dei vobis. Attén-
dite vobis, & unívérso
gregi, in quo vos Spí-
ritus sanctus pósuit
Episcopos régere Ecclé-
siam Dei, quam acqui-
sivit ságuine suo. Ego
scio quóniam intrábunt
post discessiōem meam
lupi rapáces in vos, non
parcētes gregi. Et ex
vobis ipsis exúrgent vi-
ri loquētes perversa,
ut abdúcant discípulos
post se. Propter quod
vigiláte, memória re-
tinētes, quóniam per
triénnum nocte & die
non cessávi, cum lá-
crymis monens unum-
quémque vestrum.

R. ii. Justus ger-
minávit sicut lílium: *
Et florébit in aetérnum
ante Dóminum.

ψ. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florêbit.

Benedictio. Spiritus sancti grâtia.

Lectio iii.

ET nunc commendo vos Deo, & verbo grâtiæ ipsius, qui potens est ædificare, & dare hæreditatem in sanctificatis omnibus. Argentum & aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis: quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beatiùs est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum

Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

R. iii. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum.

ψ. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia regna. Et inventus est. Glória Patri. Et inventus est.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Filii hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Psalmus 4.

CUm invocarem: exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usque-

quò gravi corde? * ut cavit.

quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Trascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bonam?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Añā. Filii hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirifi-

Añā. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Psalm. 5.
Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum

in timore tuo.

Dómine deduc me in
iustitia tua: * propter
inimicos meos dirige in
conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in
ore eorum veritas: *
cor eorum vanum est.

Sepúlchrum patens
est guttur eorum, lin-
guis suis dolose agébant,
* iudica illos Deus.

Décidant à cogita-
tiónibus suis; secun-
dum multitudinem im-
pietatum eorum expél-
le eos, * quóniam ir-
ritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes,
qui sperant in te, *
in ætérnum exultábunt,
& habitábis in eis.

Et gloriabúntur in
te omnes, qui diligunt
nomen tuum, * quó-
niam tu benedíces ius-
to.

Dómine, ut scuto
bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

Añá. Scuto bonæ vo-
luntátis tuæ coronásti
eum Dómine.

Añá. In univér-
sa terra glória & honóre
coronásti eum.

Psalm. 8.

Dómine Dóminus
noster, * quám
admirábile est nomen
tuum in univér-
sa terra.

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua * su-
per coelos.

Ex ore infántium &
lacténtium perfecísti
láudem propter inimi-
cos tuos, * ut destruas
inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo coe-
los tuos, ópera digi-
tórum tuorum: * lu-
nam & stellas, quæ tu
fundásti.

Quid est homo, quòd
memor es ejus? * aut
filius hóminis, quó-
niam vísitas eum?

Minuísti eum paulò
minùs ab Angelis, gló-
ria & honóre coronásti
eum: * & constituísti
eum super ópera má-
nuum tuarum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves &
boves univér-
sas, insuper
& pécora campi.

Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulāt sēmitas maris. Dōmine Dōminus noster, * quā admīrabīle est nōmē tuū in univēsa terrā.

Añā. In univēsa terrā glōria & honōre coronāsti eum.

ψ. Posuisti Dōmine super caput ejus.

R. Corōnam de lapide pretioso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo Sancti Augustini.

Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 44. de Sanctis.

Triumphālis beāti Mārtiris N. dies hodiē nobis anniversaria celebritāte recūrrit: cujus glorificatiōni sicut congāudet Ecclesia: sice ejus propōnit sequēda vestigia. Si enim compātimur, & conglo- rificābimur. In cujus gloriōso agōne duo nobis prācipuē conside-

rānda sunt: indurata videlicet tortōris savitia, & Mārtiris invicta patiētia. Savitia tortōris, ut eam detestemur: patiētia Mārtiris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpāntem: Noli amulāri in malignātibz: quoniam tamquam foenum velociter arēscit. Quod autem adversus malignātes patiētia exhibēda sit, audi Apōstolum suadētem: Patiētia vobis necessariā est, ut reportētis promissiones.

R. Honēstum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductōribz tutavit illum: * Et dedit illi claritātem aeternā.

ψ. Descenditque cum illo in foveam; & in ynculis non dereliquit eum. Et dedit.

Benedictio. Christus perpētua.

Lectio v.

Coronata itaque est beāti Mārtiris

patiéntia , mancipâta
est æternis cruciâtibus
tortôris incorrêcta ma-
litiâ. Hoc atténdens in
agône suo gloriôsus
Christi athlêta , non
exhórruit cárcerem. Ad
imitatiônem cápitis sui
tolerâvit probra , sus-
tinuit irrisiones , flagél-
la non tímuit : & quot
ante mortem pro Chris-
to pértulit supplicia , tot
ei de se obtulit sacrifi-
cia. Quòd enim propi-
nante Apóstolo biberat,
altè retinêbat : Quia
non sunt condîgnæ pas-
siones hujus témporis
ad futûram glóriam, quæ
revelâbitur in nobis. Et
quia momentâneum hoc
& leve nostræ tribula-
tiônis, ætérnum glóriæ
pondus operâtur in cœ-
lis. Hujus promissionis
amóre à terrenis suspèn-
sus, & prægustâta supér-
næ suavitâtis dulcédine
ineffabiliter afféctus di-
cêbat cum Psalmista:
Quid mihi est in cœlo,
& à te quid vólui super
terram ? Defêcit caro
mea , & cor meum:

Deus cordis mei, & pars
mea Deus in ætérnum.

R. v. Desidérium
animæ ejus tribuisti ei
Dómine: * Et volun-
tâte labiôrum ejus non
fraudâsti eum.

Ps. Quóniam præ-
venisti eum in benedic-
tiônibus dulcédinis: po-
suisti in cápite ejus co-
rônâ de lápide pre-
tioso.

Et voluntâte.

Benedictio. Ignem
sui amoris

Lectio vi.

Contémplabâtur e-
nim quantum in
ænigmate infirmitas hu-
mâna óculum mentis in
æternitâte figere potest,
quanta sint supérnæ ci-
vitâtis gaudia : & ea
enarrâre non sufficiens,
admirâdo clamâbat:
Quid mihi est in cœlo?
Quasi diceret : Excêdit
vires meas , excêdit fa-
cultâtem eloquéntiæ
meæ, transcendit capaci-
tâtem intelligéntiæ meæ
illud decus , illa glória,
illa celsitúdo, qua no-
bis , à conturbatiône

Hóminum remótiſ, in
abſcôndito faciēi ſuæ Je-
ſus Chriſtus Dóminus
noſter reformábit cor-
pus humilitátis noſtræ,
configuratum corpori
claritátis ſuæ. Hu-
jus perfectæ libertátis
contemplatióne nullum
vitábat perículum, nul-
lum horrēbat suppli-
ciū: & ſi millies poſ-
ſet mori, non putábat ſe
hanc dignè poſſe áli-
qua ratióne promereri.

R. vi. Stola iucundi-
tátis induit eum Dó-
minus: * Et corónam
pulchritúdinis pòſuit
ſuper caput ejus.

V. Cibávit illum
Dóminus pane vitæ &
intelléctus: & aqua ſa-
piéntiæ ſalutáris potá-
vit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et coró-
nam.

IN III. NOCTURNO.

Añā. Juſtus Dómi-
nus, & juſtítiam dilé-
xit: * aqúitatem vidit:
vultus ejus.

Psalm. 10.

IN Dómino confido,
quómódò dicitis

ánimæ meæ: * Tráns-
mígra in montem ſicut
paſſer?

Quóniam ecce pec-
catóres intendérunt ar-
cum, paravérunt sagít-
tas ſuas in phâretra, *
ut ſagittent in obſcúro
rectos corde.

Quóniam quæ per-
fecíſti, destruxérunt: *
juſtus autem quid fe-
cit?

Dóminus in templo
ſancto ſuo, * Dómi-
nus in cœlo ſedēs ejus.

Oculi ejus in páupe-
rem respiciunt: * pál-
pebræ ejus interrogant
filios hóminum.

Dóminus intérogat
juſtum & ímpium: *
quí autem diligit ini-
quitatem odit animam
ſuam.

Pluet ſuper peccató-
res láqueos: * ignis
& ſulphur, & ſpíritus
procellárum, pars cá-
licis eórum.

Quóniam juſtus Dó-
minus, & juſtítias dí-
xit: * aqúitatem vidit
vultus ejus.

Añā. Juſtus Dómi-

nus, & iustitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Habitabit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. 14.
Domine quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & opprobrium non accipit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & múnera super innocentem non accipit.

Qui facit hæc, * non movebitur in ætérnum.

Añã. Habitabit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Posuisti Dómine super caput ejus corónam de lapide pretioso.

Psalm. 20.
Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutáre tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiðrum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te: * & tribuisti ei longitúdinem dièrum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum. Quóniam dabis eum

in benedictionem in
sæculum sæculi : * læ-
tificabis eum in gáu-
dio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat
in Dómino : * & in
misericórdia Altissimi
non commovébitur.

Inveniatur manus tua
ómnibus inimicis tuis : *
dextera tua invéniat
omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíba-
num ignis in témpore
vultus tui , * Dómi-
nus in ira sua contur-
bábit eos , & devorá-
bit eos ignis.

Fructum eórum de
terra perdes : * & se-
men eórum a filiis ho-
minum.

Quóniam declinavé-
runt in te mala ; * co-
gitavérunt consília , quæ
non potuérunt stabili-
re.

Quóniam pones eos
dorsum : * in reliquiis
tuis præparabis vultum
eórum.

Exáltare Dómine in
virtute tua : * cantá-
bimus & psallémus vir-
tutes tuas.

Añã. Posuisti Dó-
mine super caput ejus
corónam de lápide pre-
tioso.

ψ. Magna est gló-
ria ejus in salutári tuo.

℞. Glóriam & mag-
num decórem impónes
super eum.

Pater noster.

Absolutio. A víncu-
lis.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Evangé-
lica lectio.

Lectio Sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. c.

IN illo témpore : Di-
xit Jesus turbis :
Si quis venit ad me ,
& non odit patrem suum
& matrem . & uxórem ,
& filios , & fratres , &
soróres , adhuc áutem
& ánimam suam , non
potest meus esse dis-
cípulus.

Et reliqua.

Homília Sancti Gregorli
Papæ.

*Homilia 17. in Evangé-
lia.*

SI considerémus , fra-
tres charissimi

quæ & quanta sunt quæ nobis promittuntur in coelis, viléscent ánimo omnia quæ habentur in terris. Terrêna namque substántia supernæ foelicitáti comparáta, pondus est, non subsidium. Temporális vita æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quàm vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiônis quid est áliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ áutem lingua dicere, vel quis intelléctus cápere sufficit, illa supernæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interesse, cum beatissimis spirítibus glóriæ conditôris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mórtis metu affici, incorruptiônis perpétuæ múnere lætári?

R. vii. Corôna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitá-

tis, glória honôris, & opus fortitúdinis.

¶. Quóniam prævenisti eum in benedictiônibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretioso. Expressa.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed ad hæc audíra inardéscit ánimus: jámq; illíc cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labôres. Unde & Páulus egrégus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legitímè certáverit. Delectat ergo mentem magnitúdo præmiórum: sed non detérreat certámen labôrum. Unde ad se veniéntibus. Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc áutem & ánimam suam, non potest meus.

esse discipulus.

R. viii. Hic est verè martyr, qui pro Christi nómine sânguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrênæ dignitátis glóriam quæsivít, sed ad coeléstia regna pervénit.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Benedictio. Ad societatem.

Leetio ix.

Sed percontári libet, quómo-
do paréntes, & carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur & inimícos diligere? Et certè véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non separet. Et Páulus ait: Viri, diligite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclesiám. Ecce discipulus uxórem diligendam prædicat, cùm magíster dicat: Qui uxó-

rem non odít, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud júdex núntiat, áliud præco clamat? An simul & odísse pòssumus, & diligere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjuncti sunt, & quos próximos nóvimus diligámus; & quos adversários in via Dei pátimur, odiendo & fugiendo nesciámus.

Te Deum laudámus. 13.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Añá. Qui me confessus fúerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, ut infra, 14.

Añá. Qui séquitur me,

non ambulat in tenebris,
sed habebit lumen vitæ,
dicit Dominus.

Añā. Qui mihi ministrat,
me sequatur: & ubi ego sum,
illic sit & minister meus.

Añā. Si quis mihi ministraverit,
honorificabit eum Pater meus,
qui est in coelis, dicit Dominus.

Añā. Volo Pater, ut ubi ego sum,
illic sit & minister meus.

Capitulum. Jacob. i. b.

BEatus vir, qui suffert tentationem:
quoniam cum probatus fuerit,
accipiet coronam vitæ,
quam promissit Deus diligentibus se.

Hymnus.

INvictē Martyr, unicū
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens coelestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tædium.

Soluta sunt jam vincula

Tui sacrati corporis:
Nos solve vinculis sæculi
Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Ps. Justus ut palma florēbit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus Añā.

Qui odit animam suam
in hoc mundo, in vitam
æternam custodit eam.

Oratio ut in Vesperis.

Ad Tertiam Añā. Qui sequitur me.

Capitulum. Beatus vir. 36.

R. brev. Glória & honore, * Coronasti eum
Dómine. Glória.

Ps. Et constituisti eum
super opera manuum
tuarum. Coronasti. Glória
Patri. Glória & honore.

Ps. Posuisti Dómine
super caput ejus.

R. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam Añã. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccl. 5.

Cibavit illum pane vitæ & intelligentiæ salutariis potavit illum Dominus Deus noster.

R. brev. Posuisti Domine, * Super caput ejus. Posuisti.

Ps. Corónam de lapide pretioso. Super. Glória Patri. Posuisti.

Ps. Magna est glória ejus in salutari tuo.

R. Glóriam & magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam Añã. Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

Justus cor suum tradidit ad vigilandum dilúculo ad Dominum, qui fecit illum; & in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. brev. Magna est glória ejus, * In salutari tuo. Magna.

Ps. Glóriam & magnum decorem impones super eum. In salutari tuo. Glória Patri. Magna est.

Ps. Justus ut palma florêbit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Vesperas Añã. Qui me confessus, cum reliquis de Laudibus. 4.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis & loco ultimi.

Psalm. 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutariis accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo

hóstiam láudis, & nomen Dómini invocâbo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis populi ejus: * in átriis domus Dómini in médio tui Jerúsalem.

Capitulum. Beátus vir.

Hymnus. Deus tuorum. 36.

ψ. Justus ut palma florêbit.

℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat. Añ. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequâtur me.

Alia Lectiones pro uno Martyre in tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Léctio vii. Cap. 16 d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequâtur me. Et reliqua.

Homília Sancti Gregórii Papæ.

Homília 32. in Evangelia.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietâtem oppósuit novitâtis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinere; aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitâtem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præciperet humilitátem.

℞. Coróna áurea. 50.

Léctio viii.

Certè cum se sequéntibus nova mandata propóneret, dixit:

Nisi quis renuntiáverit
 ómnibus quæ pòssidet,
 non potest meus esse
 discipulus. Ac si apèrtè
 dicat : Qui per vitam
 vèterem alièna concu-
 pìscitis , per novæ con-
 servatiònis stúdiùm &
 vestra largimini. Quid
 verò in hac lectiòne di-
 cat , audiámus : Qui
 vult post me venìre, ab-
 neget semetípsum. Ibi
 dicitur , ut abnegémus
 nostra : hìc dicitur , ut
 abnegémus nos. Et for-
 tásse laboriòsum non est
 hómini relínquere sua:
 sed valdè laboriòsum est
 relínquere semetípsum.
 Minus quippè est , ab-
 negàre quod habét : val-
 dè autem multum est,
 abnegàre quod est.

R. Hic est verè mar-
 tyr. 51.

Lectio ix.

AD se autem nobis
 veniéntibus Dó-
 minus præcèpit , ut re-
 nuntiémus nostris : quia
 quicúmque ad fidei agò-
 nem venimus , luctámen
 contra malignos spíritus
 sùminimus. Nihil autem

maligni spíritus in hoc
 mundo pròprium pòssi-
 dent : nudi ergo cum
 nudis luctári debemus.
 Nam si vestitus quis-
 que cum nudo lucta-
 tur , citiùs ad ter-
 ram dejicitur , quia
 habet undè teneàtur.
 Quid enim sunt terrè-
 na ómnia , nisi quædam
 corpóris induménta? Qui
 ergo contra diábolum ad
 certámen pròperat ves-
 timénta abjiciat , ne
 succumbat.

Te Deum laudámus.

13.

*HOMILIA DICENDA
 in Matutinis in Festis
 unius Mart. non Ponti-
 ficis quando in eis dici-
 tur Missa. In virtute
 tua.*

*Lectio sancti Evangelii
 secundum Matheum.*

Lectio vii. Cap. 10. d.

IN illo témpore : Di-
 xit Jesus discipu-
 lis suis : Nolite arbitrá-
 ri , quia pacem vénerim

mittere in terram : non
veni pacem mittere, sed
gládium. Et reliqua.

Homiliâ sancti Hieróni-
mi Presbyteri.

Lib. I. in Math.

Cap. 10.

SUprâ dixerat: Quod
dico vobis in té-
nebris, dicite in lúmi-
ne; & quod in aure au-
ditis, predicâte super
tecta: nunc infert quid
post predicationem se-
quatur. Ad fidem Chris-
ti totus orbis contra se
divísus est, unaquæque
domus & infidèles &
credentes hábuit: &
propterea bellum mis-
sum est bonum, ut
rumperetur pax mala.
Tale quid & in Génesi
adversus rebelles hómi-
nes, qui moti fúerant
de Oriente & turrem
extruere festinábant, per
quam coeli alta penetrá-
rent, fecisse scribitur
Deus, ut divideret lin-
guas eorum. Tu autem.
&c.

R. Coróna áurea, 50.

Lectio viii.

Veni enim separâre
hominem adversus
patrem suum. Hic locus
prope iisdem verbis in
Michæa Prophêta scrí-
bitur Et notandum, ubi-
cúmque de véteri Tes-
taménto testimónium
pónitur, utrum sensus
tantum an sermo con-
séntiant. Qui amat pa-
trem aut matrem plus-
quàm me, non est me
dignus. Qui antè pre-
miserat: Non veni pa-
cem mittere, sed gla-
dium, & dividere hó-
mines adversus patrem
& matrem, nurum &
socrum, ne quis pie-
tâtem religiôni antefér-
ret, subjécit, dicens:
Qui amat patrem aut
matrem plus quàm me.
Et in cântico légimus
canticorum: Ordinâvit
in me charitatem. Hic
ordo in omni affectu
necesárius est: ama
post Deum, patrem,
ama matrem, ama fi-
lios, Tu autem &c.

R. Hic est verè Mar-
tyr. 51.

Lectio ix.

ORdo pulcherrimus ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subicit religioni. Aurum supra tulerat æs de zona excuserat: dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum: Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit: ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitratur. Tu autem, &c.
Te Deum laudamus.
13.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS

TEMPORE PASCHALI.

Ad Vesperas Añã.

Sancti tui Dómine.
cum reliquis de Laudibus. 63.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis, 3. Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiarunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus. Detis tuorum militum, ut in Comuni extra tempus Paschale. 36.

ψ. Sancti & iusti in Dómino gaudete, allelúia.

R. Vos elêgit Deus in hæreditatem sibi, allelúia.

Ad Magnificat Añã.
Lux perpétua lucêbit sanctis tuis Dómine, & æternitas temporum, allelúia.

AD MATUTINUM.

*Invitatorium. Exultent in Dómino sancti.**
Allelúia.

H

Psalm. Veníte exultemus. 37.

Hymnus. Deus tuorum militum. 36.

unius, vèl plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

IN I. NOCTURNO.

Añna. Stábunt justi in magna constántia adversus eos, qui se angustiauerunt, allelúia.

Sub una tantum Añna, dicuntur *Psalmi* cujuslibet *Nocturni.*

Psalm. Beátus vir. 38. Quare fremuerunt. 39. Dómine, quid multiplicati sunt. 40.

ψ. Sancti & justi in Dómino gaudent, allelúia.

℞. Vos elègit Deus in hæreditatem sibi, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Benedictione perpétua.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, quæ occurrunt tempore Paschali in Officio de tempore: vèl quando non adsunt, de Comuni

℞. i. Beátus vir, qui méruit Dóminum, allelúia: * In mandatis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia.

ψ. Glória & divitiæ in domo ejus, & justitia ejus manet in sæculum sæculi. In mandatis.

℞. ii. Tristitia vestra, allelúia. * Convertetur in gaudium, allelúia, allelúia.

ψ. Mundus autem gaudébit, vos verò contristabimini; sed tristitia vestra. Convertetur in gaudium.

℞. iii. Pretiosa in conspectu Dómini, allelúia. * Mors sanctórum ejus, allelúia.

ψ. Custodit Dóminus omnia ossa eórum, unum ex his non conteretur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II. NOCTURNO.

Añna. Ecce quómodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanc-

ros sors illórum est , al-
lelúia.

Psalm. Cum invocâ-
rem 42. Verba mea. 43.
Dómine Dóminus nos-
ter. 44.

℣. Lux perpétua lucê-
bit sanctis tuis Dómine,
allelúia.

℞. Et æternitas tém-
porum , allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pié-
tas.

℣. Jube domne.

Benedictio. Deus Pa-
ter omnipotens.

SERMO SANCTI AMBROSII
EPISCOPI.

Lectio iv. Serm. 22.

Dignum & cón-
gruum est , Fra-
tres , ut post lætitiám
Paschæ , quæ in Ecclé-
sia celebrávimus , gáu-
dia nostra cum sanctis
Martyribus conferámus:
& iis annuntiémus Do-
minicæ resurrectionis
glóriam , qui consórtes
sunt Dominicæ passió-
nis. Qui enim sócii sunt
contuméliæ , debent &
partícipes esse lætitiæ.

Itâ enim dicit beátus
Apóstolus: Sicut sócii
passiónum estis , & re-
surrectiõnis éritis ; si
tolerábimus , inquit , &
conregnábimus. Qui er-
go toleravérunt mala
propter Christum , de-
bent & glóriam habere
cum Christo.

℞. iv. Lux perpétua
lucêbit sanctis tuis Dó-
mine. * Et æternitas
témporum , allelúia, al-
lelúia.

℣. Lætitiá sempitér-
na erit super capita eò-
rum: gáudium & exul-
ratiõnem obtinébunt. Et
æternitas.

Benedictio. Christus
perpétua.

Lectio v.

Annuntiémus , in-
quam , sanctis
Martyribus Dominicæ
Paschæ grátiam : ut dum
sepultúræ illius prædicâ-
mus reserâta claustra , &
horum sepúlchra rese-
réntur : dum corpus il-
lius mórtuum dicimus
repentibus venis súbitò
viguísse , horum quo-
que membra jam frígida

inmortalitatis calore foveantur. Eadem enim ratio Mártyres suscitatur quæ & Dóminum suscitavit. Nam sicut viam passionis ejus experti sunt, ita experiuntur & vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc utique in resurrectione ex persona dicitur Salvatoris: ut qui, dum post mortem ab inferis redit ad superiores, incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebatur ignota.

R. v. In servis suis, alleluia. * Consolabitur Deus, alleluia.

V. Judicabit Dóminus pópulum suum, & in servis suis. Consolabitur.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Ignota enim erat ante Christi adventum via vitæ, quæ nullius adhuc resurgéntis fuerat temerata vestigio. At ubi Dóminus resurrexit, nota facta, solo attrita

est plurimorum. De quibus sanctus Evangelista ait: Multorum corpora sanctorum surrexerunt cum eo, & introierunt in sanctam civitatem. Unde cum Dóminus in resurrectione sua dixerit: Notas mihi fecisti vias vitæ: possumus & nos jam dicere Dómino: Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis semitam manifestavit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me docuit fidem, misericórdiam, justitiam, castitatem. His enim pervenitur itinèribus ad salutem.

R. vi. Filia Jerúsalem, venite & videte Mártyres cum coronis, quibus coronavit eos Dóminus.

* In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia.

V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN IH. NOCTURNO.

Añs. Lux perpétua
lucēbit sanctis tuis Dó-
mine, & æternitas tēp-
porum, allelúia.

Psalm. In Dōmino
confido. 47.

Dōmine quis habitā-
bit in tabernáculo. 48.

Dōmine in virtūte
tua. 48.

ŷ. Latitia sempiterna
super capita eorum, al-
lelúia.

R. Gaudium & exul-
tationem obtinēbunt, al-
lelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Benedictio. Evāgeli-
ca lectio.

Lectio sancti Evāgeli-
i secundum Joānnem.

Lectio xii. Cap. 15.

In illo tempore: Di-
xit Jesus discipulis
suis: Ego sum vitis ve-
ra, & Pater meus agri-
cola est. Et reliqua.

AD LAUDANDUM
HOMILIA SANCTI AUGUS-

TINI EPISCOPI

Tract. 80. in Joann.

Iste locus Evāgeli-
cus, fratres, ubi

se dicit Dōminus vitem,
& discipulos suos pāl-
mites, secundum hoc
dicit, quod est caput Ec-
clesiæ, nosque membra
ejus, mediātor Dei &
hōminum homo Chris-
tus Jesus. Unius quip-
pē naturæ sunt vitis &
pālmites. Propter quod,
cū esset Deus, cuius
naturæ non sumus, fac-
tus est homo, ut in illo
esset vitis humana na-
tura, & nos hō-
mines pālmites esse pos-
sēmus.

R. vii. Ego sum vitis
vera, & vos pālmites: *
Qui manet in me, &
ego in eo, hic fert fruc-
tum multum, allelúia,
allelúia.

ŷ. Sicut diléxit me
Pater, & ego diléxi
vos. Qui manet in
Lectio viii.

Quid ergo est: Ego
sum vitis vera?

Numquid ut ad-
deret vera, hoc ad eam
vitam rétulit, unde ista
similitúdo translata est?
Sic enim dicitur vitis
per similitudinem, non

per proprietatem; quem-
admodum dicitur ovis,
agnus, leo, petra, la-
pis angularis, & cetera
huiusmodi, quæ magis
ipsa sunt vera, ex qui-
bus ducuntur istæ simi-
litudines, non proprie-
tates. Sed cum dicit: Ego
sum vitis vera, ab illa
se utique discernit, cui
dicitur: Quomodo con-
versa es in amaritudi-
nem vitis aliënæ? Nam
quo pacto est vitis vera,
quæ expectata est ut fa-
ceret uvam, fecit autem
spinas?

R. viii. Candidi facti
sunt Nazaræi ejus, al-
leluia: splendorem Deo
dedêrunt, alleluia: * Et
sicut lac coagulati sunt
alleluia, alleluia.

R. vi. Candidiores nive,
nitidiores lacte, rubi-
cundiores ebore antiquo,
sapphiro pulchriores. Et
sicut lac. Glória Patri.
Et sicut lac.

Lectio ix.
EGo sum, inquit, vi-
tis vera, & Pa-
ter meus agricola est.
Numquid unum sum

agricola & vitis? Se-
cundum hoc ergo vitis
Christus, secundum
quod ait, Pater major
me est. Secundum au-
tem id quod ait: Ego
& Pater unum sumus:
& ipse agricola est: nec
talis, quales sunt qui
extrinsecus operando
exhibent ministerium;
sed talis, ut det etiam
intrinsecus incremen-
tum. Nam neque qui
plantat, nec aliquid;
neque qui rigat, sed qui
incrementum dat, Deus.
Sed utique Deus est
Christus, quia Deus
erat Verbum: unde ip-
se & Pater unum sunt;
& si Verbum caro fac-
tum est, quod non erat,
manet quod erat.

Te Deum laudamus.
13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añã. Sancti tui Dô-
mine florébunt sicut li-

lium, allelúia : & sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

Psalm. Dóminus regnâvit, cum reliq. ut *supra.* 14.

Añã. In cœlestibus regnis sanctôrum habitatio est, allelúia : & in ætérnum requies eôrum, allelúia.

Añã. In velaménto clamábant sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

Añã. Spíritus, & animæ justôrum hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia.

Añã. Fulgébunt justi sicut Sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Stabunt justi. 57.

Hymn. Invicte Martyr. 52.

ψ. Pretiôsa in conspéctu Dómini, allelúia.

R. Mors sanctôrum ejus, allelúia.

Ad Benedictus.

Añã. Fíliæ Jerúsalem, veníte, & videte Martyres cum coronis, quibus coronâvit eos Dó-

minus in die solemnitatis & lætitiæ, allelúia. allelúia.

Ad Tertiam.

Añã. In cœlestibus regnis.

Capit. Stabunt justi. 57.

R. *brev.* Sancti & justi in Dómino gaudete. * Allelúia, allelúia. Sancti & justi.

ψ. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti & justi.

ψ. Lux perpétua lucêbit sanctis tuis Dómine, allelúia.

R. Et ætérnitas tēporum, allelúia.

Ad Sextam.

Añã. In velaménto.

Capitulum. Sap. 5.

ECce quómodo computâti sunt inter Fílios Dei, & inter sanctos sors illôrum est.

R. *brev.* Lux perpétua lucêbit sanctis tuis Dómine. * Allelúia, allelúia. Lux perpétua.

ψ. Et ætérnitas tēporum, allelúia. allelúia. Glória Patri. Lux

perpétua.

℣. Lætítia sempitér-
na super cápita eórum,
allelúia.

℞. Gáudium & exul-
tatiónem obtinébunt, al-
lelúia.

Ad Nonam.

Añá. Fulgébunt justí.

Capitulum. Rom. 8. e.

Sciamus quóniam di-
ligéntibus Deum
ómnia cooperántur in
bonum, iis, qui secún-
dum propósitum vocá-
ti sunt sancti.

℣. *brev.* Lætítia sem-
pitérna super cápita eó-
rum. * Allelúia, alle-
lúia. Lætítia sempitérna.

℞. Gáudium & exul-
tatiónem obtinébunt.

Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Lætítia sem-
pitérna.

℣. Pretiósá in cons-
péctu Dómini, allelúia.

℞. Mors sanctórum
ejus, allelúia.

Ad Vesperas.

Añá. Sancti tui Dó-
mine, *cum reliq.* 63.

Psalm. Dixit Dómi-
nus, *cum reliq.* 3. &
loco ultimi.

Psalm. Crédidi. 53.

Capit. & *Hymn.* ut
in *primis Vesperis.*

℣. Pretiósá in cons-
péctu Dómini, allelúia.

℞. Mors sanctórum
ejus, allelúia.

Ad Magnificat.

Añá. Sancti & justí
in Dómino gaudéte,
allelúia, vos elégit Deus
in hæreditátem sibi, al-
lelúia.

COM M U N E

PLUR. MARTYRUM

EXTRA TEMP. PASCHALE.

Ad Vesperas. *Añá.* Om-
nes sancti, *cum reliq.*
de Laud.

Psalm. Dixit Dómi-
nus, *cum reliquis* 3.

Capitulum. Sap. 3.

Justórum animæ in
manu Dei sunt, &
non tanget illos tormén-
tum mortis. Visi sunt
óculis insipiciéntium mo-
ri: illi autem sunt in
pace.

℣. Latámini in Dó-
mino & exultáte justi.

℞. Et gloriámini om-
nes recti corde.

Ad Magnificat.

Añã. Istórum est
enim regnum cœlórum,
qui contempsérunt vi-
tam mundi, & pervene-
runt ad præmia regni,
& lavérunt stolas suas
in ságuine Agni.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Már-
tyrum Dóminum, *
Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultê-
mus. 37.

Hymn. prop.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Secus decúrsus
aquárum plantávit ví-
neam justórum, & in
lege Dómini fuit vo-
lúntas eórum

Psalm. Beátus vir,
qui non ábiit. 39.

Añã. Tamquam áu-
rum in fornâce probâ-
vit eléctos Dóminus:
& quasi holocáusta ac-

cêpit eos in ætérnum.

Psalm. Quare fre-
muérunt Gentes. 39.

Añã. Si coram homi-
nibus torménta passi
sunt, spes electórum est
inmortális in ætérnum.

Psalm. Dómine quid
multiplicáti sunt. 40.

℣. Latámini in Dó-
mino, & exultáte justi.

℞. Et gloriámini om-
nes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dó-
mine. Jube domne.

Benedictio. Benedic-
tióne perpétua.

De Epístola Beáti Páuli
Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8. c.

FRatres, debitóres
sumus non carni,
ut secúndum carnem
vivâmus. Si enim se-
cúndum carnem vixéri-
tis, moriémini: si au-
tem spírítu facta carnis
mortificavéritis, vivê-
tis. Quicúmque enim
spírítu Dei agúntur, ii
sunt filii Dei. Non enim
accepístis spírítum ser-
vitútis iterum in timô-
re; sed accepístis spí-

ritum adoptiōnis filiō-
rum, in quo clamā-
mus : Abba (Pater.)
Ipse enim spīritus tes-
timōnium reddit spiri-
tui nostro, quòd sumus
filii Dei. Si autem filii
& hærèdes : hærèdes
quidem Dei, cohærè-
des autem Christi : si
tamen compātimur, ut
& conglorificēmur. Ex-
istimo enim quòd non
sunt condignæ passiō-
nes hujus tēporis ad
futuram glóriam, quæ
revelābitur in nobis.
Nam expectatio crea-
turæ, revelatiōnem fi-
liōrum Dei expectat.

R. i. Abstérget Deus
omnem lácrymam ab
oculis sanctōrum : &
jam non erit amplius,
neque luctus, neque
clamor, sed nec ullus
dolor : * Quóniam
priōra transiērunt.

ŷ. Non esuriēt,
neque sitiēt amplius,
neque cadet super illos
sol, neque ullus æstus.
Quóniam priōra.

Benedictio. Unigēni-
tus Dei Fílius.

Lectio ii.

SCimus autem, quó-
niam diligentibus
Deum omnia cooperan-
tur in bonum, iis qui
secundum propòsitum
vocāti sunt sancti. Nam
quos præscívit, & præ-
destināvit conformes fie-
ri imáginis Fílii sui,
ut sit ipse primogēni-
tus in multis frátribus.
Quos autem prædesti-
nāvit, hos & vocāvit :
& quos vocāvit, hos
& justificāvit : quos
autem justificāvit, illos
& glorificāvit. Quid er-
go dicemus ad hæc?
Si Deus pro nobis, quis
contra nos? Qui étiam
próprio Fílio suo non
pepércit, sed pro no-
bis omnibus trádidit
illum : quómodo non
étiam cum illo omnia
nobis donāvit? Quis
accusābit advérsus eléc-
tos Dei? Deus qui jus-
tificat, quis est qui
condémnet? Christus
Jesus, qui mórtuus est,
immò qui & resurré-
xit, qui est ad dexte-
ram Dei, qui étiam

interpéllat pro nobis.

R. ii. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amaverunt Christum in vita sua, imitráti sunt eum in morte sua: * Et ideò corónas triumpháles meruerunt.

ψ. Unus spíritus, & una fides erat in eis. Et ideò.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUIS ergo nos separábit à charitáte Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an nuditás, an perículum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superáramus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futura,

neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre à charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dño nostro.

R. iii. Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habere corónas perpétuas.

ψ. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatióne, & laverunt stolas suas in ságuine Agni. Et meruerunt. Glória Patri. Et meruerunt.

IN II. NOCTURNO.

Añá. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalm. Dómine, quis habitábit. 46.

Añá. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntates meas inter illos.

Psalm. 15.

CONserva me Dómine, quóniam sperávi in te: * dixi Dó-

mino, Deus meus es tu,
quóniam bonôrum meô-
rum non eges.

Sanctis, qui sunt in
terra ejus: * mirifi-
câvit omnes voluntâtes
meas in eis.

Multiplicatæ sunt in-
firmitâtes eôrum: *
postea acceleraverunt.

Non congregabo con-
venticula eôrum de san-
guinibus: * nec me-
mor ero nómínium eô-
rum per lábia mea.

Dóminus pars hære-
ditâtis meæ, & cálicis
mei: * tu es qui resti-
tues hæreditatem meam
mihi.

Funes ceciderunt mi-
hi in præclâris: * éte-
nim hæreditas mea præ-
clâra est mihi.

Benedícam Dóminum,
qui tribuit mihi intel-
léctum: * insuper &
usque ad noctem in-
crepuerunt me renes
mei.

Providēbam Dómi-
num in conspéctu meo
semper: * quóniam à
dextris est mihi, ne
commóvear.

Propter hoc lætatum
est cor meum, & exul-
távit lingua mea: *
insuper & caro mea
requiescet in spe.

Quóniam non dere-
linques ánimam meam
in inférno: * nec da-
bis sanctum tuum vi-
dere corruptiōnem.

Notas mihi fecisti
vias vitæ, adimplebis
me lætítia cum vultu
tuo: * delectatiōes
in dextera tua usque
in finem.

Añã. Sanctis, qui in
terra sunt ejus, miri-
ficâvit omnes voluntá-
tes meas inter illos.

Añã. Sancti, qui spe-
rant in Dómino, ha-
bēbunt fortitudinem, as-
sument pennas ut áqui-
læ, volābunt, & non
deficient.

Psalm. 23.

Domini est terra,
& plenitúdo e-
jus: * orbis terrárum,
& universi qui hábi-
tant in eo.

Quia ipse super má-
ria fundávit eum: *
& super flúmina præ-

parâvit eum.

Quis ascendet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mânibus & mundo corde , * qui non accêpit in vano ânimam suam , nec jurâvit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiônem â Dómino : * & misericórdiam â Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum , * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras , & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras , & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtutum ipse est Rex

glóriæ.

Añá. Sancti , qui sperant , &c.

ψ. Exúltent justi in conspéctu Dei.

R. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater.

Lectiões & Responsor.
ut in prop. loc.

IN III. NOCTURNO.

Añá. Justi autem in perpétuum vivent , & apud Dóminum est merces eórum.

Psalm. 32.

EXultáte justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara : * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini , * & omnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam
& iudicium : * miseri-
córdia Dómini plena est
terra.

Verbo Dómini coeli
firmati sunt : * & spí-
ritu oris ejus omnes vir-
tus eorum.

Congregans sicut in
utre aquas maris : *
ponens in thesauris
abyssos.

Tímeet Dóminum
omnis terra : * ab eo
autem commoveantur
omnes inhabitantes or-
bem.

Quóniam ipse dixit
& facta sunt : * ipse
mandavit , & creata
sunt.

Dóminus dissipat
consilia gentium : *
reprobat autem cogita-
tiones populorum , &
reprobat consilia prin-
cipum.

Consílium autem Dó-
mini in ætérnum ma-
net : * cogitationes
cordis ejus in genera-
tione & generatióne.

Beata gens , cujus
est Dóminus , Deus
ejus ; * populus , quem

elêgit in hæreditatem
sibi.

De cœlo respexit
Dóminus : * vidit om-
nes filios hóminum.

De præparato habi-
táculo suo : * respé-
xit super omnes , qui
hábitant terram.

Qui finxit sigillatim
corda eorum : * qui
intelligit ómnia ópera
eorum.

Non salvátur rex per
multam virtutem : *
& gigas non salvábitur
in multitúdine virtutis
sue.

Fallax equus ad sa-
lútem : * in abundán-
tia autem virtutis sue
non salvábitur.

Ecce óculi Dómini
super metuéntes eum ; *
& in eis , qui sperant
super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ani-
mas eorum : * & alat
eos in fame.

Anima nostra susti-
net Dóminum : * quo-
niam adjutor & pro-
tector noster est.

Quia in eo lætábitur
cor nostrum : * & in

nómine sancto ejus sperá-
rávimus.

Fiat misericórdia tua
Dómine super nos : *
quemádmódum sperá-
vimus in te.

Añá. Justi autem in
perpétuum vivent , &
apud Dóminum est mer-
ces eórum.

Añá. Tradidérunt cór-
pora sua in mortem, ne
servírent idólis ; idèd
coronáti pòssidet pal-
mam.

Psalm. 33.

Benedicam Dómi-
num in omni tèm-
pore , * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábi-
tur ánima mea : * áu-
diant mansuéri , & læ-
téntur.

Magnificáte Dómi-
num mecum : * & exal-
témus nomen ejus in
idípsum.

Exqui sívi Dóminum,
& exaudívit me : *
& ex ómnibus tribula-
tiónibus meis erípuit
me.

Accédite ad eum , &
illuminámini : * & fá-

cies vestræ non confun-
déntur.

Iste páuper clamá-
vit , & Dóminus exau-
dívit eum : * & de óm-
nibus tribulatióibus
ejus salvávit eum.

Immitet Angelus Dó-
mini in circúitu timén-
tium eum : * & erí-
piet eos.

Gustáte , & vidète
quóniam suávis est Dó-
minus : * beátus vir,
qui sperat in eo.

Timéte Dóminum om-
nes sancti ejus : * quó-
niam non est inópia ti-
méntibus eum.

Dívires eguérunt &
esuriérunt : * inquirén-
tes autem Dóminum
non minuéntur omni
bono.

Veníte filii , audíte
me : * timórem Dómi-
ni docébo vos.

Quis est homo qui
vult vitam : * díligit
dies vidére bonos?

Próhibe língnam tuam
à malo : * & lábia
tua ne loquántur dolum.

Divéte à malo , &
fac bonum : * inquí-

re pacem , & perséque-
re eam,

Oculi Dómini super
justos : * & áures ejus
in preces eorum.

Vultus autem Dómi-
ni super faciéntes mala : *
ut perdat de terra me-
móriam eorum.

Clamavérunt justí, &
Dóminus exaudívit eos :
* & ex ómnibus tribu-
latiónibus eorum libe-
rávit eos.

Juxtà est Dóminus
iis , qui tribuláto sunt
corde : * & húmiles
spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes
justórum : * & de óm-
nibus his liberábit eos
Dóminus.

Custódit Dóminus
omnia ossa eorum : *
unum ex his non con-
terétur.

Mors peccatórum pés-
sima ; * & qui odé-
runt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus
ánimas servórum suó-
rum : * & non delín-
quent omnes qui spe-
rant in eo.

Añã. Tradidérunt

córpóra.

Añã. Ecce merces
sanctórum copiôsa est
apud Deum : ipsi verò
mórtui sunt pro Chris-
to , & vivent in ætér-
num.

Psalm. 45.

DEus noster refú-
gium, & virtus,*
adjutor in tribulatió-
nibus, quæ invenérunt
nos nimis.

Propterea non timé-
bimus dum turbábitur
terra : * & transferén-
tur montes in cor ma-
ris.

Sonuérunt , & tur-
batae sunt aquae eorum ; *
conturbati sunt montes
in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus læ-
tificat civitatem Dei : *
sanctificávit tabernacu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus
non commovébitur : *
adjuvabit eam Deus
manè diliculo.

Conturbatae sunt gén-
tes , & inclinatae sunt
regna : * dedit vocem
suam , mota est terra.

Dóminus virtutum

nobiscum: * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Venite, & videte ó-
pera Dómini, quæ pó-
suit prodigia super ter-
ram: * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum conteret, &
confringeret arma: * &
scuta combúret igni.

Vacate, & videte
quóniam ego sum Deus: *
exaltabor in Géntibus,
& exaltabor in terra.

Dóminus virtutum
nobiscum: * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Añ. Ecce merces.

V. Justi autem in
perpétuum vivent.

R. Et apud Dóminum
est merces eórum. Pater
noster.

Absolutio. A vinculis
peccatórum.

V. Jube domne.

Benedictio. Evangéli-
ca lectio.

Lectio sancti Evangélii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. b.

In illo tempore: Di-
xit Jesus discipulis
suis: Cúm audieritis
prælia, & seditiões,

nolite terreri: oportet
primum hæc fieri: sed
nondum statim finis.
Et reliqua.

HOMILIA SANCTI GREGORII

IN PAPAE.

Homil. 35 in Evangelia.

Dominus ac Redem-
ptor noster peri-
turi mundi præcurrén-
tia mala denúntiat, ut
eo minus perturbent ve-
niéntia, quò fuerint
præscripta. Minus enim
jacula feriunt, quæ præ-
videntur: & nos tole-
rabilius mundi mala
suscipimus, si contra
hæc per præsciéntiæ
clypeum munimur. Ec-
ce enim dicit: Cúm
audieritis prælia & se-
ditiões, nolite terré-
ri: oportet enim pri-
mum hæc fieri, sed
nondum statim finis.
Persánda sunt verba Re-
demptoris nostri, per
quæ nos aliud intérius
aliud extérius passuros
esse denúntiat. Bella
quippe ad hostes púr-
tinent, seditiões ad
cives. Ut ergo nos in-

dicet intérius extérius-
que turbāri, aliud nos
fatētur ab hōstibus,
aliud à fratribus pēpe-
ti.

R. ii. Propter resta-
mentum Dómini, &
leges patrēnas, sancti
Dei perstitērunt in amō-
re fraternitātis: * quia
unus fuit semper Spí-
ritus in eis, & una
fides.

¶ Ecce quā bonum,
& quā iucundum, ha-
bitāre fratres in unum.
Quia unus.

Benedictio. Quorum
festum cōlimus.

Lectio viii.

Sed his malis prave-
nientibus, quia
non statim finis sequā-
tur, adjūgit: Surget
gens contra gentem,
& regnum adversus
regnum: & terrāmōtus
magni erunt per loca,
& pestilētia, & fames
terrorēsque illi de coelo,
& signa magna erunt.
Ultima tribulatio mul-
tis tribulatiōibus prae-
venitur: & per cre-
bra mala, quae praeve-

niunt, indicāntur ma-
la perpétua, quae subs-
sequēntur. Et ideo post
bella & seditiōes, non
statim finis: quia mul-
ta debent mala praecur-
rere, ut malum vāleant
sine fine nuntiāre.

R. viii. Sancti mei,
qui in carne pōsiti cer-
tāmen habuistis: * Mer-
cēdem labōris ego red-
dam vobis.

¶ Venite benedicti
Patris mei, percipite
regnum. * Mercēdem.
Glória Patri. Mercē-
dem.

Benedictio. Ad socie-
tatem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa
perturbatiōis dic-
ta sint, oppōtet ut
eōrum consideratiōem
breviter per singula
perstringāmus: quia
necesse est, ut alia ē
coelo, alia ē terra, al-
ia ab elementis, alia
ab hominibus patiāmur.
Ait enim: Surget gens
contra gentem, ecce
perturbatiō hōminum:
erunt terrāmōtus mag-

ni per loca, ecce res-
péctus iræ desuper:
erunt pestilentia, ecce
inæqualitas corporum:
erit fames, ecce ste-
rilitas terræ: terrorés-
que de coelo & tem-
pestates, ecce inæquá-
litas aëris. Quia ergo
omnia consummánda
sunt, ante consumma-
tióem omnia pertur-
bántur: & qui in cunc-
tis deliquimus, in cunc-
tis ferimur: ut imple-
átur quod dicitur: Et
pugnabit pro eo orbis
terrarum contra insen-
satos.

Te Deum laudamus.
13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añá. Omnes sancti,
quanta passi sunt tor-
menta, ut securi per-
venirent ad palmam
martyrii.

Psalm. Dóminus reg-
návít, cum reliquis,

ut *suprà* 14.

Añá. Cum palma ad
regna pervenérunt sanc-
ti, coronas decóris
meruérunt de manu
Dei.

Añá. Corpora sanc-
tòrum in pace sepulta
sunt: & vivent nòmi-
na eòrum in ætérnum.

Añá. Mártyres Dó-
mini Dóminum bene-
dicite in ætérnum.

Añá. Mártyrum cho-
rus laudáte Dóminum
de coelis, alleluia.

Capitulum. *Sap.* 3.

Justòrum ánimæ in
manu Dei sunt,
& non tangét illos tor-
mentus mortis. Visi
sunt óculis insipièn-
tium mori: illi autem
sunt in pace.

Hymnus prop.

Ad Tertiam.

Añá. Cum palma.

Capitulum. Justòrum
ánimæ.

R. brev. Lætámini in
Dómino: * Et exultá-
te justí. Lætámini.

†. Et gloriámini om-

nes recti corde. Et
exultate. Glória Patri.
Lætámini.

ψ. Exultent iusti in
conspéctu Dei.

R. Et delecténtur in
lætitia.

Ad Sextam.

Añá. Còrpora sanc-
tòrum.

Capitulum. Sap. 10. c.

R Eddidit Deus mer-
cedem labòrum
sanctòrum suòrum, &
deduxit illos in via mi-
rabili: & fuit illis in
velaménto diei, & in
luce stellàrum nocte.

R. *brev.* Exultent ius-
ti: * In conspéctu
Dei. Exultent.

ψ. Et delecténtur in
lætitia. In conspéctu.
Glória Patri. Exultent.

ψ. Iusti autem in
perpétuum vivent.

R. Et apud Dóminum
est merces eòrum.

Ad Nonam.

Añá. Mártyrum Cho-
rus.

Capitulum. Sap. 3.

Fulgébunt iusti, &
tamquam scintil-
læ in arundineto dis-

cùrent. Judicábunt na-
tiones, & dominabún-
tur pópulis, & regnà-
bit Dóminus illòrum
in perpétuum.

R. *brev.* Iusti autem *
In perpétuum vivent.
Iusti.

ψ. Et apud Dómi-
num est merces eòrum.
In perpétuum. Glória
Patri. Iusti.

ψ. Exultábunt Sancti
in glória.

R. Lætábuntur in cu-
bilibus suis.

Ad Vesperas.

Añá. Isti sunt sancti,
qui pro testaménto Dei
sua còrpora tradidé-
runt, & in ságuine
Agni lavérunt stolas
suas.

Psalm. Dixit Dómi-
nus, cum reliquis 3.

Añá. Sancti per fidem
vicérunt regna, operá-
ti sunt iustitiam, adép-
ti sunt repromissiones.

Psalm. Confitébor. 3.

Añá. Sanctòrum, ve-
lut áquilæ, juvenus re-
novábitur: florébunt
sicut lílium in civitá-
te Dómini.

Psalm. Beâtus vir. 4.

Añã. Abstérget Deus
omnem lâcrymam ab
óculis sanctórum : &
jam non erit âmpliùs,
neque luctus , neque
clamor , sed nec ullus
dolor : quóniam priò-
ra transiérunt.

Psalm. Laudâte púe-
ri. 4.

Añã. In coeléstibus
regnis sanctórum habi-
tatio est : & in ætér-
num réquies eórum.

Psalm. Crédidi. 53.

Capitulum , & Hymn.
ut in primis Vesperis.

Ÿ. Exultábunt sancti
in glória.

R. Lætábuntur in eu-
bilibus suis.

Ad Magnificat.

Añã. Gáudent in coe-
lis animæ sanctórum,
qui Christi vestigia
sunt secúti : & quia
pro ejus amóre sân-
guinem suum fuderunt,
ideò cum Christo exúl-
tant sine fine.

COMMUNE

CONFESSORIS. PONTIFICIS.

Ad Vesperas.

Añã. Ecce sacerdos
magnus , cum reliquis
de Laudibus.

Psalm. Dixit Dómi-
nus , cum reliq. 3.

Capitulum. Eccl. 44. c.

Ecce sacerdos mag-
nus , qui in diē-
bus suis plácuít Deo,
& invéntus est justus :
& in témpore iracún-
diæ factus est reconci-
liatio.

Hymnus.

Isre Confésor Dómi-
ni , coléntes

Quem piè láudant pó-
puli per orbem,

Hac die lætus méruit
beátas scándere sedes.

*Si non est dies obitus ,
dicatur.*

Hac die lætus méruit
suprémus.

Laudis honóres.

Qui pius , prudens,
húmilis , pudícus,

Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humános animá-
vit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans
méritum frequén-
ter,

Ægra quæ passim jacué-
re membra,

Víribus morbi dómitis,
salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi Cho-
rus obsequéntem

Cóncinit láudem, cele-
brésque palmas;

Ut piis ejus précibus ju-
vémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus,
atque virtus,

Quí super coeli sólio co-
rúscans,

Totíus mundi sériem
gubérnat

Trinus, & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dó-
minus, & ornávit eum.

℞. Stólam glóriæ ín-
duít eum.

Ad Magnificat.

Añá. Sacerdos &
Póntifex, & virtútum
ópifex, pastor bone in

pópulo, ora pro nobis
Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem
Confessórum Dómi-
num: * Veníte ado-
rémus.

Psalm. Veníte exul-
témus. 38.

Hymnus. Isre Con-
fessor. 77.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Beátus vir, qui
in lege Domini meditá-
tur: voluntas ejus per-
manet die ac nocte, &
omnia quæcúmque fa-
ciet, semper prospera-
búntur.

Psalm. Beátus vir,
qui non abiit. 39.

Añá. Beátus iste sanc-
tus qui confisus es in Dó-
mino, prædicávit præ-
ceptum Dómini consti-
tútus est in monte sanc-
to ejus.

Psalm. Quare fremué-
runt Gentes. 39.

Añá. Tu est glória

mea, tu es suscep-
tor meus Dómine; tu exál-
tans caput meum, &
exaudisti me de mon-
te sancto tuo.

Psalm. Dómine quid
multiplicáti. 40.

Ps. Amávit eum Dó-
minus, & ornávit eum.

R. Stulam glóriæ ín-
duiteum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dó-
mine.

Ps. Jube domne.

Benedictio. Benedic-
tione perpétua.

De Epístola prima Beá-
ti Pauli Apóstoli ad Ti-
mótheum.

Lectio i. *Cap. 3.*

Fidélis sermo: Si quis
Episcopátum desi-
derat, bonum opus desi-
derat. Opórtet ergo
Episcopum irreprehen-
sibilem esse, unius uxó-
ris, virum, sóbrium,
prudéntem, ornátum,
pudicum, hospitálem,
doctórem, non vino-
léntum, non percús-
sórem, sed modéstum:
non litigiósum, non

cúpidum, sed suæ dó-
mui benè præpósitum;
filios habéntem súbdi-
tos cum omni castitá-
te. Si quis autem dó-
mui suæ præesse nes-
cit, quómodo Ecclé-
siæ Dei diligéntiam ha-
bébit? Non neóphy-
tum: ne in supérbiam
elátus, in iudícium
incidat diáboli. Opórtet
autem illum & testi-
mónium habère bonum
ab iis qui foris sunt,
ut non in oppróbrium
incidat, & in láqueum
diáboli.

R. i. Euge serve bone
& fidélis, quia in pau-
ca fuisti fidélis, supra
multa te constitúam: *
Intra in gáudium Dó-
mini tui.

Ps. Dómine quinque
talénta tradidisti mihi
ecce ália quinque su-
perlucrátus sum. Intra
in gáudium.

Benedictio. Unigéni-
tus Dei Fílius.

De Epístola ad Tírum.

Lectio ii. *Cap. i. b.*

Opórtet enim Epís-
copum sine crí-

mine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucri cupidam; sed hospitalem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidellem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt, arguere. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores; maxime qui de circumcisione sunt, quos oportet redargui: qui universas domus subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratia.

R. ii. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

V. Benedictionem omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput

ejus. Ideo jurejurando.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii. Cap. 3.

TU autem loquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviētes, bene docentes, ut prudentiam doceant, adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habētes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvēnes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut his, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. iii. Jurávit Dóminus, & non poenitébit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

ψ. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacerdos. Glória Patri. Tu es sacerdos.

IN II. NOCTURNO.

Añá. Ih vocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constituit eum in pace.

Psalm. Cum invocárem, exaudívit me Deus. 42.

Añá. Laténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalm. Verba mea áuribus. 43.

Añá. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória, & honóre coronásti sanctum tuum,

& constituísti eum super ópera mánuum tuarum.

Psalm. Dómine Dóminus noster, quam. 44.

ψ. Elêgit eum Dóminus sacerdotem sibi.

R. Ad sacrificándum ei hóstiám laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Lectiones prop.

IN III. NOCTURNO.

Añá. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalm. Dómine quis habitábit. 48.

Añá. Vitam petiit á te, & tribuísti ei, Dómine glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lapide pretioso.

Psalm. Dómine in

virtute tua. 48.

Añā. Hic accipiet benedictionem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo: quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Psalm. Dómini est terra. 68.

ψ. Tu es sacerdos in ætérnum.

℞. Secundum órđinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. Avínculis.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lécio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Homo péregrè proficiscens vocávit servos suos, & trádidiť illis bona sua. Et réliqua.

HOMILIA SANCTI GREGORII PAPAE.

Homilia 5. in Evangélica.

LÉCIO sancti Evangélii, fratres cha-

ríssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepisse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, gravius inde judicémur. Cúm enim augéntur donatiónes étiám crescunt, donórum. Tantò ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quantò se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregrè proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negótium talénta paritúr. Post multum verò témporis positúrus ratióne révertitur. Benè operántes pro apportáto lucro remunerat: servum verò à bono ópere torpéntem damnat.

℞. vii. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

ψ. Induit eum Dómi-

nus lorîcam fidei , & ornâvit eum. Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum cõlimus.

Lectio viii.

Quis itaque iste homo est, qui peregrevè proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne, quam assumpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus proprius terra est; quæ quasi ad peregrinam ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cœlo collocatur. Sed homo iste peregrevè proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritalia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii verò commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, & tactus. Quinque ergo talentis donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur.

Duobus verò, intellectus & operatio designatur. Unus autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

R. viii. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis.

V. Vigilâte ergo, quia nescitis qua hora Dominus venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Sed is qui quinque talenta accepit, alia quinque lucratus est: quia sunt nonnulli, qui etsi interiora, ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt: de ipsis exterioribus, quæ acceperunt, duplum talentum portant: dumque se à car-

nis petulantia, & à terrenarum rerum ambitu, atque à visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talen- is ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque & intelligendo & operando aliis predicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum. 13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añã. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. ut supra. 14.

Añã. Non est inventus similis illi, qui

conservaret legem Ex-
celsi.

Añã. Ideò jurejurando fecit illum Dóminus crescere in plebem suam.

Añã. Sacerdotes Dei benedicite Dóminum: servi Dómini hymnum dicite Deo, allélúia.

Añã. Serve bone, & fidelis, intra in gaudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECCE Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus: & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,

Perpes coróna Præsulum,

In hac die clementius

Indulgeas precantibus;

Tui sacri qua nóm-
nis.

Confessor almus elaruit:

Hujus celebrat annua

Devota plebs solémnia.

Qui ritè mundi gáu-
dia

Hujus cadûca réspuens,

Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus præcatu servulis
Dimitte noxam crimi-
nis.

Sit Christe Rex piis-
sime
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæ-
culum. Amen.

ψ. Justum deduxit
Dóminus per vias rec-
tas.

R. Et ostendit illi
regnum Dei.

Ad Benedictus.

Añã. Euge serve bo-
ne, & fidelis, quia in
pauca fuisti fidelis, su-
pra multa te consti-
tuam, dicit Dóminus.

Ad Tertiam.

Añã. Non est invén-
tus.

Capitulum. Ecce Sa-
cérdos magnus, ut su-
pra.

R. brev. Amávit eum
Dóminus: * Et orná-
vit eum. Amávit.

ψ. Stolum glóriæ ín-
duit eum. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

ψ. Elêgit eum Dómi-
nus sacerdotem sibi.

R. Ad sacrificándum
ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Añã. Ideò jurejurán-
do.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Non est invéntus sí-
milis illi, qui
conserváret legem Ex-
célsi: ideò jurejurádo
fecit illum Dóminus
crescere in plebem suam.

R. brev. Elêgit eum
Dóminus: * Sacerdotem
sibi. Elêgit.

ψ. Ad sacrificándum
ei hóstiam laudis. Sa-
cerdotem. Glória Patri.
Elêgit.

ψ. Tu es Sacérdos in
ætérnum.

R. Secúndum órdi-
nem Melchisedech.

* *Ad Nonam.*

Añã. Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdotio, &
habere láudem in
nómine ipsius, & offer-
re illi incensum dignum
in odórem suavitátis.

R. brev. Tu es Sacér-

dos * In ætérnum. Tu es.

¶. Secúndum ór-
dinem Melchisedech. In
ætérnum. Glória Patri.
Tu es.

¶. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.

R. Et osténdit illi re-
gnum Dei.

Ad Vesperas.

Añá. Ecce Sacerdos
magnus, *cum reliq. de*
Laud. 84.

Psalm. Dixit Dómi-
nus. 3. *cum reliq. & loco*
ultimi.

Psalm 131.

MEménto Dómine
David, * &
omnis mansuetúdinis e-
jus.

Sicut jurávit Dómi-
no, * votum vovit
Deo Jacob:

Si introiero in taber-
náculo domus meæ, *
si ascéndero in lectum
strati mei.

Si dédero somnum
oculis meis, * & pal-
pebris meis dormita-
tióem.

Et réquiem tempori-
bus meis: donec invé-

niam locum Dómino, *
tabernáculum Deo Ja-
cob.

Ecce audívimus eam
in Ephrata: * invéni-
mus eam in campis sil-
væ.

Introibimus in taber-
náculo ejus: * adorá-
bimus in loco, ubi ste-
térunt pedes ejus.

Surge Domine in ré-
quiem tuam, * tu, &
arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdotes tui induán-
tur justítiam: * & sancti
tui exúltent.

Propter David servum
tuum, * non avértas
faciem Christi tui.

Jurávit Dóminus Da-
vid veritátem, & non
frustrábitur eam: * de
fructu ventris tui po-
nam super sedem tuam.

Si custodiérint filii
tui testaméntum meum,
* & testimónia mea
hæc, quæ docêbo eos:

Et filii eórum usque
in sæculum: * sedébunt
super sedem tuam.

Quóniam elêgit Dó-
minus Sion: * elêgit
eam in habitatióem

sibi.

Hæc réquies mea in
sæculum sæculi : * hîc
habitâbo , quóniam elê-
gi eam.

Víduam ejus benedî-
cens benedîcam , * páu-
peres ejus saturâbo pá-
nibus.

Sacerdótes ejus ín-
duam salutâri : * &
sancti ejus exultatiône
exultabunt.

Illuc producâmy cor-
nu David , * parâvi
lucérnam Christo meo.

Inimîcos ejus induam
confusiône : * super ip-
sum autem efflorêbit
sanctificatio mea.

*Capitulum & Hymn. ut
in primis Vesperis.*

ψ Justum deduxit Dó-
minus per vias rectas.

R. Et osténdit illi
regnum Dei.

Ad Magnificat.

Añã. Amâvit eum
Dóminus , & ornâvit
eum , stolam glóriæ ín-
duit eum , & ad portas
paradîsi coronâvit eum.

COMMUNE

CONFESSORIS

NON PONTIFICIS.

Ad Vesperas.

Añã. Dómine quin-
que talénta , ut *infra de
Laud.*

Psalm. Dixit Dómi-
nus , cum reliquis. 3.

Capitulum. Eccli. 31.

BEâtus vir , qui in-
véntus est sine
mâcula : & qui post
âurum non âbiit , nec
sperâvit in pecúnia &
thesáuris. Quis est hic,
& laudâbimus eum ? fe-
cit enim mirabilia in
vita sua.

Hymnus. Iste Confé-
sor Dóminí. 77.

ψ Amâvit eum Dó-
minus , & ornâvit eum.

R. Stólam glóriæ ín-
duit eum.

Ad Magnificat.

Añã. Similâbo eum
víro sapiénti , qui ædi-

ficâvit domum suam
suprà petram.

refrigério erit. Senec-
tus enim venerâbilis est,
non diuturna, neque
annôrum número com-
putâta: cani autem
sunt sensus hómînis, &
ætas senectûtis víta im-
maculâta. Placens Deo
factus est diléctus, &
vivens inter peccatóres
translâtus est. Raptus
est ne malítia mutaret
intel êctum ejus, aut
ne fictio deciperet âni-
mam illûs. Fascinatio
enim nugacitâtis obscû-
rat bona, & inconstân-
tia concupiscéntiæ trans-
vértit sensum sine ma-
lítia. Consummâtus in
brevis explêvit tēpo-
ra multa: plácita enim
erat Deo ânima illûs
propter hoc properâvit
educere illum de médio
iniquitatum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem
Confessôrum Dómi-
num: * Veníte ado-
rémus.

Psalm. Veníte exul-
témus. 38.

Hymnus. Iste Con-
fessor. 77.

IN I. NOCTURNO.

*Añã, & Psalmi ut
in Commune Confessoris
Pontificis, ut suprà 77.*

ψ. Amâvit eum Dó-
minus, & ornâvit eum.

℞. Stólam glóriæ in-
duit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exâudi
Dómine.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Benedic-
tione perpétua.

DE LIBRO SAPIENTIAE.

Léctio i. Cap. 4. & 5.

Justussi morte præoc-
cupâtus fúerit, in

℞. Euge serve bone
& fidêlis, quia in pau-
ca fuisti fidêlis, supra
multa te constituam: *
Intra in gâudium Dó-
mini tui.
ψ. Dómine quinque
talénta tradidisti mihi,
ecce ália quinque su-

perlucratus sum. Intra
in gaudium.

Benedictio. Unigé-
tus Dei Filius.

Lectio ii.

Populi autem vidén-
tes, & non in-
telligentes, nec ponén-
tes in præcórdiis talia:
quóniam grátia Dei, &
misericórdia est in sanc-
tos ejus, & respéctus
in electos illius. Con-
démnat autem justus
mórtuus vivos impiós,
& juvéntus celérius
consummáta longam vi-
tam injústi. Videbunt
enim finem sapiéntis, &
non intelligent quid co-
gitáverit de illo Deus,
& quare munérit illum
Dóminus. Videbunt &
contémnent eum: illos
autem Dóminus irri-
débít. Et erunt post
hæc decidéntes sine ho-
nóre, & in contumélia
inter mórtuos in per-
pétuum: quóniam dis-
rumpet illos inflátos si-
ne voce, & commo-
vébit illos á fundamén-
tis, & usque ad supré-
mum desolabúntur.

R. Justus germinábit
sicut lílium: * Et flo-
rébit in æternum ante
Dóminum.

ψ. Plantátus in domo
Dómini, in átriis do-
mus Dei nostri. Et flo-
rébit.

Benedictio. Spíritus
sancti grátia.

Lectio iii.

Et erunt geméntes,
& memoria illo-
rum peribit. Venient in
cogitatióne peccatórum
suórum timidi, & tra-
dúcent illos ex adverso
iniquitátes ipsórum.
Tunc stabunt justí in
magna constántia ad-
versus eos, qui se an-
gustiavérunt, & qui
abstrulérunt labóres eó-
rum. Vidéntes turbabún-
tur timóre horribili, &
mirabúntur in subitatió-
ne insperátæ salútis, di-
céntes intra se, poeni-
téntiam ágéntes, & præ
angústia spíritus gemén-
tes: Hi sunt, quos ha-
búimus aliquándo in de-
rísu, & in similirú-
dinem impropérii. Nos
insensáti vitam illórum

æstimabâmus insâniâ, illum Dóminus, & cus-
 & finem illórum sine todâvit eum ab inimi-
 honóre: ecce quómo- cis, & à seductóribus
 dò computâti sunt in- tutâvit illum: Et de-
 ter filios Dei, & in- dit illi claritâtem ætér-
 ter sanctos sors illórum nam.

R. Iste cognôvit jus-
 titiam, & vidit mira-
 bília magna, & exorâ-
 vit Altissimum: * Et
 invéntus est in número
 sanctórum.

V. Iste est qui con-
 témpsit vitam mundi,
 & pervénit ad coelestia
 regna. Et invéntus.
 Glória Patri. Et invén-
 tus.

IN II. NOCTURNO

*Añã. & Psalm. ut in
 Comm. Confessoris Pon-
 tificis ut suprâ. 81.*

V. Os justi meditâ-
 bitur sapiéntiam.

R. Et lingua ejus lo-
 quétur judícium.

Pater noster.

*Absolutio. Ipsius pie-
 tas.*

V. Jube domne.

*Benedictio. Deus Pa-
 ter omnipotens.*

R. iv. Honéstum fecit

V. Justum dedûxit
 Dóminus per vias rec-
 tas, & osténdit illi
 regnum Dei. Et dedit.
Benedictio. Christus
 perpétuæ.

R. v. Amâvit eum.

82. *vi. Iste homo per-*

fécit ómnia, quæ locú-
 tus est ei Deus, &
 dixit ad eum: Ingré-
 dere in réquiem meam: *
 Quia te vidi justum co-
 ram me ex ómnibus
 géntibus.

V. Iste est qui con-
 témpsit vitam mundi,
 & pervénit ad coelés-
 tia regna. Quia te vi-
 di. Glória Patri. Quia
 te vidi.

IN III. NOCTURNO.

*Añã. & Psalm. ut in
 Comuni Confessoris
 Pontificis, ut suprâ. 81.*

V. Lex Dei ejus in
 corde ipsius.

R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Mathæum.

Lectio vii. Cap. 19 d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

HOMILIA SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Lib. 3. in Math. Cap. 19.

Grandis fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu & arte quærebat; & tamen loquitur confidenter: Relinquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod iussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus au-

tem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim & Crates fecit philosophus, & multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

R. vii. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replêta est: * Ipse intercêdat pro peccatis omnium populorum.

ψ. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercêdat. Gloria Patri. Ipse intercêdat.

Lectio viii.

IN regeneratione, cum sederit Filius ho-

minis in sede maiestatis suæ (quando & mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis & vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israël : quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, & matrem a filia, & nurum a socru, & inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias & sæculi voluptates ; isti centuplum recipient, & vitam æternam possidebunt.

R. viii. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

ψ. Vigilare ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

EX occasiōe hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes ; tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimissimus, & vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit reprobmissio, in uxoribus appareat turpitudō ; ut qui unam pro Domino dimisserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui

carnalia pro Salvatōre dimissetit, spirituālia recipiet, quæ comparatiōe & merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparētur. *

Te Deum laudamus.

13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añā. Dōminē, quinque talēta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum.

Psalm. Dōminus regnāvit, cum reliquis,

14.

Añā. Euge serve bone in mōdico fidēlis, intra in gāudium Dōmini tui.

Añā. Fidēlis servus, & prudens, quē constituit Dōminus super familiam suam.

Añā. Beātus ille servus, quē cū venerit Dōminus ejus, & pulsaverit jānuam, in-

venerit vigilātem.

Añā. Serve bone, & fidēlis, intra in gāudium Dōmini tui.

Capitulum. Sap. 31. a.

Beātus vir, qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec sperāvit in pecūniæ thesauris. Quis est hic, & laudābimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Jesu corōna celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitēti servulo
Reddis, perēnne prēmium:

Da supplicāti coetui,
Hujus rogātu, nōxi
Remissionem criminis,
Rumpēdo nexum vinculi.

Anni reverso tēpore,

Dies refulsit lūmine,
Quo sanctus hic de corpore
Migrāvit inter sīdera.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculēta prædia,
Pollūta sorde deputans,

Ovans tenet cœlestia.

Te, Christe Rex piis-
sime,

Hic confitendo jūgiter,
Calcāvit artes doemo-
num,

Sævūmque avēni prīn-
cipem.

Virtūte clarus, & fi-
de,

Confessiōne sēdulus,

Jejūna membra deferens,
Dapes supērnas obtinet.

Proinde te, piissime,
Precāmur omnes suppli-
ces:

Nobis ut hujus grātia
Poenas remittas debitas.

Patri perēnnis glōria,
Natōque Patris único,
Sanctōque sir Parāclito,
Per omne semper sæcu-
lum. Amen.

Justum deduxit
Dōminus per vias rec-
tas.

Et ostēdit illi reg-
num Dei.

Ad Benedictus.

Añā. Euge serve bo-
ne, & fidēlis, quia
in pauca fuisti fidēlis,
supra multa te cons-
tituam intra in gāu-
dium Dōmini tui.

Ad Tertiam.

Añā. Euge serve bo-
ne.

Capitulum. Beātus
vir, qui invēntus.

R. brev. Amāvit eum
Dōminus: * Et ornā-
vit eum. Amāvit

Stolam glōriæ in-
duit eum. Et ornāvit.

Glōria Patri. Amāvit.

Os justī meditābī-
tur sapiētiā.

Et lingua ejus lo-
quētur judiciū.

Ad Sextam.

Añā. Fidēlis servus.
Capitulum. Eccl. 39.

Justus cor suum trad-
idit ad vigilāndum
dilūculo ad Dōminum,
qui fecit illum, & in
conspectu Altissimi de-
precābitur.

R. brev. Os justī *
Meditābitur sapiētiā.
Os justī.

Et lingua ejus lo-
quētur judiciū. Me-
ditābitur Glōria Patri.

Os justī.

Lex Dei ejus in
corde ipsius.

Et non supplantā-
buntur gressus ejus.

*Ad Nonam.**Añā. Serve bone.**Capitulum. Sap. 10. b.*

Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum, honestavit illum in laboribus, & complavit labores illius.

R. brev. Lex Dei ejus *
In corde ipsius. Lex.

Ps. Et non supplantabuntur gresus ejus. In corde. Gloria Patri. Lex Dei.

Ps. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas.

Añā. Domine quinque talenta, cum reliquis de Laudibus. 93.

Psalm. Capit. & Hymn. ut in primis Vesp.

Ps. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat.

Añā. Hic vir despiciebat mundum & terram,

na, triumphans, divitias coelo condidit ore, manu.

COMMUNE

VIRGINUM.

Ad Vesperas.

Añā. Hæc est virgo sapiens, cum reliquis de Laud. ut infra. Psalm. ut in Offic. B.

*M. V.**Capitulum. 2. Cor. 10. d.*

Fratres, Qui gloriantur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat ille probatus est; sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu, corona Virginum,

Quem Mater illa concipit,

Quæ sola Virgo parturit.

Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choræis Virginum,

Sponsus decòrus glória,
Sponsisque reddens præ-
mia.

Quocúmque tendis,
Virgines

Sequúntur, atque láu-
dibus

Post te canéntes cúrsi-
tant,

Hymnósque dulces per-
sonant.

Te deprecámur súp-
plices,

Nostris ut addas sénsi-
bus,

Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiònis vúlnera.

Virtus, honor, laus,
glória,

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sæculòrum sæcula.

Amen.

ψ. Spécie tua, &
pulchritúdine tua.

℞. Inténde, prospere
procède, & regna.

Ad Magnificat.

Añã. Veni sponsa
Christi: áccipe corò-
nam, quam tibi Dómi-
nus præparávit in atér-
num.

AD MATUTINUM

Invitatorium. Regem
Vírginum Dóminum, *
Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exulté-
mus. 37.

Hymnus.

Virginis Proles, Opí-
féxque Matris,
Virgo quem gessit, pe-
perítque Virgo,
Vírginis partos cánimus
decóra

Mortes triúmphos.

Hæc ením palmæ dú-
plicis beâta

Sorte, dum gestit fra-
gilem domâre

Córporeis sexum, do-
muit cruéntum

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem,
nec amíca mortis

Mille poenârum gênera
expavéscens,

Sáanguine effuso méruiť
serénus

Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus
alme, nobis

Débitas poenas scélerum

remitte;
 Ut tibi puro resonemus
 alium
 Pectore carmen.
 Sit decus Patri, geni-
 tæque Proli,
 Et tibi compar utrius-
 que virtus
 Spiritus semper, Deus
 unus omni
 Tæporis ævo. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. O quàm pulchra
 est casta generatio cum
 claritate.

Psalm. Dómine Dó-
 minus noster, *ut infra in*
Offic. B. M. V.

Añã. Ante thorum hu-
 jus Virginis frequentâ-
 te nobis dulcia cântica
 drámatís.

Psalm. Coeli enarrant,
ut infra in Offic. B. M.
Virg.

Añã. Revértere, re-
 vértere Sunamítis: re-
 vértere, revértere, ut
 intueámur te.

Psalm. Dómini est
 terra. 68.

ψ. Spécie tua, &
 pulchritudine tua.

R. Inténde, prospé-

rè procéde, & regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dó-
 mine.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Benedic-
 tiône perpétua.

DE LIBRO ECCLESIASTICI.

Lectio i. Cap. 51.

Confitêbor tibi Dó-
 mine Rex, &
 collaudâbo te Deum
 Salvatôrem meum. Con-
 fitêbor nómini tuo: quón-
 niam adjûtor & protec-
 tor factus es mihi, &
 liberásti corpus meum
 à perditione, à láqueo
 linguæ iniquæ, & à
 lábliis operantium men-
 dácium, & in conspéc-
 tu astântium factus es
 mihi adjûtor. Et libe-
 rásti me secúndum mul-
 titudinem misericórdiæ
 nóminis tui à rugienti-
 bus, præparátis ad es-
 cam, de mânibus quæ-
 réntium ánimam meam,
 & de portis tribulatiô-
 num quæ circumdede-
 runt me: à pressúra
 flammæ, quæ circúm-
 dedit me, & in medio

ignis non sum æstuata : de altitudine ventris inferi , & à lingua coinquinata , & à verbo mendacii , à rege iniquo , & à lingua iniusta.

R. Veni sponsa Christi , accipe coronam , quam tibi Dominus præparavit in ætérnum : pro cuius amore sanguinem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradisum introisti.

ψ. Veni electa mea , & ponam in te thronum meum , quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum Angelis.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

L Audabit usque ad mortem anima mea Dominum , & vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique , & non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adiutorium hominum , & non erat. Memorata sum misericordiae tuae Domine , &

operationis tuae , quae à sæculo sunt : quoniam eruis sustentantes te Domine , & liberas eos de manibus gentium.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

ψ. Specie tua , & pulchritudine tua intende , prospere procede , & regna. Propterea.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia.

Lectio iii.

E Xaltasti super terram habitationem meam , & pro morte defluente deprecata sum. Invocaui Dominum Patrem Domini mei , ut non derelinquat me in die tribulationis meae , & in tempore superborum sine adiutorio. Laudabo nomen tuum assidue , & collaudabo illud in confessione , & exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione , & eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor , &

Iaudem dicam tibi , & ejus , non commovébĩ-
benedicam nómini Dó- tur.
mini.

R. Spécie tua , & pulchritúdine tua: * In-
ténde , prósperè procê-
de , & regna.

ψ. Diffusa est grátia
in lábiis tuis , prop-
tèreà benedíxit te Deus
in ætérnum. Inténde.
Glória Patri. Inténde.

IN II. NOCTURNO.

Añã. Spécie tua & pulchritúdine tua in-
ténde , prósperè procê-
de , & regna.

Psalm. Eructávit cor
meum , *ut infra in Of-
fic. B. M. V.*

Añã. Adjuvâbit eam
Deus vultu suo: Deus
in médio ejus non com-
movébitur.

Psalm. Deus noster
refúgium & virtus , *ut
infra in Offic. B. M. V.*

Añã. Aquæ multæ
non potuérunt extingue-
re charitátem.

ψ. Adjuvâbit eam
Deus vultu suo.

R. Deus in médio

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píe-
tas.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Deus Pa-
ter omnipotens.

Sermo Sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lectio iv.

Lib. I. de Virg. circa
initium.

Q Uóniam hódie na-
tális est Virgi-
nis , invitât nunc
integritátis amor , ut
áliquid de virginitáte
dicâmus : ne véluti
tránsitu quodam præ-
tricta videâtur , quæ
principális est virtus.
Non enim idèd laudá-
bilis virginitas , quia
in martyribus reperí-
tur , sed quia ipsa már-
tyres faciat. Quis au-
tem humano eam pos-
sit ingénio comprehén-
dere , quam nec natû-
ra suis inclûsit légibus?
aut quis naturali voce
complécti , quod su-
pra usum natûræ sit?
E cœlo accersívit , quod

imitarétur in terris. Nec
imméritò vivendi sibi
usum quæsivit è coelo,
quæ sponsum sibi invē-
nit in coelo.

R. Propter veritatem,
& mansuetudinem, &
justitiam: * Et dedū-
cet te mirabiliter dex-
tera tua.

ψ. Spécie tua & pul-
chritudine tua intēde,
prosperè procēde, &
regna. Et dedūcet.

Benedictio. Christus
perpétuæ.

Lectio v.

HÆc, nubes, æëra,
Angelos, side-
ràque transgrediens.
Verbum Dei in ipso
sinu Patris invēnit, &
toto hausit pectore.
Nam quis tantum, cum
invēnerit, relinquat
boni? Unguentum enim
exinanitum est nomen
tuum: propterea ado-
lescētulæ dilexerunt te,
& attraxerunt te. Pos-
trémò, non meum est
illud, quoniam quæ
non nubunt, neque
nubentur, erunt sicut
Angeli Dei in coelo.

Nemo ergo mirètur, si
Angelis comparèntur,
quæ Angelòrum Dòmi-
no copulàntur.

R. Dilexisti justitiam,
& odisti iniquitatem: *
Propterea unxit te Deus,
Deus tuus oleo lætitiæ.

ψ. Propter veritatem,
& mansuetudinem, &
justitiam. Propterea.

Benedictio. Ignem sui
amoris.

Lectio vi.

Quis igitur neget
hanc vitam flu-
xisse de coelo,
quam non facile inve-
nimus in terris, nisi
postquam Deus in hæc
terrèni corpòris mem-
bra descendit? Tunc
in útero virgo concē-
pit, & Verbum caro
factum est, ut caro fie-
ret Deus. Dicit ali-
quis: Sed etiam Elías
nullius corporei còitus
fuisse permixtus cupi-
ditatibus invenitur. Idèò
ergo curru raptus ad
coelum, idèò cum Dò-
mino appàret in glòria,
idèò Dòminici ventū-
rus est præcursor ad

véntus.

R. Afferéntur Regi
vírgines post eam, pró-
ximæ ejus: * Afferén-
tur tibi in lætítia &
exultatióne.

ψ. Spécie tua, & pul-
chritúdine tua inténde,
prósperè procède, &
regna. Afferéntur. Gló-
ria Patri. Afferéntur.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Nigra sum, sed
formôsa filiæ Jerúsalem:
idéò dilêxit me Rex, &
introdúxit me in cubí-
culum suum.

Psalm. Cantâte Dó-
mino canticum novum:
* cantâte, *ut infra in*
Officio B. M. V.

Añã. Trahe me post
re in odôrem currêmus
unguentôrum tuôrum:
óleum efffúsum nomen
tuum.

Psalm. Dóminus regi-
nâvit exúltet terra, *ut*
infra in Officio B. M.
Virg.

Añã. Veni, sponsa
Christi, áccipe corô-
nam, quam tibi Dó-
minus præparâvit in

atérnum.

Psalm. Cantâte Dó-
mino canticum novum: *
quia, *ut infra in Of-*
ficio B. M. V.

ψ. Elêgit eam Deus,
& præelêgit eam.

R. In tabernáculo suo
habitâre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vincu-
lis.

ψ. Jube domne.

Benedictio. Evangé-
lica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

Lécitio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Di-
xit Jesus discipulis
suis parabolam hanc:
Símile erit regnum cœ-
lôrum decem virgini-
bus, quæ accipientes
lâmpades suas, exiérunt
óbviâ sponso & spon-
sæ. Et réliqua.

HOMILIA SANCTI GREGORII
PAPAE.

Homilia 20. in Evan-
gélia.

SÆpè vos, fratres
charíssimi, admô-
neo prava ópera fúgere,

mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut & bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis, ne per hoc quod à vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur; ne appetitus laudis subrepat; & quod foris ostenditur, intus à mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines & tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. vii. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias.

ψ. Media nocte clamor factus est: Ecce

sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Benedictio. Cujus, vel Quorum festum colimus.

Lectio viii.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum coelorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes & fatuæ dicantur. Dum enim coelorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpè in sacro eloquio regnum coelorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quæ colligantur.

R. viii. Média nocte
clamor factus est : *
Ecce sponsus venit,
exite obviam ei.

ψ. Prudentes virgi-
nes aptate vestras lám-
pades. Ecce sponsus.
Glória Patri. Ecce spon-
sus.

Benedictio. Ad socie-
tatem.

Lectio ix.

IN quinque autem
côrporis sênsibus
unusquisque subsistit.
Geminâtus autem quî-
narius denarium pêrfi-
cit. Et quia ex utrô-
que sexu fidélium mul-
tîtudo colligitur sanc-
ta Ecclesia decem vir-
ginibus similis esse de-
nuntiâtur. In qua quia
mali cum bonis , &
réprobi cum elêctis ad-
mixti sunt , rectè simi-
lis virginibus prudên-
tibus & fâtuïs esse per-
hibêtur. Sunt namque
plerique continêntes,
qui ab appetîtu se exte-
riôri custodiunt , & spe
ad interiôra rapiuntur;
carnem mâcerant, & ro-
to desiderio ad super.

nam pâtriam anhelant,
ætérna præmia êspe-
runt, pro labôribus suis
recipere laudes humâ-
nas nolunt. Hi nimî-
rum glóriam suam non
in ore hómînum po-
nunt , sed intra cons-
ciéntiam còntegunt. Et
sunt plerique , qui cor-
pus per abstinéntiam
affligunt , sed de ipsa
sua abstinéntia humâ-
nos favôres êspetunt.

Te Deum. 13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añã. Hæc est virgo
sâpiens , & una de nú-
mero prudéntum.

Psalm. Dóminus reg-
nâvit , cum reliq. ut
suprà. 14.

Añã. Hæc est virgo
sâpiens , quam Dómi-
nus vigilântem invênit.

Añã. Hæc est , quæ
nescivit thorum in de-
lîcto : habêbit fructum
in respectiône animâ.

rum sanctarum.

Añā. Veni electa mea,
& ponam in te thronum meum, alleluia.

Añā. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. Fratres,
qui. 95.

Hymnus. Jesu, corona Virginum. 95.

ψ. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℞. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus.

Añā. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, & comparavit eam.

Oratio ut in Vesp.

Ad Tertiam.

Añā. Hæc est virgo sapiens.

Capitulum. Fratres,
qui. 95.

℞. *brev.* Specie tua: *
Et pulchritudine tua.
Specie tua.

ψ. Intende, prospere procede, & regna.

Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua.
ψ. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad Sextam.

Añā. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

EMulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

℞. *brev.* Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

ψ. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit.

ψ. Elégit eam Deus, & prælégit eam.

℞. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Añā. Ista est speciosa.

Capitulum. Eccl. 51. b.

Domine Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte

defluente deprecata sum.
 Invocaui Dominum Pa-
 trem Domini mei, ut
 non derelinquat me in
 die tribulationis meae,
 & in tempore superbô-
 rum sine adiutorio.

R. *brev.* Elêgit eam
 Deus: * Et praelêgit
 eam. Elêgit.

Ï. In tabernaculo suo
 habitare facit eam. Et
 praelêgit. Glôria Patri.
 Elêgit.

Ï. Diffusa est grâtiâ
 in labiis tuis.

R. Propterea benedi-
 xit te Deus in æternum.

Ad Vesp. Añâ. Psalm.
Capitulum, & Hymn.
ut in primis Vesp. 95.

Ï. Diffusa est grâtiâ
 in labiis tuis.

R. Propterea benedi-
 xit te Deus in æternum.

Ad Magnificat.

Añâ. Veni Sponsa
 Christi, accipe corô-
 nam, quam tibi Dô-
 minus præparavit in
 æternum.

COMMUNE

MARTYRUM

NON VIRGINUM,

Ad Vesperas.

Añâ. Dum esset Rex,
cum reliquis de Laudib.

Psalm. Dixit Dômi-
 nus, *cum reliq. ut in*
Officio. B. M. V.

Capitulum, & Hymn.
ut in Laud. 109.

Ï. Spécie tua, &
 pulchritudine tua.

R. Intende, prospere
 procède, & regna.

Ad Magnificat.

Añâ. Simile est reg-
 num coelorum homi-
 ni negotiâtori quæren-
 ti bonas margaritas: in-
 venta una pretiosa, de-
 dit omnia sua, & com-
 paravit eam.

AD MATUTINUM.

Invitator. Laudemus
 Deum nostrum: * In

confessione Beatae N.

Psalm. Venite exultemus. 37.

Hymnus.

Hujus oratu, Deus
alme, nobis
Debitas poenas scelerum
remitte;

Ut tibi puro resonemus
alium

Pectore carmen.

Sit decus Patri, geni-
taeque Proli,
Et tibi compar utrius-
que virtus.

Spiritus semper, Deus
unus omni

Temporis aeo. Amen.

*Añæ. Psalmi, &
Versiculi Nocturnorum
dicantur ut supra in
Communi Virg. 95. ex-
cepta secunda. Añæ pri-
mi Nocturni, cujus lo-
co dicitur sequens.*

*Añæ. Læva ejus sub
capite meo, & dexte-
ra illius amplexabitur
me.*

*In secundo Nocturno
Lectiones ut in proprio
loco.*

R. iv. Propter veritatem, & mansuetudinem,

& justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Ps. Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

R. v. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ.

Ps. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea unxit.

R. vi. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

Ps. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO vii. Cap. 13. f.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscon-

dito in agro. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI GREGORII PAPAE.

Homilia II. in Evangelia.

COELORUM regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita, quæ non novit: quatenus exemplo visibilibus se ad invisibilia rapiat, & per ea quæ usu didicit, quasi confectus incalêscat: ut per hoc quod scit notum diligere, discat & incognita amare. Ecce enim coelorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem, qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum.

R. vii. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus: consideravit semitas domus suæ: * Et panem otiosa non comedit.

V. Gustavit & vidit quia bona est negotiatio ejus, non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et panem.

Benedictio. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium coelestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In presenti etenim vita, quasi in viasumus, qua ad patriam pergitur, Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depredari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est:

sed ut per hoc quod
agimus, laudes exte-
rius non quaramus. Sic
autem sit opus in pú-
blico, quatenus inten-
tio maneat in occulto:
ut & de bono opere
proximis praebeamus
exemplum; & tamen
per intentionem, qua
Deo soli placere quæri-
mus, semper optemus
secretum.

R. viii. Regnum mun-
di, & omnem ornatum
saeculi contempsisti prop-
ter amorem Domini
mei Jesu Christi: *
Quem vidi, quem amá-
vi, in quem credidi,
quem dilexi.

V. Eructavit cor meum
verbum bonum: dico
ego opera mea Regi.
Quem vidi. Glória Pa-
tri. Quem vidi.

Benedictio. Ad socie-
tatem.

Lectio. ix.

Thesaurus autem
coeleste est desi-
derium: ager verò, in
quo thesaurus abscon-
ditur, disciplina studii
coelestis. Quem profec-

tò agrum venditis om-
nibus comparat, qui
voluptatibus carnis re-
nuntians, cuncta sua
terrena desideria per
disciplinæ coelestis cu-
stodiam calcat: ut ni-
hil jam, quod caro
blanditur, libeat: ni-
hil quod carnalem vi-
tam trucidat, spiritus
perhorrescat.

Te Deum laudamus.

13.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añã. Dum esset Rex
in accubitu suo, nardus
mea dedit odorem sua-
vitatis.

Psalm. Dominus reg-
navit, cum reliquis,
14.

Añã. In odorem un-
guentorum tuorum cūr-
rimus adolescentulæ di-
lexerunt te nimis.

Añã. Jam hiems trán-
siit, imber abiit, &
recessit: surge amica

mea & veni.

Añā. Veni electa mea,
& ponam in te thronum
meum,alleluia.

Añā. Ista est speciosa
inter filias Jerúsalem.

Capitulum. Ecclesi. 51.

Confitebor tibi Dó-
mine Rex, & col-
laudabo te Deum Salva-
torem meum. Confite-
bor nómini tuo: quó-
niam adiutor & protec-
tor factus es mihi, &
liberasti corpus meum
à perditione.

Hymnus.

Fortem virili pectore
Laudemus omnes
foeminam,

Quæ sanctitatis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore sa-
ucia,

Dum mundi amorem nó-
xium

Horrescit, ad coeléstia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejú-
niis,

Dulcique mentem pábu-
lo

Oratiónis nútriens,

Coeli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus
fórtium,

Qui magna solus efficis,

Hujus precatu quæsu-
uus,

Audi benígnus suppli-
ces.

Deo Patri sit glória,

Ejusque soli Fílio,

Cum spíritu Paráclito,

Nunc, & per omne sæ-
culum. Amen.

ψ. Diffusa est grátia
in lábiis tuis.

R. Propterea benedi-
xit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus.

Añā. Date ei de fruc-
tu mánuum suarum, &
láudent eam in portis
ópera ejus.

Ad Tertiam.

Añā. In odórem.

Capitulum. Confitebor
tibi, *ut suprà.*

R. brev. Spécie tua: *

Et pulchritudine tua.

Spécie.

ψ. Inténde, prósperè

procède, & regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie.

Ps. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus non commovebitur.

Ad Sextam.

Añã. Jam hiems.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberasti me secundum multitudinem misericórdiæ nómínis tui à rugientibus præparatis ad escam, de manibus quærentium animam meam, & de multis tribulationibus, quæ circumdederunt me.

R. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

Ps. Deus in médio ejus non commovebitur.

Deus vultu. Glória Patri. Adjuvabit.

Ps. Elêgit eam Deus, & præelêgit eam.

R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Añã. Ista est speciôsa.

Capitulum. Eccli. 51.

LAudabit usque ad mortem anima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angustia, Dómine Deus noster.

R. *breve.* Elêgit eam Deus: * Et præelêgit eam. Elêgit.

Ps. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelêgit. Glória Patri. Elêgit.

Ps. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas.

Añã. Dum esset Rex, & alia ut supra in primis Vesperis.

Ps. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat.

Añã. Manum suam apérui inopi, & palmas suas extendit ad páuperem, & panem otiosa non comêdit.

OFFICIUM

B. M. V.

AD VESPERAS.

Añā. Dum esset Rex
in accubitu suo, nar-
dus mea dedit odorem
suavitatis.

Psalm. 109.

Dixit Dominus Dó-
mino meo : *
sede à dextris meis.

Donec ponam inimi-
cos tuos : * scabellum
pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ
emittet Dominus ex
Sion : * dominare in
medio inimicorum tuò-
rum.

Tecum principium
in die virtutis tuæ in
splendóribus sanctò-
rum : * ex útero an-
te luciferum génui te.

Juravit Dominus, &
non poenitèbit eum : *
Tu es Sacerdos in atér-
num secundum ordi-

nem Melchisedech.

Dóminus à dextris
tuis : * confrégit in
die iræ suæ reges.

Judicabit in natió-
nibus, implèbit ruínas : *
conquassabit cápita in
terra multòrum.

De torrente in vía
biberi : * propterea exal-
tabit caput.

Añā. Dum esset Rex
in accubitu suo, nar-
dus mea dedit odorem
suavitatis.

Añā. Læva ejus sub
cápite meo ; & dextera
illius amplexabitur me.

Psalm. 112.

Laudate pueri Dó-
minum : * lau-
date nomen Domini.

Sit nomen Domini
benedictum, * ex hoc
nunc, & usque in sæ-
culum.

A solis ortu usque ad
occasum, * laudabile
nomen Domini.

Excelsus super omnes
gentes Dominus, * &
super coelos glória ejus.

Quis sicut Dominus
Deus noster, qui in
altis hábitat, * & hu-

milia respicit in coelo,
& in terra?

mi Suscitans à terra inopem, * & de stercore erigens pauperem.

* Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum latantem.

Añã. Laeva ejus sub capite meo; & dextera illius amplexabitur me.

Añã. Nigra sum, sed formosa, filia Jerúsalem: ideo dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Psalm. 121.
Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ edificatur ut civitas, * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dó-

mini: * testimónium Israël ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquēbar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Añã. Nigra sum, sed formosa, filia Jerúsalem: ideo dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Jam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni.

Psalm. 126.

Nisi Dóminus edificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus cus-

rodierit civitatem , *
frustrâ vigilat qui cus-
tôdit eam.

Vanum est vobis an-
te lucem surgere : *
surgite postquam sedé-
ritis , qui manducâtis
panem dolôris.

Cum dederit diléctis
suis somnum : * ecce
hæreditas Dómini , filii,
merces , fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis : * ita filii ex-
cussôrum.

Beátus vir qui im-
plêvit desidérium suum
ex ipsis : * non con-
fundetur cum loquetur
inimícis suis in porta.

Añã. Jam hiems trán-
siit , imber ábiit , &
recesit : surge amíca
mea , & veni.

Añã. Speciôsa facta
es & suâvis in delíciis
tuis , sancta Dei géní-
trix.

Psalm. 147.

Lauda Jerúsalem
Dóminum : * láu-
da Deum tuum Sion.

Quóniam confortâvit
seras portârûm tuârûm : *
benedixit filiis tuis in te.

Qui pösuit fines tuos
pacem : * & ádipe fru-
ménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóci-
tèr currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut
lanam : * nébulam si-
cut cínerem spargit.
Míttit crystállum suam
sicut buccéllas : * an-
te facièm frígoris ejus
quis sustinébit?

Emíttet verbum suum,
& liquefáciat ea : *
flabit spíritus ejus , &
fluent aquæ.

Qui annúntiat ver-
bum suum Jacob : *
justítias , & judícia sua
Israël.

Non fecit tálitèr om-
ni natióni : * & judí-
cia sua non manifestá-
vit eis.

Añã. Speciôsa facta
es & suâvis in delíciis
tuis , sancta Dei géní-
trix.

Capitulum. Eccl. 24. b.

AB initio , & ante
sæcula creatá
sum , & usque ad fu-
tûrum sæculum non
desinam , & in habita-

tiōne sancta coram ip-
so ministrāvi.

R. Deo grāτίας.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer Lumen cœcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse ma-
trem,

Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singulāris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidētes Jesum
Semper collatēmur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritu sancto
Tribus honor unus,
Amen.

Ad Magnificat.

Añā. prop.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Ma-
ria Dei genitrix virgo.*
Intercède pro nobis.

Repetit. Sancta Ma-
ria.

Psalm. Venite exultē-
mus. 37.

Hymnus.

Quem terra, pontus,
sidera

Colunt, adorant, præ-
dicant,

Trinam regentem ma-
chinam

Clastrum Mariæ báju-
lat.

Cui Luna, Sol, &
omnia

Deserviunt per témpo-
ra,

Perfusa Cœli grátia,
Gestant Puellæ viscera.

Beata Mater múnere,
Cujus, supérnus Artí-
fex

Mundum pugillo conti-
nens,

Ventris sub arca clau- & stellas, quæ tu fun-
sus est. dasti.

Beata cœli nuntio, Quid est homo, quod
Fœcunda sancto Spiritu, memor es ejus? * aut
Desideratus gentibus, filius hominis, quoniam
Cujus per alvum fusus visitas eum?

est. Minuisti eum paulò
Jesu tibi sit glória, minùs ab Angelis, gló-
Qui natus es de Virgi- ria & honore coronasti
ne, eum: * & constituisti
Cum Patre, & almo eum super ópera má-
Spiritu, nuum tuarum.

In sempiterna sæcula. Omnia subjecisti sub
Amen. pedibus ejus, * oves

& boves univèrsas, in-
super & pécora campi.

IN I. NOCTURNO

Añã. Benedicta tu in Vólucres cœli, & pis-
mulieribus, & benedic- ces maris, * qui per-
tus fructus ventris tui. ambulat sémitas maris.

Psalm. 8. Dómine Dóminus Dómine Dóminus
D noster, * quam noster, * quam admi-
admirabile est nomen rábile est nomen tuum
tuum in univèrsa terra! in univèrsa terra!

Añã. Benedicta tu in Quoniam elevata est
mulieribus, & benedic- magnificéntia tua * su-
tus fructus ventris tui. per cœlos.

Añã. Sicut myrrha Añã. Sicut myrrha
elécta odorem dedisti elécta odorem dedisti
suavitatis, sancta Dei suavitatis, sancta Dei
génitrix. génitrix.

Psalm. 18. Ex ore infántium &
lacténtium perfecisti Ex ore infántium &
laudem propter inimi- laudem propter inimi-
cos tuos, * ut déstruas cos tuos, * ut déstruas
inimicum & ultòrem. inimicum & ultòrem.

Quoniam vidébo cœ- Quoniam vidébo cœ-
los tuos, ópera digito- los tuos, ópera digito-
rum tuorum: * lunam rum tuorum: * lunam

Cœli enarrant gló- Cœli enarrant gló-
riam Dei, * & ri- riam Dei, * &
ópera manuum ejus an- ópera manuum ejus an-
nuntiat firmaméntum.

Dies diēi erúctat ver-
bum, * & nox nocti
índicat sciēntiam.

Non sunt loquēlæ,
neque sermōnes, *
quorum non audiātur
voces eōrum.

In omnem terram exi-
vit sonus eōrum : * &
in fines orbis terræ ver-
ba eōrum.

In sole pōsuit taber-
nāculum suum : * &
ipse tamquam sponsus
procēdens de thalamo
suo.

Exultāvit ut gígas ad
currēdam viam, * a
summo cœlo egrēssio
ejus.

Et occūrsus ejus us-
que ad summum ejus : *
nec est qui se abscōn-
dat a calōre ejus.

Lex Dómini imma-
culāta, convértens ani-
mas : * testimónium
Dómini fidele, sapiē-
tiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rec-
tæ, lætificāntes corda : *
præceptum Dómini lú-
cidum, illúminans ócu-
los.

Timor Dómini sanc-

tus, pērmānens in sæ-
culum sæculi : * judícia
Dómini verā, justificā-
ta in semetíp̄sa.

Desiderabilia super
aurum & lápidem pre-
tiosum multum : * &
dulciōra super mel &
fayum.

Etenim servus tuus
custôdit ea, * in cus-
todiēdis illis retribu-
tio multa.

Delicta quis intelligit?
ab occúltis meis munda
me : * & ab aliénis par-
ce servo tuo.

Si mei non fúerint do-
mināti, tunc immacu-
lātus ero : * & emun-
dābör a delicto máximo.

Et erunt ut complā-
ceant elóquia oris mei : *
& meditatio cordis mei
in conspēctu tuo sem-
per.

Dómine adjûtor meus : *
& redēptor meus.

Añ̃a. Sicut myrrha
elēcta odōrem dedisti
suavitatis, sancta Dei
génitrix.

Añ̃a. Ante thorum
hujus Vírginis frequen-
tate nobis dúlcia cānti-

ca drámatiſ.

Psalm. 23.

Domini est terra, & plebitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * & misericordiam a Deo salutaris suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas prin-

cipes vestras, & elevamini portæ æternales: *

& introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añ. Ante thorum hujus Virginis frequenter nobis dulcia cantica drámatiſ.

Ps. Spécie tua & pulchritudine tua.

R. Intende, prospere procède, & regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

Ps. Jube domne benedicere, &c.

Benedictio. in Benedictione perpétua.

IN II. NOCTURNO.

Añ. Spécie tua, & pulchritudine tua intende, prospere procède, & regna.

Psalm. 44.

Erustavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciōsus forma præ filiis hominum, diffusa est grātia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in ætænum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, & pulchritudine tua * intende, prospere procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filia re-

gum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filia Tyri in muneribus, * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia, & exultatione: * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóm-
inis tui * in omni gene-
ratione, & generatiô-
nem.

Propterea pópuli con-
fitebúntur tibi in ætér-
num, * & in sæculum
sæculi.

Añã. Spécie tua, &
pulchritudine tua intén-
de, prósperè procède,
& regna.

Añã. Adjuvâbit eam
Deus vultu suo: Deus
in médio ejus non com-
movebitur.

Psalm. 45.

Deus noster refú-
gium, & vir-
tus: * adjutor in tri-
bulationibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Propterea non timé-
bimus dum turbábitur
terra, * & transferén-
tur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbá-
tæ sunt aquæ eorum: *
conturbâti sunt montes
in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus læ-
tificat civitatem Dei: *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus

non commovébitur: *
adjuvâbit eam Deus
manè dilúculo.

Conturbatæ sunt gen-
tes, & inclinâta sunt
regna: * dedit vocem
suam, mota est terra.

Dóminus virtutum
nobiscum: * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Venite, & videte ópe-
ra Dómini, quæ pössuit
prodigia super terram: *
auferens bella usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret, &
confrínget arma: * &
scuta combúret igni.

Vacate, & videte
quóniam ego sum Deus:
* exaltabor in Génti-
bus, & exaltabor in
terra.

Dóminus virtutum
nobiscum: * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Añã. Adjuvâbit eam
Deus vultu suo: Deus
in médio ejus non com-
movebitur.

Añã. Sicut lærantium
ómnium nostrum habi-
tatio est in te, sancta
Dei génitrix.

Psalm. 86.

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: *
diligít Dóminus portas
Sion super ómnia taber-
nacula Jacob.

Gloriôsa dicta sunt
de te, * Civitas Dei.

Memor ero Rahab,
& Babylónis * sciên-
tium me.

Ecce alienígenæ, &
Tyrus, & pópulus Æ-
thiopum, * hi fuérunt
illic.

Numquid Sion di-
cet: Homo, & homo
natus est in ea: * &
ipse fundávit eam Al-
tíssimus?

Dóminus narrábit in
scriptúris populórum,
& princípium; * ho-
rum, qui fuérunt in
ea.

Sicut lætántium óm-
nium * habitatio est
in te.

Añã. Sicut lætántium
ómnium nostrum habi-
tatio est in te, sancta
Dei génitrix.

Ps. Adjuvabit eam
Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus

non commovébímur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píe-
tas. &c.

Ps. Jube domne be-
nedícere.

Benedictio. Deus Pa-
ter omnipotens.

Lectioes prop.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Gaude María
Virgo, cunctas, hære-
ses sola interemisti in
univérso mundo.

Psalm. 95.

Cantáte Dómino
cánticum novum: *
cantáte Dómino omnis
terra.

Cantáte Dómino, &
benedícite nómini ejus: *
annuntiáte de die in
diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gen-
tes glóriam ejus: * in
ómnibus pópulis mira-
bília ejus.

Quóniom magnus Dó-
minus, & laudábilis ní-
mis: * terríbilis est
super omnes Deos.

* Quóniam omnes dii
Géntium doemónia: *
Dóminus autem coelos
fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriæ Gentium, afferre Domino gloriam & honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atris ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Latentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: * & populos in veritate sua.

Añã. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

Añã. Dignare me laudare te, Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos.

Psalm. 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes

qui adorant sculptilia: *
& qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes
Angeli ejus: * audívit,
& lætáta est Sion.

Et exultavérunt filia
Judæ: * propter judi-
cia tua Dómine.

Quóniam tu Dómi-
nus Altíssimus super
omnem terram: * ni-
mis exaltátus es super
omnes Deos.

Qui diligitis Dómi-
num, odíte malum: *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum,
de manu peccatóris li-
berábit eos.

Lux orta est justo, *
& rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dó-
mino; * & confitémi-
ni memóriæ sanctifica-
tiónis ejus.

Añna. Dignáre me
laudáre te, Virgo sa-
cráta: da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.

Añna. Post partum vir-
go invioláta permansís-
ti: Dei génitrix inter-
cède pro nobis.

Psalm. 97.

CAntáte Dómino
cánticum novum: *
quia mirabilia fecit.

Salvâvit sibi dextera
ejus, & bráchium san-
ctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutáre suum: * in
conspéctu Géntium re-
velávit justítiam suam.

Recordátus est mise-
ricordiæ suæ, * &
veritátis suæ dómui Is-
raël.

Vidérunt omnes tér-
mini terræ: * salutáre
Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis
terra: * cantáte, &
exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in
cithara, in cithara &
voce psalmi: * in tu-
bis ductílibus, & voce
tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu
Regis Dómini: * mo-
veátur mare, & ple-
nitúdo ejus; orbis ter-
rarum, & qui hábitant
in eo.

Flúmina pláudent ma-
nu, simul montes exul-
tábunt à conspéctu Dó-

mini: * quóniam venit
judicâre terram.

Judicabit orbem ter-
rarum in justitia, *
& pópulos in æquitâte.

Añã. Post partum Vir-
go inviolâta permansis-
ti: Dei génitrix inter-
cede pro nobis.

Ps. Elêgit eam Deus,
et praelêgit eam.

R. In tabernáculo suo
habitâre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Benedictio. Evangéli-
ca lectio.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Añã. Dum esset Rex
in accúbitu suo, nardus
mea dedit odorem sua-
vitâtis.

Psalm. Dóminus reg-
nâvit, *can.* reliquis;
14.

Añã. Lava ejus sub
cápite meo, et dextera
illius amplexâbitur me.

Añã. Nigra sum; sed
formôsa, filiæ Jerúsa-
lem: ideo dilexit me
Rex, et introduxit me
in cubículum suum.

Añã. Jam hiems trán-
siit, imber abiit, &
recessit: surge amica
mea, & veni.

Añã. Speciôsa facta
es, et suâvis in deli-
ciis tuis, sancta Dei
génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

A B initio, et ante
sæcula creâta
sum, et usque ad fu-
tûrum sæculum non dé-
sinam, et in habitatiô-
ne sancta coram ipso
ministrâvi.

Hymnus.

O Gloriôsa Virgi-
num,
Sublîmis inter sîdera,
Qui te creâvit, párvu-
lum
Lactente nutris ubere.

Quod Hæva tristis ab-
stulit,
Tu reddis almo germi-
ne:
Intrent ut astra flébiles;

Coeli recludis cardines.

Tu Regis alta janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virgi-
nem

Gentes redemptæ plau-
dite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgi-
ne,

Cum Patre, et almo
Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

¶ Diffusa est grátia
in labiis tuis.

R. Propterea benedi-
xit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus.

Añ. prop.

Ad Primam. In R.

brev. dicitur.

¶ Qui natus es de
María virgine.

Ad Veniam.

Añ. Lava ejus.

Capitulum. Ab initio,
ut supra.

R. *brev.* Spécie tua, *
& pulchritudine tua.
Spécie.

R. Intrénde, prospé-
rè procède, & regna.
Et pulchritudine. Gló-

ria Patri. Spécie tua.

¶ Adjuvabit eam
Deus vultu suo.

R. Deus in médio ejus
non commovébitur.

Ad Sextam.

Añ. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

ET sic in Sion firmá-
ta sum, et in
civitáte sanctificáta si-
militer requievi, et in
Jerúsalem potestas mea.
Et radicavi in pópulo
honorificáro, et in par-
te Dei mei hæreditas
illius, et in plenitúdi-
ne sanctórum deténtio
mea.

R. *brev.* Adjuvabit
eam * Deus vultu suo.
Adjuvabit.

¶ Deus in médio ejus
non commovébitur.

Deus. Glória Patri. Ad-
juvabit.

Elégit eam Deus, et
prælégit eam.

R. In tabernáculo suo
habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Añ. Speciôsa.

Capitulum. Eccli. 24. b.

IN platéis sicut cinna-
mómum et bálsa-

mum aromatizans, odorem dedi: quasi mirra electa dedi suavitatem odoris.

R. *brev.* Elêgit eam Deus: * Et præelêgit eam. Elêgit.

¶ In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelêgit. Glória Patri. Elêgit.

¶ Diffusa est grátia

in lábiis tuis

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis.

Añã. Dum esset Rex, cum reliquis de Laudib.

Psalm. Capitulum.
Hymn. & ¶ ut in primis Vesp.

Ad Magnificat.

Añã. prop.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM.

FESTA JANUARI.

DOMINICA III.

POST EPIPHANIAM.

In festo B. Joánnis de Ribéra, Patriarchæ Antiocheni, & Archiépiscopi Valentini. *Duplex major.*

Omnia de Cñi Confessoris Pontificis 78. præterea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus qui Beátum Joánnem Confessorem, atque Pontificem pastorali sollicitudine, et divini Sacramenti Corporis, et Sanguinis tui dilectione admirabilem effectistis: quæsumus, ut, ejus intercessionem, redemptionis tuæ fructus nos jugiter facias esse par-

ticipes. Qui vivis & regnas. &c.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes. Fidelis sermo. 79.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOannes de Ribéra, Híspali natus anno millésimo quingentésimo trigésimo secundo acceptum ex claríssima familia decus non solum retinuit, sed quam plurimum etiam suis ipse virtutibus auxit. Ejus adhuc pueri innocentia, & pudor, & gravitas quædam morum adeo explendescēbat; ut, eo præsentē, omnes vererentur, ne quid indecore dicerent, aut facerent. Quum apud Pa-

trem humaniōribus fuisset litteris egregiē instructus, Salmānticam ad severiōres disciplinas, ea in Acadēmia doctissimis viris adflūente, addiscēdas fuit misus. Ubi quum integritate vitæ, & pietate cunctis exemplo esset, videreturque, ut magister ejus dicebat, ad corrigēdos, & componēdos condiscipulōrum suōrum mores venisse, tum eos fecit in studiis progressus, omnium ut ora in se unum converteret. Itaque Theologiæ doctoris laurea rite ornatus, factusque ipse Presbyter, dignus est hābitus, quem Pontifex Maximus, postulante Philipo secundo Rege, vel ante legitimam triginta annorum ætatem Episcopum Pacēsem crearet.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. * Nihil proficiet

inimicus in eo , & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus &c.

Lectio v.

Quo in munere talem se præstitit, qualem Thimotheum Episcopum etiam juvenem Apostolus Paulus instituit, ita ut magna cum auctoritate, Episcoporum Officia in Concilio Compostellano explicare potuerit. Qua profecto re permotus Sanctus Pius Quintus Pontifex Maximus eum, paucis post annis, in Cardinalium coetu publice, et magnificentissime laudatum, Patriarchæ Antiocheni dignitate auxit, nec multos post menses eundem ad Valentia Archiepiscopatum invitum transtulit, Valentinis quidem ob ejus adventum, letitia, Pacensibus vero, ob discessionem, moerore summo adfectis. Gregen suum, quo ad vixit, omni ratione pavit, verbo, scriptis, Sacramen-

torum administratiōe, conciliis habitis : eum sæpe circumibat, ad necessitates ejus omnes præsto erat, immāne pecuniæ pondus tum in iis sublevandis, tum in plerisque Templis, ac Cœnobiis vel condendis, vel instruendis collocasse quotannis repertus est. Accessiōne potentiæ ei facta ex Proregis munere, quod subeundum ipsi fuit in Valentia regno, Philippo Tertio cogente, ea est usus ad vitia magis excindenda, Christianasque virtutes latius suo in populo disseminandas. Ejus consilio, diligentia, diuturnoque labori, & operæ tribuendum est, quod Mauriscorum pestis ex Valentia Regno fuerit depulsa, atque exhausta.

℞ Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

ψ. Inveni David ser-

vum meum , oleo sancto meo unxi eum. Manus, &c.

Lectio vi.

QUum virtutibus ipse omnibus floréret , tum præcipua , ac mirifica prorsus ejus extitit erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietas , quo coram complures quotidie horas venerabundus transigebat in tanta occupatione vitæ : nec ullum intermisit diem , quin Sacrificium perageret , quo tempore vim lacrimarum singulâri incensus charitate profundebat. Atque ut ad mysterium illud amoris divini justis laudibus prosequendum exsuscitaret homines , indulgentiarum ei rei præmium quoddam à Pontifice Maximo proponi impetravit. In clarissimum Collegium , quod Corporis Christi voluit nominari , constituendum , inque ejus ædes , & Ecclesiâ magnificè ædificandam ,

hereditatem , quæ , Patre mortuo , sibi obvenit , valde opimam , contulit. Quibus in ædibus sedem sibi ipse delegit , ibique , Episcopatus laboribus quadraginta novem annos fortissime perlatis , tandem defunctus , die , quem predixerat , pridie nonas Januarii anni millésimi sexcentésimi undécimi , omnibus munitus Ecclesiæ Sacramentis , Jesum , ter clara voce adpellans , animam suavissime efflavit. Magna fuit in existimatione apud Principes , Reges , Antistites , ipsosque adeo Pontifices Maximos , S. Pium Quintum , Clementem Octavum , ac Paulum Quintum summaque necessitudine conjunctus cum omnibus fere , qui ea ætate sanctimonia excelluerunt , in quibus S. Carolus Borromæus quam eum haberet carum , testimonio suntæ epistolæ , quas

ad illum dedit. Sepulcro illatus est in Ecclesia ipsa Collégii à se cònditi, ejusque præsantibus virtutibus, miraculisque, eo deprecatore, factis, denique probatis, Pius Sextus Pontifex Maximus eum Beatum rite pronuntiavit Decimo quarto Kalendarum Octobris anni millesimi septingentessimi nonagesimi sexti.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est omnis terra doctrina ejus replèta est: * Ipse intercèdat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi & pervenit ad coelestia regna. Ipse intercèdat. Glòria. Ipse intercèdat.

IN III. NOCTURNO.

Lect. Homil. in Evang. secundum Matheum:
Homo peregrè, &c.
82.

FESTA FEBRUARII.

Die iii. Februarii.

In festo S. Blásii Episcop. & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyr. 37. præter sequentia.

ORATIO.

DEus qui nos Beati Blásii Mártyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiã protectione gaudeamus. Per Dominum. &c.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.
Blasius, Sebaste in
R

Arménia cum virtutum laude florêret ejusdem civitatis Episcopus eligitur. Qui, quo tempore Diocletianus insatiabilem crudelitatem in Christianos exercêbat, se in speluncam abdedit montis Argæi: ubi tandiu latuit, dum ab Agricolai Præsidis militibus venantibus deprehensus, & ad Præsidem ductus, ejus jussu coniectus est in vincula. Quo in loco multos ægrôtos sanavit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitatis adducti, deferébantur. In illis puer fuit, qui desperata à medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agêbat. Productus autem ad Præsidem Blásius semel & iterum, cum nec blanditis, nec minis adduci posset, ut diis sacrificâret, primum virgis cæsus, deinde in equuleo ferreis pectinibus dilaniatus est: postremò dempto capite, illustre fidei tes-

timonium Christo Domino dedit, tertio Nonas Februarii.

R. Honestum. 45.

Benedictio. Chrisius perpétuæ.

Lectio. v.

Sermo Sancti Auguseini Episcopi.

Triumphalis. 45

R. Desiderium. 46.

Lectio vi.

Coronata. 45.

R. Stola jucunditatis. 47.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pap. in Evangelium.

Si quis venit.

Ad Laudes, ut in Commun. 5.

Die xviii. Februarii.

In festo Stæ. Gaudéntiæ Martyr. Duplex.

Omnia de Communi Martyrum non Virginum. 105.

ORATIO.

DEus, qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius: ut Beatae Gaudentiae martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura
occurrente.*

*Si venerit in Quadra-
gessima.*

Confitebor. 97.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Joannis
Chrisostomi.

*Serm. 67. de diversis novi
Testam. locis.*

EGo maxime commemorationes diligo Martyrum, diligo, & amplector; atque omnes quidem, sed tum, prae-

cipuè, cum mulierum certamina proponuntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto major est gratia, tanto illustrius est trophæum, tanto insignior est victoria, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vicerat inimicus, nunc etiam vincatur.

*R. Propter veritatem,
106.*

Lectio v.

Per mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat; hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Pecavit illa prior, & mortua est: ista mortua est, ne pecaret. Illa tum futillis promissi spe inflata, Dei leges violavit: hæc vitam presentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, & ig-

návi ; quam verò veniam ; cum fórtiter ac viriliter se gerant mulieres , cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant ?

R. Dilexiti justítiam.
106.

Lectio vi.

FUIT illi corpus imbecillum , & obnoxíus sexus injúriæ , verúntamen ómnium horum imbecilitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est , nihil planè poténtius est eo , qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum ; sed quamvis ignes , quamvis ferrum , quamvis bésias , quamvis áliud quidvis minéntur hóstes , ómnia nullo negotio contémit ; quod utique Beáta ista étiam fecit.

R. Fallax grátia. 106.

IN III. NOCTURNO.

*Homilia Sancti Gregórii Papæ in Evangé-
lium : Simile est reg-*

num coelórum Thesáuro abscondito , de eodem *Communi.* 106.

Die xix Februar.

In festo S. Conradi
Conf. *Sem.*

*Omnia de Communi
Conf. non Pontific. 87.
præter ea quæ sequun-
tur.*

ORATIO.

ADesto Dómine supplicatióibus nostris , quas in Beáti Conradi Confessóris tui solemnitáte deferimus : ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habémus , ejus , qui tibi placuit , précibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CONRADUS , Placentiæ nobili genere nátus , ac venatióni cum primis deditus , jussit aliquándo vepres ,

ubi feræ latebant, succendi; sed ultra quam voluit vento perlatus ignis proxima fædo vastavit incendio. Quo viso Contrâdus in Urbem latenter est ingressus; sed mox ad Prætorum delata re, emissoque satellitio hominibus, infimæ plebis, tanquam incendiî auctor comprehensus est, vique tormentorum, falsa confessione expressa damnatus ad supplicium rapiebatur. Tum Contrâdus conscientia excitatus innocentem hominuculum ex carnificis manibus eripuit: sequere confessus divenditis bonis illata humana compensavit; humanisque rebus una cum uxore nuntium remisit.

R. Honestum. 90.

Lectio v.

CUM itaque uxor sacrum velum sumptura Placentiæ mansisset, ipse abiit in regionem longin-

quam, & Franciscani Ordinis, qui Tertiariorum dicitur, assumpto habitu, Romanam pervenit Sacras Aedes visitaturus. Inde in Siciliam ad Nevinos adiit, ubi aliquandiu in Sancti Martini Xenodochio diversatus in solitudinem secessit, in qua se inedia & precibus afflicans per annos quadraginta humi cubabar, nunc solo pane, nunc herbis tantum contentus, & dono prophetiæ, miraculisque clarus. Crebras carnis, ac dæmonis tentationes, gulæque, blaudicias corporis afflictatione, atque assiduo precandi studio tam egregie vicit, ut vel esculenta munuscula, quæ ab amicis mitterentur, non prius attingeret, quam putrida jam, & verminibus scatentia sensus ipse refugeret. Quin etiam tunica posita tamdiu nudos artus in

vepre to volutabat, quo-
ad effluente sanguine
edendi ardor extingue-
rétur.

R. Amavit eum. 82.

Lectio vi.

CUm autem sexta
quaque feria in
Urbem ad imaginem
Crucifixi, quæ summa
religiōe celebratur
apud Netinos, ado-
randam mira pietate
ventitaret, improbi
quidam irrisores per
eam occasionem reli-
giosissimum virum lu-
dos facere voluerunt.
Itaque per simulatio-
nem ad prandium pis-
cium invitato carnem
suillam apponunt, nec
aliud ipsi manducant.
Inde hominis improbi-
tatem exagitare, vel
simplicitatem cavillari.
Negat ille se quic-
quam gustasse præter
pisces, statim que
spinas, & squamas
amota mappulla, qua
tegebantur, ostendit,
& eorum impudentiam
redarguit. Item ab An-

tistite Syracusano fa-
ma sanctitatis excito
visitatus, & ab eodem,
ut socum coenaret, in-
vitatus, protinus é cel-
lula placentans quatuor
calidas ex tempore di-
vinitus paratas protu-
lit; qui postea vicis-
sim ad Antistitem Sy-
racusas profectus, jux-
ta Episcopium pluri-
mis aviculis circum-
volitantibus, & ip-
sius adventum quo-
dammodo gratulantibus,
mirabiliter exceptus est.
Hiis aliisque multis
spectatae sanctimoniae
indiciis, ejusque pre-
cibus coelesti auxilio
laborantibus non solum
indigenis, verum é-
tiam alienigenis eo præ-
sertim anno, quo
migravit in coelum
millésimo sexcentésimo
quingagesimo primo
sæpissime impetrato,
commoti Leo Decimus
Pontifex Maximus, in
Netina Urbe primum
deinde Paulus eo nó-
mine Tertius alibi é-
tiam Beati Conradi

festivam diem undécimo Kalendas Mártii quoránnis celebrári permíssere. Ejus corpus in argénteá cónditum arca in Sancti Nicolai apud Netínos variis adhuc miraculis enitéscit.

R. Iste homo. 90.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia. 91.

Die xxvii. Februarii.

FEST. B. M. V.
DE GUAD. MEXIC.
DUPLEX MAJUS.

Omnia ut in Offic. B. M. V. III. præter propria, quæ sequuntur.

Ad Magnificat.

Añá. Elegi & sanctificavi locum istum, ut sit ibi nomen meum, & permaneant oculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

ORATIO.

DEus, qui sub Beatissimæ Virginis Mariæ singulári patrocinio constitutos perpétuis beneficiis nos cumulári voluisti: præsta supplicibus tuis, ut cujus hodiè commemoratióne lætatur in terris, ejus conspectu perfruámur in coelis. Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

DE LIBRO ECCLESIASTICI.
Lectio i. Cap. 24.

EGO ex ore Altissimi mi prodívi primogenita ante omnem creaturam: Ego feci in coelis ut orirétur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram: Ego in altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Girum coeli circui vi sola, & profundum abyssi penetra vi: in fluctibus maris ambulávi, & in omni terra steti: & in omni

pópulo , & in omni gente primátum habui: & omnium excelléntium & humílium corda virtute calcávi : & in his omnibus réquiem quæsi , & in hæreditate Dómini morábor. Tunc præcepit , & dixit mihi Créator ómnium : & qui creávit me , requiêvit in tabernaculo meo , & dixit mihi : In Jacob inhabita , & in Israël hereditâre , & in electis meis mitte radices.

R. Vidi speciôsam sicut colúmbam , ascendentem désuper rivus aquârum : cuius inæstimabilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. * Et sicut dies verni , circumdabant eam flores rosârum , & lília conválum.

Y. Quæ est ista , quæ ascendit per désertum sicut virgula fumi ex aromátibus myrrhæ & rhoris ? Et sicut.

Lectio ii.

Ab initio , & ante sæcula creata

sunt , & usque ad futurum sæculum non desinam , & in habitatiône sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmâta sum & in civitatē sanctificata similiter requiêvi , & in Jerúsalem potestas mea. Et radicávi in pópulo honorificato , & in parte Dei mei hæreditas illius , & in plenitudine Sanctórum de-tentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Líbano , & quasi cypresus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades , & quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciôsa in campis , & quasi platanus exaltata sum justa áquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris & quasi storax , & galbanus , & ungula , & gutta , & quasi Líbanus non incisus vaporavi habitatióem meam,

& quasi balsamum non mixtum odor meus.

R. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol? * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

ψ. Filia Sion tota formosa, & suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

Lectio iii.

EGO quasi Terebintus extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me grátia omnis viæ & veritatis, in me omnis spes vitæ & virtutis. Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini: Spiritus enim meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel & favum:

Memória mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habebunt.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudâverunt eam.

ψ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

Ant. Specie tua. 117.

Psalm. Eructâvit.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

De verb. Apoc. Cap. 12.

Fidélis planè, & præpotens mediátor

Dei & hominum homo Christus Jesus. Nec ipsa mulier benedicta in mulieribus vidēbitur oriosa: inveniētur eūdem locus ejus in hac reconciliatiōe. Opus est enim mediātore ad mediātorem istum, nec alter nobis utilior quā Maria. Quid ad Mariam accēdere trepidet humana fragilitas? Nihil austērum in ea, nihil terribile. Quod si (ut verē sunt) plena omnia pietatis & grātiae, plena mansuetūdinis & misericordiae, quae ad eam pertinent, invēneris, age grātias ei, qui talem tibi mediātricem benignissima miseratiōne providit. Omnibus omnia facta est, omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus grātiā, Angelus lētitiam, denique tota Trinitas glō-

riam.

R. Signum magnum apparuit in coelo, mulier amicta sole, & luna sub pedibus ejus. * Et in capite ejus corona duodecim stellarum.

V. Fundamenta ejus in montibus sanctis, diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. Et in.

Lectio v.

Nimirum ea est, quae velut alterum solem induit sibi. Quemadmodum enim ille super bonos & malos indifferenter oritur: sic ipsa quoque praeterita non discuit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet: omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Nam & defectus omnis sub ea, & quidquid fragilitatis, seu corruptionis est, excellentissima quadam sublimitate praeceteris omnibus excēdit & supergrēditur creaturis;

ut merito sub ejus pedibus luna esse dicatur. Amplectamur Mariæ vestigia, Fratres mei, & devotissima supplicatione beâtis illius pedibus provolvamur. Tenemus eam, nec dimittamus eam, donec benedixerit nobis. Virrus Altissimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali umbraculo talis etiam à muliere sustineatur amictus. Mulier amicta sole. Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima! imo quam intima fieri meruisti! quamtam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, & tu in eo: & vestis eum, & vestiris ab eo: vestis eum substantia carnis, & vestiris ab eo gloriæ suæ majestatis.

R. Quæ est ista, quæ progréditur quasi aurora consurgens: * Pulcha ut luna, electa ut Sol?

V. Quasi arcus reful-

gens inter nébulas gloriæ; & quasi flos rosarum in diébus vernis. Pulchra.

Lectio vi.

IN cápite (inquit) ejus corôna stellarum duodecim. Dignum planè stellis coronari caput, quod & ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quàm ornétur ab eis. Quid ni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum & lilia convallium. Quis illas æstimet gémmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compactum est? Supra hominem est corônæ hujus ratiônem expônere, indicâre compositionem. In ea ferè specie anno millésimo quingentésimo trigésimo primo mirabiliter picta Deiparæ imâgo Mexici apparuisse fertur, quæ inibi loci prope urbem, ubi pio

Neóphyto ædem sibi sacram prodigio dicitur designasse, magnifico excépta templo, ingenti cólitur populórum ac miraculórum frequentia. Quam prop-
tèrea uti præsentíssimum adversus públicas privatásque calamitátes præsidium, Archiepiscopus Mexicá-
nus, ut reliqui etiam illórum pártium Antis-
tites, ómnium Ordinum consensióne, in primáriam adlégit novæ Hispániæ Patrónam, ritèque electam Bene-
dictus Décimus quartus auctoritatè Apostólica declarávit, atque Officium proprium & Missam sub título Beátæ Virginis Mariæ Guadalupénsis recitari concessit.

R. Elegi & sanctificávi locum istum : *
Ut sit ibi nomen meum;
& permáneant oculi mei
& cor meum ibi cunctis diébus.

¶. Non fecit taliter
omni nationi, & ju-

dicia sua non manifestávit eis. Ut. Glória Patri. Ut.

Añna. Gáude María. 120.

Psalm. Cantáte.

IN III. NOCTURNO.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Lucam.*

Lectio vii. Capit. 1. d.

IN illo tempore: Exurgens María, abiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, & salutávit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

De verb. Apocal.

Cap. 12. circa finem.

MIrabatur Elisabeth personam venientis, dicens: Undè hoc mihi, ut veniat mater Dómini mei ad me? Commendábat & vocem salutantis, adjiciens: ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultá-

vit in gaudio Infans in útero meo. Et beatificabat fidem credentis: Beata, inquit, quæ credidisti. Magna quidem præcõnia: sed & devota humilitas nihil sibi passa retinere, in eum magis universa refudit, cujus in se beneficia laudabântur.

R. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiæ Christus Deus noster.

ψ. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercède pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvâmen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia.

Lectio viii.

TU, inquit, magnificas matrem Dõmini: sed magnificat anima mea Dõminum. In voce mea filium perhibes exultasse in gaudio: sed

exultavit spíritus meus in Deo salutari meo, & ipse quoque tamquam amicus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beátam esse dicis, quæ credidi: sed credulitatis & beatitudinis causa respectus est supernæ pietatis, ut ex hoc magis beátam me dicant omnes generationes: quia ancillam humilem & exiguam respexit Deus. Verumtamen nunquid putamus, fratres, Elisabeth sanctam in eo, quod per Spírítum úrique loquebâtur, errasse? Absit. Beata planè quam respexit Deus, & beata, quæ credit. Hic enim magnus divinæ respectiõnis existit fructus.

R. Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dõminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

ψ. Et misericordia ejus à progénie in progenies timentibus eum.

Quia. Glória Patri.
Quia.

Lectio ix.

Ineffabili siquidem artificio Spiritus superveniens tantæ humilitatis magnanimitas tanta in secretario virginæ cordis accessit, ut quod videlicet nec humilitas tanta minuit magnanimitatem, nec magnanimitas tanta humilitatem. Sed cum in sua extimatione tam humilis esset, nihilominus & in promissionis credulitate magnanimis, ut quæ nihil aliud quam æxiguam sese reputabat ancillam, ad inscrutabile Sacramentum nullatenus se dubitaret electam, & veram Dei & hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te mater misericordiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus luna, mediatricem sibi apud solem justitiæ constituit.

tam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, & solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam verè amavit præ omnibus, & ornâvit stola gloriæ induens, & coronam pulchritudinis ponens in capite tuo.

Te Deum laudamus.
fol. 13.

Ad Benedictus.

Añã. Non fecit taliter omni nationi & judicia sua non manifestavit eis.

Oratio ut suprâ.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, excepta Añã. Ad Magnificat, quæ dicitur:

Læva in circuitu oculos tuos & vide. Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: Filii tui de longè venient, & Filiæ tuæ de latere surgent.

IN II. NOCTURNO.

Quóniam hodie 99.

IN III. NOCTURNO.

Símile erit. 101.

Ad Laudes, ut in
dict. Cñi. 103.

FESTA MARTII.

*Die xiii. Martii.*In festo Stæ. Christinæ
V. & M. *Duplex.**Omnia ut in Commu-
ni VV. 95.*

ORATIO.

DEus, qui inter cæ-
tera poténtiæ
tuæ miracula, etiã
in sexu frágili victó-
riam martyrii contulís-
ti: concède propitius;
ut qui Beátæ Christi-
næ Virginis & Mártý-
ris tuæ natalítia colí-
mus, per ejus ad te
exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiões, Confite-
bor. 97.**Die xvi. Martii.*In festo S. Raymúndi
Abbat. Fundator. Or-
din. Militar. de Cala-
trava. *Duplex.**Omnia de Communi
Confessoris non Ponti-
ficis. 87. præter ea, quæ
hic apponuntur.*

ORATIO.

DEus, qui Beáto
Raymúndo Ab-
batí præliári prælia tua,
& fidei inimicos su-
perare dedísti: concê-
de, ut ejus nos in-
tercessióne munítí, ab
hóstibus mentis, &
córporis liberémur. Per
Dóminum.

Lectioes primi Nocturni, in Quadragésima: Justus, si morte, de eodem Communi.

Si verò transferatur post Pascha, de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

R Aymundus, Canonicus Ecclesiæ Turiasonensis in Regno Aragoniæ, quo divina procul à mundi strépitu libèrius contempleretur, supérno Spíritu afflante, in solitudinem se recepit; deinde cum Cisterciensium Monachorum fama undequaque diffunderetur, illud amplectus est institutum, ac longè latèque evulgata ejus vitæ sanctimonia, Abbas monasterii Beatae Mariæ de Fitéro constitutus est. Postquam verbo, & exemplo ad omne opus pietatis, suos induxisset, copiosum exercitum fidelium collégit, cas-

trum de Turrugen, & Calatravam à Máuris tuendam de manu Sancti Castellæ Regis suscepit, ac peritia rei militaris mirabiliter polens, Saracénos fugavit, multasque urbes expugnavit. Novo, & usque ad ea tempora inaudito exemplo Raymündus monachatui militiam conjunxit: Ordinem militarem de Calatrava nuncupatum, & in tota Europa celeberrimum, ac à pluribus Summis Pontificibus approbatum instituit sub Régula, legibus, & visitatione Cisterciensium, ex quo alii Ordines militares de Alcántara, de Christo, de Avibus, de Montésia, de Montefrânco, de Montegaudio, & de Truxillo eidem religioni Cisterciensi subiecti prodierunt.

R. Honestum. 90.

Lectio v.

HÆc fuere primæ sémina ínclyte

militiæ, sub qua tot viri, tot Principes, tot Duces, tot etiã aliæ religiosæ militiæ profiterentur. Hujus novi Ordinis milites, quamdiu à prælio abstinebant, adamusim observabant victum vestitum, psalmodiam, contemplationem, opus manuum, silentium, vigiliãque, ac denique mutuam quotidianorum defectuum proclamationem, ut nihil minus à monachis eficerent. Hinc præceptum est communi assensu, & deliberatione Capituli Generalis Cisterciensis, ut illius Ordinis milites essent filii monasterii Morimundi, utque Abbas, & domus eadem, in eos jus illud filiationis haberet, quale in Morimundo noscitur habere Cistercium. Eidem militiæ Beatus Raymundus, ultra ipsam Calatravæ arcem, & oppidum, plura alia loca, & castra acqui-

sivit.

R. Amavit eum. 82.

Lectio vi.

TAndem vir sanctus, utriusque militiæ coelæstis, & terrænæ supremus Ductor, post multas victorias partas de Saracenis, plures de demonibus, post caputiatas galeas orbi inductas cunctis fidei inimicis formidabiles, post homines aptatos utriusque armis, qui & ad sonitum buccinæ leones, & ad tympani ictum agnos, illud in prælio, hoc in claustris imitarentur, plenus dierum, & virtutum, anno salutis millésimo centésimo sexagésimo tertio, & sexto regiminis Ordinis à se inchoati, animam emisit, multis post mortem miraculis illustris. Sacrae ejus corporis exuviae Toletum translatae in Monasterio Montis Sion, auctoritate Pauli Papæ secundi, litteris datis

die décima quinta mensis Martii, anno millesimo quadragesimo sexagesimo octavo, super Altaris aram ad Epistolæ cornu decenter collocatæ fuérunt, additis à Summo Pontifice indulgentiis, iis, qui eum locum devotè visitaverint.

R. Iste homo. 90.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo tempore: Dicebat Joannes ad turbas, quæ exibant, ut baptizarentur ab ipso: Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventúra ira? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

In exhortatione ad Milites Tempii.

Si percüttere in gladio omninò fas non est Christiàno, cur

ergo præco Salvatoris contentos fore suis stipendiis militibus indixit, & non potius omnem eis militiam interdixit? Sed securè dissipentur gentes, quæ bella volunt, & abscondantur qui nos conturbant. Exeratur gladius uterque fidelium in cervices inimicorum ad destruendam omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei, quæ est Christianorum fides: Nequando dicant gentes: Ubi est Deus eorum? Porro imminente bello, intus fide, foris ferro, non auro se muniant, quatenus armati, & non ornati, hostibus metum incutiant, non provocent avaritiam. Deinde non turbulenti aut impetuosì, & quasi ex levitate præcípites, sed consultè, atque cum omni cautela, & providentia seipsos ordinantes, & disponentes in aciem, justa quod

de pátribus scriptum est: Veri profecto Israelitæ procedunt ad bella pacifici.

R. Iste es qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine quærela, verus Deí cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

AT verò ubi ventum fuerit ad certamen, tum demum pristina lenitate postposita, tamquam si dicerent: Nonne qui oderunt te, Dómine, óderam, & super inimicos tuos tabescébam? irruunt in adversários, hostes velut oves reputant, nequáquam, etsi paucissimi, vel sevam barbariem, vel

numerósam multitudinem formidantes. Novérunt síquidem non de suis presumere viribus, sed de virtute Dómini Sabaoth sperare victóriam, cui nimirum facile esse confidunt, justa sententiam Machabæi, concludi multos in manus paucorum, & non esse differentiam in conspectu Dei coeli liberare in multis, & in paucis: quia non in multitudine exercitus est victória belli, sed de cœlo fortitúdo est. Ita denique miro quodam, ac singulâri modo cernuntur, & agnis mitiores, & leónibus ferocióres: ut pené dubitem, quid potius censeam appellandos, monachos videlicet, an milites, nisi quòd utrúmque forsán congruentius nominárim, quibus neutrum deesse cognoscitur, nec monachi mansuetúdo, nec militis fortitúdo. De qua re quid dicendum,

nisi quòd à Dómino factum est istud, & est mirábile in oculis nostris? Tales sibi elégit Deus, & collégit à finibus terræ ministros ex fortíssimis Israël, qui veri léctulum Salomónis vigilánter, fidelitérque custódiant, omnes tenéntes gládios, & ad bella doctíssimi.

R. Sint lumbi. 92.

Nona Lécitio dicitur de Homilia. occurrenti, & in Laudibus commemoratio ferie.

Quod si contigerit hoc festum celebrári extra Quadragésimam in die in quo non occurrat festum simplex propriam lectionem habens, tunc dividatur octava Lécitio ab illis verbis: Ita déniquè quæ cum sequentibus usque ad finem, legentur pro nona Lécitione.

FESTA APRILIS.

Die i. Aprilis.

In festo Sanctæ Urbicæ Martyris. *Duplex.*

Omnia ut in festo S. Gaudéntia Martyris 18. Februarii, mutata. nomin. Sanctæ.

Die xx. Aprilis.

In festo S. Cesárei Martyris. *Duplex.*

Omnia ut in Communiunius Martyris tempore Paschali, 57.

ORATIO.

PRæsta quæsumus Omnipotens Deus, ut qui Beáti Cesárei Martyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nominis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura.**Reliq. ut in Cñi. Mm.**Temp. Pasch.**Si celebretur extra
tempus Paschale, lec-
tiones in primo noctur-
no de Scriptura.*

IN II. NOCTURNO.

Triumphális. 45.

IN III. NOCTURNO.

*Nolite arbitrari. 55.**Die xxiii. Aprilis.**In festo S. Georg. Mar-
tyr. Duplex.**Omnia ut in Commun.
unius Martyr. Tempor.
Paschal. 57. præter se-
quentia.*

ORATIO.

Deus, qui nos Beá-
ti Geörgii Mar-
tyris tui méritis & in-
tercessiõne lætíficas:

concède propítius, ut
qui tua per eum bene-
ficia pòscimus dono
tuæ grátia consequâ-
mur. Per Dóminum
nostrum.

IN I. NOCTURNO

Lectioes de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Geörgius nobílibus
paréntibus in
Cappadócia natus, sanc-
tè ab illis & religiõse
educátus est. Iis vita
functis, aduc adolés-
cens, Tribunus mili-
tum factus, & áliis
insignítus honoribus,
sub Diocletiáno Cesa-
re militávit. Verùm
cùm edíctis Imperiáli-
bus persecutiõnem in
Christiános cérneret
ácrius desævire, id
indignè ferens, oppor-
tunum quoque fore
illud tempus existimans
ad salutem & ad mar-
tyrii glóriam, facul-
tatibus suis in páu peres

erogâtis, servisque libertate donâtis, zelo fidei ac religiônis ac census Imperatorem adit Christumque verum Deum libere confessus, ipsum de tam impia in Christiânos crudelitâte constanter accusat.

R. Lux perpétua.

Lectio v.

Admiratus vehementer Imperator, quod Geórgius præter omnium opiniônem Christiânus esset, primò blandis illum verbis ac magnis pollicitationibus, deinde minis pœnarumque terroribus à fidei sententia conâtur avertere. Sed cum nihil proficeret, nec ullo modo viri constantiam posset de pio & sancto proposito dimovere, jubet ipsum primo in carcerem trudi, ibique diu affligi; tum verbéribus casum, rota mucronibus præfixa ad ejus corpus ad-

mota, laniari; deinde torreri sartagine, varièque torqueri. Quam ille tormentorum vim ubi âlacri ac fortiâni- mo tulisset, indeque incolumis mirabiliter evasisset, plurimos suo exemplo ad fidei constantiam excitavit.

R. In servis suis.

Lectio vi.

Impius autem persecutor, cum eximiam hujusmodi Martyris fortitudinem, non divinæ virtuti ut par erat, sed magicis artibus adscriberet; ipsum variè tortum, atque in sententia nihilominus persistentem, securi percuti jubet. Geórgius igitur fortiter data cervice, martyrii corôna dignatus est. Corporis ejus reliquæ diversas in regiones delatæ, maximo ab incolis habentur honore. Caput Romæ in Diaconia sancti Geórgii ad Velâbrum honorifice asser-

vatur : & ipsius Martyris nomen non solum in Oriente, ubi passus est ; sed & in Occiduis oris ubique clarissimum est. Quam & implorantibus ejus auxilium propitium adesse consuevit, Reges praesertim & Principes saepius in militari conflictu experti sunt ; frequentes etiam ejusdem Martyris memoriae ubique testantur.

R. Filiae Jerusalem.

IN IIL. NOCTURNO

Homilia Sancti Augustini Episcopi, in Evangelium. Ego sum vitis vera, & Pater meus &c. de Communi Martyr. tempore Pasch. 61.

Si celebretur extra temp. Pasch. lectiones in primo Nocturno de Scriptura. In secundo prop. ut supra, & in tertio, Homilia: Nolite arbitrari. 55.

FESTA MAII.

Die v. Maii.

In festo Coronæ D. N.

J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añ. Milites Præsidis, cum reliquis de Laudibus, ut infra.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. 3.

CAPITULUM.

EGredimini, & videte filiae Sion Regem Salomōnem in diadēmate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

In utrisque Vesperis.

HYMNUS.

LAuda fidelis concio Spinæ trophæum inclytum
Per quam perit perditio

Vitæque datur meri-
tum.

Nos à punctûris li-
berat

Æterni Patris Filius
Dum Spinis pungi tol-
lerat

Spinârum culpæ nes-
cius.

Cum Spinârum acu-
leum

Christus pro nobis pér-
tulit

Per diadéma spineum
Vitæ coronam contulit.

Plaudat turba fidé-
lium,

Quod per Spinæ ludi-
brium

Purgat Creátor omnium
Spineti nostri vitium.

Ut sis pérenne mén-
tibus

Paschále Jesu gáudium
A morte dira crimi-

num
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória
Et Filio, qui à mór-

tuís
Surrexit, ac Paraclito,

In sempitérna sæcula.
Amen.

Ÿ. Tuam Corónam
adorâmus Dómine, al-

lelúia.

R. Tuum gloriôsum
recólimus triumphum,
allelúia.

Ad Magnificat.

Añã. Apprehéndit
Pilátus Jesum, & fla-
gellâvit: & milites
plectentes coronam de
spinis imposuêrunt câ-
piti ejus, & veste
purpúrea circundedê-
runt eum, allelúia.

ORATIO.

PRæsta, quæsumus
Omnipotens Deus:
ut qui in memóriam
Passiônis Dómini Nos-
tri Jesu Christi corô-
nam ejus spineam ve-
nerâmur in terris; ab
ipso glória & honôre
coronari mereâmur in
coelis. Qui tecum vi-
vit.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum
Regem pro nobis spi-
nis coronatum: * Veni-
te adorêmus, allelúia.

Psalm. Veníte, exul-
têmus. 37.

Hymn. Lauda fidē-
lis, *ut in Vesperis.*

IN I. NOCTURNO.

Añā. Maledicta terra
in opere tuo: spinas &
tribulos germinabit ti-
bi, allelúia.

Psalm. Beatus vir.
Quare fremuerunt. Dó-
mine quid multiplicá-
ti sunt, 38.
Ps. Tuam corónam
adoramus Dómine, al-
lelúia.

R. Tuum gloriósum
recólimus triumphum,
allelúia.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. 53.*

Quis credidit audi-
tui nostro? Et
bráchium Dó-
mini cui revelátum est?
Et ascéndet sicut vir-
gultum coram eo, &
sicut radix de terra
sitiēti: non est ei
spécies, neque decór:
& vidimus eum, &
non erat aspéctus, &
desiderávimus eum: des-
péctum, & novíssimum

virórum, virum dolé-
rum, & sciéntem in-
firmitátem: & quasi
absconditus vultus ejus
& despéctus, undē nec
reputávimus eum.

R. Ecce vidimus eum
non habéntem speciem,
neque decórem: aspéc-
tus ejus in eo non est:
hic peccáta nostra por-
távit, & pro nobis
dolet: ipse autem vul-
nerátus est propter ini-
quitátes nostras: * Cu-
jus livóre sanáti sumus,
allelúia.

R. Verè languóres
nostros ipse tulit, &
dolóres nostros ipse
portávit. Cujus livóre.

Lectio ii.

Verè languóres nos-
tros ipse tulit,
& dolóres nostros ip-
se portávit: & nos pu-
távimus eum quasi le-
prósum, & percússum
a Deo, & humiliátum.
Ipse autem vulnerátus
est propter iniquitátes
nostras, attritus est
propter scélera nostra:
disciplína pacis nostræ

super eum, & livore
ejus sanati sumus. Om-
nes nos quasi oves er-
ravimus, unusquisque
in viam suam declinâ-
vit: & posuit Dômi-
nus in eo iniquitatem
omnium nostrum.

R. Quid sunt plage
istæ in medio manuum
tuarum? * Et dicit:
His plagatus sum in
domo eorum, quid di-
ligebant me, allelúia.

V. Fræmea suscitâre
super pastorem meum,
& super virum cohæ-
rentem mihi. Et di-
cet.

De Zacharia Propheta.

Lectio iii. Cap. 12. & 13.

ET erit in die illa:
quæram conté-
re omnes Gentes, quæ
veniunt contra Jerúsa-
lem. Et effúdam super
domum David, & su-
per habitatores Jerú-
salem spiritum grátia,
& precum: & aspi-
cient ad me, quem
confixerunt: & plan-
gent eum planctu quâ-

si super unigénitum, &
dolebunt super eum,
ut doleri solet in mor-
te primogéniti. In die
illa magnus erit planc-
tus in Jerúsalem. Et
dicetur ei: Quid sunt
plagæ istæ in medio
manuum tuarum? Et
dicet: His plagatus
sum in domo eorum,
qui diligebant me. Fræ-
mea suscitâre super pas-
torem meum, & super
virum cohærentem mi-
hi, dicit Dôminus exer-
cituum: percutite pastô-
rem, & dispergentur o-
ves: & convertam mâ-
num meam ad parvu-
los.

R. Tuam corônâ
spineam venerâmur Dô-
mine, tuam gloriôsâ
recôlimus passiônem: *
Miserere nobis, qui
passus es pro nobis, al-
lelúia.

V. Salva præsentem
catervam in tuis hodiè
lâudibus congregatam.
Miserere nobis. Glória
Patri. Miserere nobis.

IN II. NOCTURNO.

Añā. Pro frumēto
ortus est mihi tribulus,
& pro hórdeo spina,
allelúia.

Psalm. Cū invocá-
rem. Verba mea. Dó-
mine Dóminus noster.
42.

Ÿ. Glória & honô-
re coronásti eum Dó-
mine, allelúia.

R. Et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum, allelú-
ia.

Ex Tractātu
Sancti Athanásii Episc.
de Passiōe Dómini.

Lectio iv. Tom. 3.

CUm exuerētur Dó-
minus, eo ipso
invisibilitèr erigebatur
de diabolo trophæum,
& quo illud manifestum
fieret, narratur à
Joāne, indūtum fuisse
se púrpora: à Matthæo
verò, & Marco chlā-
myde coccinea, Coro-
nāmque illi ex spinis

super caput esse pòssi-
tam, & calānum in
manus datum; & ita
cum eum produxissent
génibus flexis adorasse.
Miraculum novum &
incredibile, & magnæ
sinè dúbio victóriæ in-
signe! quem enim ut
hómīnem condemnave-
rant, eum mortuum
deinde ut Deum ado-
raverunt: & quem as-
pernabāntur ut vilem
& contemptibilem, eum
confitebāntur Regem:
cui tunicam & vestem
detrāxerant, eum púr-
pura circumdederunt:
& quem ignorātes con-
tuméliis afficiēbant,
eum Prophētā etiam
nolētes appellaverunt:
& quem per ludibrium
subsānationemque pul-
sābant, ei triump'hā-
lia addiderunt orna-
menta, coccineam chla-
mydem, & Corōnam
spineam, & calānum.
Nam tamēsi ea quasi
per contuméliam age-
bant, efficiebāntur tamen
inde, ut ab eo laten-
ter spoliarentur.

R. Corôna aurea super caput ejus. * Expressa signo sanctitatis, glôria honoris & opus fortitudinis, alleluia.

ψ. Quoniam prævénisti eum in benedictionibus dulcêdinis, posuisti in capite ejus corônâ de lapide pretioso. Expressa.

Sermo S. Ambrôsii

Episcopi.

Serm. 72. qui est 19.

de s. cypriano.

Lectio v.

Videâmus diligenter, ne ex pâlmitis operis nostri non nascatur dulcêdinis uva, sed fellis; ne dicatur nobis, quod Judæis dictum est per Prophêtam: Sustinui ut faceret uvam, fecit autem spinas; & non justitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio, quæ Dômino suo suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum

asperitate compúnxerit! hoc est, cum Judæi Salvarôrem debuerint tota fidei devotiône suscipere, spinarum eum coronavêrunt passionē. Quæ Corôna quidem, quantum in Judæis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Dômino, erat Corôna virtutum. Compúngant ergo Judæi Dôminum, dum coronant: compúngunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptúra sancta: Vidébunt in quem compunxérunt.

R. Omnes amici mei dereliquerunt me, & pravaluerunt insidiâtes mihi, tradidit me quem diligêbam: * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutiêtes, subsanabant mihi, alleluia.

ψ. Inter iníquos projecérunt me, & non pepercérunt animæ meæ. Et terribilibus.

Lectio vi.

Igitur fratres , videte ne & nobis dicatur: Sustinui ut faceret uvam , fecit autem spinas : hoc est ne spinas , quas Dómino Judæi cruentis imposuerunt manibus , nos iniquis sensibus apponamus , & compungamus eum non asperitate sentium , sed operum pravitatem. Sunt enim spinæ cordis , quæ verbum Dei etiam vulnerare consueverunt , de quibus meminit in Evangelio Salvator , dicens : Seminantis semen cecidisse inter spinas , & crevisse eas , ac suffocasse quod satum est. Ergo fratres , videte ne vinea vestra non uvas , sed spinas faciat : ne vindemia vestra , non vinum afferat , sed acétum. Quisquis enim vindemiam legit , & pauperibus non largitur ; ille acétum colligit non vinum. Quis-

quis messes recóndit , & indigentibus non ministrat : istæ non alimonie fructus reposuit , sed tribulos avaritiæ congregavit. Nam propterea ait Scriptura de terra nostra : Spinæ & tribulos germinabit tibi.

R. Vineam meam electam , ego te plantavi : * Quomodo conversa es in amaritudinem , ut me spinis coronares? alleluia:

V. Sepiui te , & lapides elegi & te , & ædificavi turrim. Quomodo. Glória Patri. Quomodo.

IN HI. NOCTURNO.

Añã. Gravata est super me manus tua: conversus sum in ærumna mea , dum configitur spina , alleluia.

Psalm. Cantate Dómino. Dóminus regnavit exultet terra. Cantate Dómino. 120.

V. Eris Coróna gloriæ in manu Domini,

allelúia.

R. Et diadēma reg-
ni in manu Dei tui,
allelúia.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Joannem.*

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Ap-
prehendit Pilātus
Jesum, & flagellāvit.
Et milites plectētes
corōnam de spinis, im-
posuerunt capiti ejus.
Et reliqua.

Homilia Sancti Augus-
tini Episcopi.

Traet. 116 in Joann.

HOc Pilātus non ob
aliud fecisse cre-
dendus est, nisi ut
ejus injuriis Judæi sa-
tiati sufficere sibi ex-
istimarent, & usque
ad ejus mortem savi-
re desisterent. Ad hoc
pertinet quod idem præ-
ses cohortem suam et-
iam permisit facere
quæ sequuntur, aut
fortassis & jussit quam-
vis hoc Evangelista
tacuerit; dixit enim

quid deinde fecerint
milites, Pilātum ta-
men id jussisse non di-
xit.

R. Christus passus
est pro nobis, vobis
relinquens exemplum,
ut sequamini vestigia
ejus: * Qui peccā-
tum non fecit, nec
inventus est dolus in
ore ejus, allelúia.

ψ. Qui cum male-
diceretur non male-
dicebat, cum paterē-
tur, non comminabā-
tur. Qui peccatum.

Lectio viii.

ET milites, inquit
plectētes Corō-
nam de Spinis im-
posuerunt capiti ejus,
& veste purpurea cir-
cumdederunt eum, &
veniēbant ad eum, &
dicebant: Ave Rex
Judæorum; & dabant
ei alapas. Sic imple-
bāntur quæ de se præ-
dixerat Christus: sic
Martyres informabāntur
ad omnia, que
persecutori libuisset fá-
cere, perferenda: sic

paulisper , occultata
tremenda potentia, com-
mendabatur prius immi-
tanda patientia : sic
regnum, quod de hoc
mundo non erat, su-
perbum mundum non
atrocitate pugnandi,
sed patiendi humilita-
te vincēbat : sic illud
granum multiplicandum
seminabatur horribili
contumelia, ut mirā-
bili pullularet in gló-
ria.

R. Milites præsidis
suscipientes Jesum in
prætorium, congrega-
verunt ad eum univer-
sam cohortem; & ex-
nentes eum, chlāmy-
dem coccineam cir-
cumdederunt ei : *
Et plectentes Coronam
de spinis possuerunt
super caput ejus, al-
lelúia.

V. Genuflexo ante
eum illudēbant ei, di-
centes : Ave Rex Ju-
dæorum. Et plectentes.
Glória Patri. Et plec-
tentes.

Lectio ix.

EXiit ergo Jesus
portans coronam
spineam, & purpúreum
vestimētum, & dicit
eis Pilátus : Ecce Ho-
mo. Hic appáret, non
ignorante Piláto, hæc
a militibus facta, sive
jusserit ea, sive per-
miserit, illa scilicet
causa, quam supra di-
ximus, ut hæc ejus
ludibria inimici liben-
tissime biberent, &
ultéius sánguinem non
sitirent. Egreditur ad
eos Jesus portans spi-
neam coronam, &
purpúreum vestimén-
tum, non clarus im-
pério, sed plenus op-
probrio, & dicit eis:
Ecce Homo. Si Regi
invidētis, jam parci-
te, quia dejectum vi-
dētis. Flagellátus est,
spinis coronátus, lu-
dibriosa veste amictus
est, amáris conviciis
illúsus est, álapis ca-
sus est : fervet ig-
nominia, frigescit in-
vidia; sed non frigés-
cit, inardescit potius

& incrēscit.

Te Deum laudāmus.

13.

Ad Lāudes,

& per Horas.

Añā. Mīlites præsīdis suscipiētes Jesum in prætōrium, congregaverunt ad eum universam cohōrtem, allelūia.

Psalm. Dōminus regnāvit, *cum reliquis.*

14.

Añā. Et exuētes eum chlāmydem coccīneam circumdederunt ei, allelūia.

Añā. Et plectētes corōnam de spinis posuerunt super caput ejus, & arūdinem in dextera ejus, allelūia.

Añā. Et genuflēxo ante eum, illudēbant ei dicētes: Ave Rex Judæōrum, allelūia.

Añā. Et expuētes in eum acceperunt arūdinem, & percutiebant caput ejus, allelūia.

Capitulum. Cant. 3. ā.

EGredimini, & vidēte filiæ Sion Regem Salomōnem in diadēmate, quo coronāvit illum mater sua in die desponsatiōnis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

Hymnus.

ÆTernæ Regi glōriæ
Devota plaudum cāntica

Fidēles solvant hōdiē
Pro Corōna Dōmīnica,

Corōnat Regem omnium

Corōna contumēliæ:
Cujus nobis opprōbrium
Corōnam confert glōria.

De Spinārum aculeis
Christo Corōna plectitur:

Qua ministris tartāreis
Mundi potestas tollitur.

Corōna Christi capitis

Sacro perfussa sanguine,
Poenis solutis debitis
Reos purgat à crimine.

Ut sis perenne mentibus

Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio qui à mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ψ. Dóminus regná-
vit, decórem induit,
allelúia.

R. Induit Dóminus
fortitudinem, & præ-
cínxit se virtúte, al-
lelúia.

Ad Benedictus.

Añá. Milites induunt
Jesum púrpura, &
imponunt ei plecténtes
spinéam corónam, &
coepérunt salutaré eum:
Ave Rex Judæorum,
allelúia.

ORATIO.

Præsta quæsumus, &c.
ut supra.

Ad Tertiam.

Añá. Et exuéntes
eum.

Capitulum.

Egredimini, *ut su-
præ.*

R. *brev.* Tuam Corô-
nam adorâmus Dómine:
* Allelúia, allelúia.
Tuam Corónam.

ψ. Tuum gloriósum
recólimus triúmphum:
allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Tuam Corô-
nam.

ψ. Glória & honóre
coronásti eum Dómine,
allelúia.

R. Et constituísti eum
super ópera mánuum
tuârum, allelúia.

Ad Sextam.

Añá. Et plecténtes
Corónam.

Capitulum. Apoc. 6. a.

VEni, & vide: &
ecce equus al-
bus, & qui sedébat
super illum habébat
atcum, & data est ei
coróna, & exívit vin-
cens ut vinceret.

R. Glória & honóre
coronásti eum Dómi-
ne: Allelúia, alle-
lúia. Glória & honô-
re.

ψ. Et contituísti eum
super ópera mánuum

tuârum. Allelúia, al-
lelúia. Glória Patri.
Glória & honôre. *

ψ. Eris Corôna gló-
riæ in mânu Dómini,
allelúia.

R. Et diadêma reg-
ni in mânu Dei tui,
allelúia.

Ad Nonam.

Añã. Et expuêntes
in eum.

Capit. Isaia c. 28. b.

IN die illa erit Dó-
minus exercituum
corôna glóriæ, & ser-
tum exultatiônis, rési-
duo pópuli sui.

R. Eris Corôna gló-
riæ in mânu Dómini:
* Allelúia, allelúia.
Eris Corôna. Et dia-
dêma regni in mânu
Dei tui. Allelúia, al-
lelúia. Glória Patri.
Eris Corôna.

ψ. Dóminus regnâ-
vit, decôrem induit,
allelúia.

R. Induit Dóminus
fortitúdinem, & præ-
cinxit se virtúte, al-
lelúia.

In secundis Vesperis,
omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Añã. O Corônæ mí-
ránda dignitas! mortis
poenas débitas repél-
lis: tu spes lápsis: firmi-
tas infirmis: tu res-
táuras corônas pérdi-
tas, allelúia, allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus,
&c. ut *suprà.*

FESTA JUNII.

Die xxv Junii.

In festo S. Guilielmi,
Abbatis. *Duplex.*

*Omnia de Comuni
Confessoris non Ponti-
ficis. 87. præter se-
quentia.*

ORATIO.

DEus, qui infirmí-
tati nostræ ad-
teréndum salútis viam.

In Sanctis tuis ex-
plum, & præsidium
collocasti: da nobis,
ita Beati Guilielmi
Abbatis mérita vene-
rari; ut ejusdem ex-
cipiamus suffrágia, &
vestigia prosequámur.
Per Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Guilielmus nobili-
bus paréntibus
Vercellis in Insúbria
natus, vix quartum
décimum ætatis annum
expléverat, cum miro
quoddam pietátis ardô-
re flagrans, Compos-
tellanam peregrinatiô-
nem ad celeberrimum
Sancti Jacobi templum
aggréssus est. Quod
iter una amictus tûni-
ca, ad dúplici férreo
cículo præcinctus, nu-
disque pedibus prose-
cútus, aspérissima fri-
gôris & æstus, famis
& sitis, summo cum

vitæ discrimine perpes-
sus est incómmoda.
Revérsum in Itáliam,
novam ad Sanctum Dó-
mini Sepúlchrum pere-
grinatióem molitur;
sed quóminus propó-
situm exequátur, varia,
atque gravíssima inter-
cédunt impediménta,
divíno númine ad al-
tióra & sanctióra re-
ligiósam júvenis indo-
lem retrahente. Porro
in Solículo monte bién-
nium inter assiduas pre-
ces, vigílias, chame-
únias, & jejúnia com-
morátus divína subní-
xus ope, cæco lumen
restituit; cujus mirá-
culi fama percrebrescén-
te, jam Guilielmus la-
tere non póterat; qua-
re iterum Jerosólymam
cogitat, & álacris se
itineri committit.

R. Honéstum. 90.

Lectio v.

DEi autem mónitu,
qui eidem ap-
paruit, à propósito
revocátur, utilior ac
fructuósior tam apud

Italos, quàm apud ex-
 teras nationes futurus.
 Tum Monasterium in
 Virgiliani montis ca-
 cumine, quod deinde
 Virginis est appellâ-
 tum, loco âspéro, &
 in accêssu miranda ex-
 dificat celeritatē. Sô-
 cios deinde viros, &
 religiôsos adsciscit, eos-
 que ad vivendi nor-
 mam Evangêlicis præ-
 ceptis, & consiliis sum-
 moperè accommodatam
 tum certis légibus ex
 Beati Benedicti insti-
 tutis magna ex parte
 desumptis, tum ver-
 bo, & sanctissimis vi-
 tæ exemplis informat.

R. Amâvit eum. 82.

Lectio vi.

Aliis deinde Mo-
 nastériis erectis,
 clarior in dies Gui-
 lielmi facta sanctitas,
 multos ad eum undi-
 que viros perducit, sanc-
 titatis odore, & mi-
 raculorum fama allec-
 tos. Nam muti loqué-
 lam, surdi auditum,
 aridi vigorem, variô-

que, & immedicabili
 morbo laborantes, sa-
 nitarem ipsius interces-
 sione receperunt. A-
 quam in vinum con-
 vertit, aliâque com-
 plura mirabilia patra-
 vit; inter quæ illud
 non silendum, quod
 muliercula ad ejus cas-
 titatem tentandam mis-
 sa, in ardéntibus pru-
 nis humi strâtis illasum-
 se voluâvit. De qua
 re certior factus Rogé-
 rius Neâpolis Rex, in-
 summam viri Dei ve-
 neratiônem adducitur.
 Dénique tempore sui
 obitus Regi, aliisque
 prænuntiâto, innúmeris
 virtutibus, & miracu-
 lis clarus obdormivit
 in Dómino anno salu-
 tis millesimo centési-
 mo quadragésimo se-
 cundo.

R. Iste homo. 90.

IN III. NOCTURNO.

*Homilia S. Hierónymi.
 Presbíteri in Evang.
 Ecce nos reliquimus
 omnia. 91.*

Die xxvii Junii.

In festo S Pelagii Mar-
tyris. *Semiduplex.*

*Omnia de Comuni
unius Martyris. 36
præter ea quæ hic assig-
nantur propria.*

Ex antiquissimo Breui.

ORATIO.

Læterum Ecclesia tua
Deus, Beati Pe-
lagii Martyris tui con-
fissa suffragiis: atque
ejus precibus gloriôsis
& devota perâneat,
& secûra consistat. Per
Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. iv.

IN Hispania civitate
Corduba Sanctus

Pelágus martyrîum du-
rissimum sustulit. Nam
cum exercitus perfidi
Regis Abderaméni Gal-
léciam expugnâset: in-
ter ceteros Captivos
Christianos, quas ibi
coeperunt etiam Hermó-
gium Episcopum vinc-
tium Cordubam addu-
xerunt. Qui cum car-
ceris squallores ferre
non posset, nepotem
Pelágium obsidem pro-
se dedit, sperans, ci-
tius illum fore redemp-
tûrum.

R. Honestum. 44.

Lectio v.

CUM autem Pelágus
speciosæ esset
formæ & ab impudico
rege concupisceretur:
& neque ejus feditati
consentire, nec Chris-
tum abnegare vellet:
rex ira succensus jussit
illum forcipibus ferreis
è terra in altum: sapius
elevari, & dimitti;
donec aut spiritum em-
mitteret, aut Christum
negaret. Quem cum
constantem & latum

in tormentis conspiceret, membratim scindi, & in flumem corporis frustra projici mandavit.

R. Desiderium. 46.

Lectio vi.

Christiani verò nocte Corpus Beati Mártiris Pelágii rapiéntes, honorificè sepeliérunt anno Dómini octingentésimo quinquagésimo. Transacto verò aliquanto tempore Corpus Beati Mártiris Pelágii à Velascone Legionénsi Episcopo Legionem est translátum. Tempore verò Veremúndi Regis Asturicenses, & Legionenses cives, præsentientes, Saracénos, quos habébant hostes, vel ad capiéndas, vel ad destruéndas prædictas civitates esse ventúros: cum óssibus regum, qui ibi erant sepúlti, Corpus Beati Pelágii Ovétum translérunt: ubi à cunctis fidélibus magna

veneratióne cólitur.

R. Stóla jucunditatis. 47.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 51. in Joann. sub médium.

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitate Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam verò exhortans ad passiónis suæ sectánda vestigia. Qui amat,

inquit, animam suam, sententia, quemad-
perdet eam. Quod modum sit hominis
duobus modis intelli- in animam suam amor
gi potest. Qui amat, ut pereat, odium ne
perdet: id est, si pereat. Si male amā-
amas, perdes. Si cupis veris, tunc odisti:
vitam tenere in Chris- si bene oderis, tunc
to, noli mortem ti- amasti. Felices, qui
mere pro Christo. oderunt custodiendo,
Item alio modo: Qui ne perdant amando.
amat animam suam, R. Hic est verē
perdet eam: noli amā- Martyr. 51.
re, ne perdas: noli
amare in hac vita ne
perdas in æterna vita.

R. Corōna aurea. 50.

Lectio viii.

HOc autem, quod
postērius dixi,
magis habere videtur
Evangelicus sensus.
Sequitur enim: Et qui
odit animam suam in
hoc mundo, in vi-
tam æternam custodit
eam. Ergo, quod su-
prā dictum est, qui
amat (sub intelli-
gitur, in hoc mundo)
ipse utique perdet: qui
autem odit (utique in
hoc mundo) in vitam
æternam ipse custodit
eam. Magna & mira

Lectio ix.
Sed vide ne tibi
subrepat ut teip-
sum vellis interimere,
sic intelligendo, quod
debes odisse in hoc
mundo animam tuam.
Hinc enim quidam
maligni atque perversi
homines, & in seip-
sis crudeliōres & sce-
leratiōres homicidæ,
flammissæ donant, aquis
se præfocant, præci-
pitiū se collidunt, &
pereunt. Hoc Chris-
tus non docuit: immò
etiā diabolo præci-
pitiū suggerenti res-
pondit. Reddi retrò
Satanas: scriptum est,
non tentābis Dōmi-

num Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatûrus erat Deum: Cum esses jûnior, cingebas te, & ambulabas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Ubi satis expréssit, non à seipso, sed ab álio debere occídi, qui vestigia séquitur Christi.

Te Deum. 13.

*Ad Láud. & per Horas,
ut in Commun. unius
Martyris. 51.*

FESTA JULII.

Die ix. Julii.

In festo S. Abundantii Martyris. *Duplex.*

*Omnia de Comuni
unius Martyris. 37.*

ORATIO.

PRæsta quæsumus Omnipotens Deus,

ut qui Beati Abundantii Martyris tui natalitia cõlimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dõminum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Script.

IN II. NOCTURNO.

Triumphâlis. 45.

IN III. NOCTURNO.

Nolite arbitrâri. 55.

Die xxi Julii.

In festo S. Margaritæ V. & M. *Duplex.*

Omnia ut in Comuni Vv. & Mm. 96.

ORATIO.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dõmine Beata Margarita Virgo & Mártýr implòret: quæ tibi grata semper extitit & mérito castitâtis, & tuæ professiõne virtutis. Per Dõm.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio. Quoniam hodie &c. 99.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregor.

Pap. in Evang.

Simile : : : Thesauo.
106.

Die xxv Julii.

In festo S. Christophori Martyris : sed in hac Dioecesi die iii. Septemb. ut dies prop.

*Semiduplex.**Omnia ut in Communi unius Martyris. 37. prater sequentia.*

ORATIO.

PRæsta quæsumus Omnipotens Deus: ut qui Beati Christophori Martyris tui natalitia cõlimus inter-cessiõne ejus in tui nominis amõre roborẽmur.
Per Dõminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Triumphalis. 45.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.**I**N illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram, non veni pacem mittere sed gladium. Et reliqua.Homilia S. Hilarii
Episcopi.*Lectio vii.**Can. 10.***Q**Uæ ista divissio est? inter prima enim præcepta legis accépimus: Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et ipse Dõminus ait: Pacem meam do vobis: pacem meam relinquo

vobis. Quid sibi vult missus pótius gládus in terram, & separátus à patre filius, & filia à matre, & nurus advérsus socrum, & hóminis doméstici ejus inimici? Igitur exinde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubique odia, ubique bella, & gládus Dómini, inter patrem & filium, & inter filiam matrémque desáviens.

Coróna áurea. 50.

Lectio viii.

Gládus telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis & judicii severitas, & animadvérsio peccatórum; & hujus quidem teli nomine novi Evangelii prædicatióem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei igitur Verbum nuncupátum meminérimus in gládio: qui gládus missus in terram est, id est, prædicatio ejus hóminum cór-

dibus infúsam: Fitque gravis in domo una dissensio, & doméstica, novo hómini erunt inimica: quia ille per Verbum Dei divísus ab illis, manére & intérior, et extérior, id est, & corpus & ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

R. Hic est verè Mártir. 51.

Lectio ix.

Pergit deinde eodem præceptorum et intelligéntiæ decúrsu nam postea quam relinquénda ómnia: quæ in sæculo charíssima sunt, imperáverat, adjecit: Qui non áccipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vítiis, et concupiscéntia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accipiens, Dóminum.

sit secúrus, in hoc
sacraménto fidéi, spi-
ritus novitáte victúrus.

Te Deum laudâmus.

13.

IN III. NOCTURNO.

Nolíte arbitrâri. 55.

Die iv Septembris.

FESTA SEPTEMBRIS.

In festo S. Theodori
Martyris. *Duplex.*

Die i. Septembris.

In festo S. Vincentii
Martyris.

*Omnia ut in Commu-
ni unius Martyris. 37.*

ORATIO.

*Omnia de Communi
unius Martyris. 37.*

ORATIO.

P Ræsta quæsumus
Omnipotens Deus:
ut qui Beati Vincentii
Martyris tui natalicia
côlimus, intercessiône
ejus in tui nómínis
amóre roborêmur. Per
Dóminum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Triumphâlis. 45.

P Ræsta quæsumus
Omnipotens Deus:
ut intercedente Beato
Theodoro Martyre tuo,
& à cunctis adversitati-
bus liberêmur in corpo-
re, & à pravis cogi-
tationibus mundêmur
in mente. Per Dómi-
num.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Triumphâlis. 45.

IN III. NOCTURNO.

Nolíte arbitrâri. 55.

Die ix. Septembris.

In festo S. Adriáni
Mártyr.

Semiduplex.

*Omnia ut in Commu-
ni unius Martyris, præ-
ter sequentia.*

IN I. NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptu-
ra occurrente.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Adriánus jussu Ma-
ximiani Impera-
tôris apud Nicomédiam
persequens Christiános,
cùm sæpius eorum in
fidei confessiône & tor-
mentorum perpessiône
constántiam demirátus
esset, veheménter ea
re commotus, ad Chris-
tum sese convertit.
Quamobrem cùm aliis
virginti tribus Chris-
tianis conjectus est in
cárcerem: ubi eum

visitans Natália uxor,
quæ & ipsa antea in
Christum crediderat,
ad martyrium incéndit.
Itaque è custódia edu-
tus, tamdiu flagellis
cæsus est, donec in-
testina diffluerent. Pos-
trémò fractis cruribus,
manibus, pedibúsque
præcissis, una cum mul-
tis aliis martyrii certá-
men feliciter absólvit.
R. Honéstum. 44.

Lectio v.

Triumphális. 45.

R. Desidérium. 46.

Lectio vi.

Coronáta. 45.

R. Stóla jucunditátis.
47.

IN III. NOCTURNO.

*Lectio Sancti Evangélii
secundum Matthæum.*

Lectio vii. Cap. 10. d.

IN illo témpore: Dí-
xit Jesus discipulis
suis: Nolíte arbitrári,
quia pacem vénerim.

mittere in terram: non
veni pacem mittere,
sed gladium. Et reli-
qua.

Homilia S. Ambrósii
Epíscopi.

Ex Lib. 7. in Luc.

CUm in ómnibus
ferè Evangélii
locis spirituális intel-
lectus operètur, tamen
in præsenti máximè;
& ne quem durítia nu-
dæ expositiõnis offén-
dat; spiritáli altitúdine
sensus séries temperân-
da est; præsertim cum
sacrosáncta religio mo-
rálibus disciplínis &
míttibus pietátis exém-
plis, etiám fidei éxu-
les ad reveréntiam ta-
men sui clementer in-
vitet, ut prævia fidei
disciplína, mansuetú-
dine sui superstitiõnum
dura dissolvat, & ob-
noxias erroribus men-
tes cogat etiám fide
crédere, quas potuit
pietáte mulcère. Ete-
nim cum fidei alta

pectôribus non capiún-
tur infirmis, per ea,
quæ præcepta sunt, ea,
quæ venerânda sunt,
æstimântur; ut jústa
de jústo, sancta de
sancto, bonôrum suô-
rum bonum testéntur
auctôrem.

R. Corôna áurea. 50.

Lectio viii.

ERgo Dóminum il-
lum, qui simul
divinitátis reveréntiam,
& pietátis grátiam sua
lege compléxus est, di-
cens: Díliges Dómi-
num Deum tuum, dí-
liges próximum tuum;
ita nunc mutátum esse
opinábimur, ut abolé-
re necessitúdinum no-
mina, collidere pietá-
tis afféctus, charissi-
mórum pígnorum dis-
sidia mandásse credâ-
mus? Et quómodo ip-
se est pax nostra, qui
fecit útraque unum?
Quómodo ipse dicit: pa-
cem meam do vobis, pa-
cem meam relinquo vo-
vis si paréntes à filiis,
filios à paréntibus dis-

sídio necessitudinis se-
paratūrus advénit? Quo-
modo maledictus, qui
non honórat patrem;
religiósus qui désert?

R. Hic est verè Már-
tyr. 51.

Nona Léct. S. Gorgon.
Mártyr.

*Si transferátur in
aliám diem non haben-
tem Lectionem, dica-
tur séquens.*

Léctio ix.

SED si advertámus,
quia prima causa
religiōnis, secūda pie-
tātis est, enodándam
etiám hanc æstimábi-
mus quæstiōnem: Oppor-
tet enim, ut divinis
humána posthábeas.
Nam si officium pa-
réntibus exhibéndum
est; quanto magis auc-
tóri paréntum, cui
grátiam etiám pro pa-
réntibus tuis debes? Aut,
si illi omnino non re-
cognóscunt paréntem,
quemádmōdum tu re-
cognóscas? Non igitur
dicit, renuntiándum

esse pignóribus, sed
Deum omnibus præfe-
réndum. Non diligere
paréntes, sed Deo præ-
ferre prohibéris; ete-
nim naturæ pignora,
Dómini beneficia sunt.

Te Deum. 13.

IN FESTO

Septem Dolorum Beatæ
Mariæ Virginis.

Duplex.

IN PRIMIS VESPER.

Añā. Quo ábiit di-
léctus tuus, ò pulchér-
rima mulierum? Quo
declinávit diléctus tuus,
& quæremus eum te-
cum?

Psalm. Dixit Dómi-
nus, cum reliq. de Of-
ficio B. M. V. III.

Añā. Recédite à me,
amàtè flebo, nolíte in-
cumbere, ut consolé-
mini me.

Añā. Non est ei spé-
cies, neque decor, &
vidimus eum, & non
erat aspéctus.

Añā. A planta pedis

usque ad vérticem cápi-
tis non est in eo sáni-
tas.

Añã Fulcíte me fló-
ribus, stipâte me malis,
quia amóre lángueo.

Capitulum. Thren. 2.

Cui comparábo te?
vel cui assimilá-
bo te, filia Jerúsalem?
cui exequábo te, & con-
solábor te, virgo filia
Sion? Magna est velut
mare contritio tua.

HYMNUS.

O Quot undis lacry-
márum;
Quo dolóre vólvitur,
Luétuósa de cruénto
Dum revúlsum stípíte
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater filium.

Os suave, mitte pec-
tus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerá-
tam,

Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plan-
tas
Ægra tingit lácrymis.

Centiésque, milliés-
que

Stríngit arctis nélixibus,
Pectus illud, & lacértos,
Illa figit vúlnera,
Sicque tota colliquéscit
In dolôris ósculis.

Eja, Mater, obse-
crámus

Per tuas has lácrymas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque purpu-
ram,
Hunc tui cordis dolô-
rem

Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámmi,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória;
Et perénis laus, honór-
que

Hoc, & omni sæculo.

Amen.

ψ. Regína Mártýrum,
ora pro nobis.

R. Quæ juxta Cru-
cem Jesu constitísti.

Ad Magnificat.

Añã. Nolíte me con-
sideráre, quòd fusca
sím, quia decolorávit
me Sol, filii matris meæ
pugnávérunt contra me.

ORATIO.

DEus, in cujus Passi-
 sione, secundum
 Simeonis prophetiam,
 dulcissimam animam
 gloriosæ Virginis, &
 Matris Mariæ Dolôris
 gladius pertransiuit con-
 cède propitius: ut qui
 dolôres ejus venerando
 recolimus, Passiônis
 tuæ effectum felicem
 consequamur. Qui vi-
 vis, &c.

AD MATUTINUM.

Invit. Stemus juxta
 Crucem cum Mariâ Ma-
 tre Jesu. * Cujus ani-
 mam Dolôris gladius
 pertransiuit.

Psalm. Venite exul-
 temus, 37.

HYMNUS.

IN toto súbitus vespé-
 reat polo
 Et Sol attonitum præ-
 cipitet diem,
 Dum sævæ recolo ludí-
 brium necis,
 Divinamque catástro-
 phem.
 Spectatrix áderat sup-

plício Parens,
 Malis uda, gerens cor
 adamántinum:
 Natus funérea pëndulus
 in Cruce
 Altos cum gémitus da-
 bat.

Pëndens ante óculos
 natus attróci-
 bus
 Sectus verbéribus; na-
 tus hiántibus
 Fossus vulnéribus, quot
 penetrántibus,
 Te conficit acúleis?

Heu! sputa, álapæ,
 vérbera, vúlnera
 Clavi, fel, aloe, spón-
 gia, lancea,

Sitís, spína, cruor,
 quàm vária pium
 Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stat
 generósior
 Virgo Martyríb us: pro-
 dígio novo,

In tantis móriens non
 moréris Parens
 Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Triádi
 glória, laus, ho-
 nor,

A qua suppliciter, sol-
 lícita prece,
 Posco Virginei róboris
 æmulas

Vires rebus in ásperis.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

* Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac

Deus meus.

Quóniam: tu percussisti omnes adversátes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedictio tua.

Glória Patri.

Añã. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Añã. Paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómódò dicitis animæ meæ: * transmígra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intenderunt arcum, paravérunt sagittas suas in phátetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo
sancto suo : * Dómi-
nus in coelo sedes : ejus.

* Oculi ejus in páu-
perem respiciunt : *
palpébræ ejus interro-
gant filios hóminum.

Dominus interrogat
justum , & impium : *
qui autem diligit ini-
quitatem , odit animam
suam.

Pluet super peccató-
res láqueos : * ignis,
& sulphur , & spíritus
procellarum , pars cá-
licis eórum.

Quóniam justus Dó-
minus , & justitias di-
léxit : * æquitatem
vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Añã. Paravérunt sa-
gittas suas in phâretra,
ut sagittent in obscu-
ro rectos corde.

Añã. Defécit in do-
lóre vita mea , & anni
mei in gemitibus.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi,
non confundar in
ætérnum : * in justí-
tia tua libera me.

Inclina ad me áurem
tuam : * accélera ut
éruas me.

Estó mihi in Deum
protectórem , & in do-
mum refúgii * ut sal-
vum me facias.

Quóniam fortitúdo
mea , & refúgium meum
es tu : * & propter
nomen tuum dedúces
me , & enútries me.

Edúces me de láqueo
hoc , quem abscondé-
runt mihi : * quóniam
tu es protectór meus.

In manus tuas com-
méndo spíritum meum :
* redemisti me Dómi-
ne Deus veritátis.

* Odisti observâtes va-
nitâtes * supervácuè.

Ego autem in Dómi-
no sperávi : * exultábo,
& latábor in miseri-
córdia tua.

Quóniam respéxisti
humilitâtem meam , *
salvásti de necessitati-
bus ánimam meam.

Nec conclusisti me
in mânibus inimíci : *
statuisti in loco spa-
tioso pedes meos.

Miserére mei Dómi-
ne.

ne quóniam tribulor: * sortes meæ,
conturbátus est in ira Eripe me de manu
óculus meus, ánima inimicórum meórum, *
mea, & venter meus. & à persequéntibus me.

Quóniam defécit in Illústra faciém tuam
dolóre vita mea: * super servum tuum,
& anni mei in gemiti- salvum me fac in mi-
bus. sericórdia tua: * Dó-

Infirmâta est in pau- mine non confúndar,
pertâte virtus mea: * quóniam invocávi te.
& ossa mea conturbâ- Erubéscant impij,
ta sunt. & deducántur in infér-

Super omnes inimi- nium: * muta fiant
cos meos factus sum labia dolósa.
opprobrium & vicinis Quæ loquúntur ad-
meis valdè: * & ti- vérsus justum iniqui-
mor notis meis. tatem: * & in super-

Qui vidébant me, bia, & in abusióne.
foras fugerunt me: obli- Quam magna mul-
vióni datus sum: * títudo dulcedinis tuæ
tamquàm mórtuus. à Dómine, * quam absq[ue]
corde. condísti timénibus te!

Factus sum tamquàm Perfecísti eis, qui
vas pérditum: * quó- spérant in te, * in
niam, audívi vitupera- conspéctu filiórum ho-
tiónem multórum com- minum.

Ascóndes eos in abs-
In eo dum conveni- condito faciei tui, *
rent advérsus me, * à conturbatióne homi-
accípere ánimam meam num.
consiliáti sunt.

Próteges eos in ta-
Ego autem in te bernáculo tuo * à
sperávi Dómine: * contradicióne linguá-
dixi: Deus meus es rum.

Benedíctus Dóminus:

* quóniam mirificâvit mæ ejus in maxillis
misericórdiam suam ejus, non est qui con-
mihi in civitatē muni- solétur eam ex ómni-
ta. bus charis ejus. Omnes

Ego autem dixi in amici ejus spprevérunt
excéssu mentis meæ: * eam, & facti sunt ei
projectus sum à facie inimici. Vide Dómine
oculôrum tuôrum. quóniam tribulor, con-

Ideò exaudísti vo- turbátus es venter meus:
cem oratiônis meæ, * subvêrsun es cor meum
dum clamárem ad te. in memetipsa, quóniam

Diligite Dóminum amaritúdine plena sum.
omnes sancti ejus: * Foris interficit gladius
quóniam veritatem re- & domi mors similis
quíret Dóminus, & est. Audiérunt quia
retribuet abundanter fa- ingemisco ego, &
cientibus supérbiam. non est, qui conso-

Viríliter ágite, & lêtur me.

confortêtur cor ves- R. Símeon vir jus-
trum, * omnes qui tus, & timorátus, di-
sperátis in Dómino. xit ad Mariam: Tuam

Glória Patri. ipsíus ánimam pertrán-
sívit gladius.

Añ. Defécit in do- V. Ne vocêtis me
lôre vita mea, & anni pulchram, sed amâ-
mei in gemítibus. ram, quia amaritúdi-

V. Regína Mártyrum, ne valdè replêvit me
ora pro nobis. Omnipotens. Tuam ip-

R. Quæ juxta Cru- sîus ánimam pertransí-
cem Jesu constitísti. vír gladius.

De Jeremía Propheta.

Léctio i. Thren. i.

PLorans plorâvit in
nocte, & lácry-

Léctio ii. Thren. 2.

CUI comparâbo te?
vel cui assimilâ-
bo te, filia Jerúsalem?

Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? plausérunt super te manibus omnes transeúntes per viam sibilavérunt, & movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccíne est urbs, discentes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ? Apperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilavérunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: devorabimus.

Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

ψ. Vocávi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israël. Et esto ibi.

Lectio iii.

FECIT Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antiquis: destrúxit, & non pepér-

cit, & lætificávit super te inimicum, & exaltávit cornu hostium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filia Sion. Deduc quasi torrentem lácrymas per diem, & noctem, non des réquiem tibi neque táceat pupilla oculi tui.

R. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego, & Pater tuus: * Doléntes quærebámus te.

ψ. Quid est, quod me quærebátis? In his quæ Patris mei sunt, oppórtet me esse, Ego & Pater tuus. Glória Patri, &c. Doléntes quærebámus te.

IN II. NOCTURNO.

Añá. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in medio ventris mei.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus respice in me: * quare me dereliquisti? longè a salúte mea

verba delictorum meorum. ex útero.

Deus meus clamábo meæ Deus meus es tu, * per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipientiam próxima est, * quóniam non est qui ad-
mihi. júvet.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Is- Circumdederunt me
raël. vítuli multi: * tauri

In te speravérunt patres nostri, * spe- pingues obsederunt me.
ravérunt, & liberásti Appervérunt super me
eos. os suum, * sicut leo

Ad te clamavérunt, Sicut aqua effússus
& salvi facti sunt: * sum: * & dispér sa
in te speravérunt, & sunt ómnia ossa mea.

Ego autem sum ver- Factum est cor meum
mis, & non homo: * tamquam cera liqués-
oppróbrum hóminum, cens, * in medio
& abjectio plebis. ventris mei.

Omnes vidéntes me, Aruit tamquam tes-
derisérunt me: * ta virtus mea, &
locúti sunt lábiis, & língua mea adhæsit fáu-
móverunt caput. cibis meis: * & in

Sperávit in Dómino pulverem mortis dedu-
erípiat eum: * xísti me.
fáciat eum, quóniam
vult eum.

Quóniam tu es, qui Quóniam circumde-
extraxísti me de ven- derunt me canes mul-
tre: * concílium malignán-
tium obsédit me.
spes mea ab Foderunt manus meas,
ubéribus matris meæ, & pedes meos: * di-
In te projectus sum numeravérunt ómnia
ossa mea.

Ipsi verò considera-
vērunt, & inspexērunt
me: * divissērunt sibi
vestimēta mea, &
super vestem meam
misērunt sortem.

Tu autem Dómine
ne elongáveris auxilium
tuum a me: * ad
defensiónem meam cons-
pice.

Erue a frámea Deus
ánimam meam: *
& de manu canis úni-
cam meam.

Salva me ex ore leó-
nis: * & a cornibus
unicórnium humilitá-
tem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis: * in
medio Ecclesiæ laudá-
bo te.

Qui timētis Dómi-
num, laudáte eum: *
univérsum semen Ja-
cob glorificáte eum.

Tímeat eum omne
semen Israël: * quó-
niam non sprévit, ne-
que despéxit depreca-
tiónem páuperis.

Nec avértit faciē
suam a me: * &
cū clamárem ad eum

exaudívit me.

Apud te laus mea
in Ecclesiá magna, *
vota mea reddam in
conspéctu timéntium
eum.

Edent páuperes, &
saturabúntur: & lau-
dábunt Dóminum, qui
requirunt eum: * vi-
vent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur, &
converténtur ad Dómi-
num, * univérsi fi-
nes terræ.

Et adorábunt in
conspéctu ejus, *
univérse familiæ Gén-
tium.

Quóniam Dómini
est regnum: * & ipse
dominábitur Géntium.

Manducavérunt, &
adoravérunt omnes pín-
gues terræ: in cons-
péctu ejus cadent om-
nes, qui descéndunt
in terram.

Et ánima mea illi
vivet: * semen meum
serviet ipsi.

Annuntiábitur Dó-
mino generatio ventú-
ra: * & annuntiábunt

coeli justitiam ejus
pópulo qui nascétur,
quem fecit Dóminus.

Glória Patri.

Añ. Factum est cor
meum tamquam cera
liquescens in médio ven-
tris mei.

Añ. Deus, vitam
meam annuntiavi tibi:
possuisti lácrymas meas
in conspéctu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus,
quóniam con-
culcavit me homo: *
tota die impugnans tri-
bulavit me.

Conculcaverunt me
inimici mei tota die: *
quóniam multi bellán-
tes adversum me.

Ab altitúdine diei
timébo: * ego verò
in te sperábo.

In Deo laudábo
sermónes meos, in
Deo sperávi: * non
timébo quid faciat
mihi caro.

Tota die verba mea
execrabántur: advér-
sum me omnes cogi-
tatiónes eórum in ma-

lum.

Inhabitábunt, & abs-
cóndent: * ipsi cal-
caneum meum obser-
vábunt.

Sicut sustinuérunt
ánimam meam, pro
nihilò salvos fácies
illos: * in ira pópu-
los confringens.

Deus, vitam meam
annuntiavi tibi: * pos-
suisti lácrymas meas
in conspéctu tuo.

Sicut & in promi-
sióne tua * tunc con-
verténtur inimici mei
retrórsum.

In quacúmque die
invocávero te: * ecce
cognóvi, quóniam Deus
meus es.

In Deo laudábo ver-
bum, in Dómino lau-
dábo sermónem: *
in Deo sperávi, non
timébo quid faciat mi-
hi homo.

In me sunt Deus vo-
ta tua, * quæ reddam
laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti
ánimam de morte, et
pedes meos de lapsu: *
ut placeam coram Deo

in lumine vivéntium.

Glória Patri, &c.

Añã. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: possuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Añã. Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die, ac nocte.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparebo ante faciém Dei?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die, ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: quóniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatióis, & confessiõis: * sonus repulántis.

Quare tristis es ánima mea: * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitêbor illi: * salutâre vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum ánima mea conturbâta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte canticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incêdo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobráverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi

per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Glória Patri.

Añā. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte.

ψ. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi.

R. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio. iv.

Martyrium Virginitas tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Domini Pas- sionis historia commen- datur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de Puerio Jesu) in signum cui contradicetur; & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransiit glori-

dius. Verè tuam, o Beata Mater, animam pertransiit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit Spiritum tuus ille Jesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransiit, ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

R. Jesum bajulantem sibi Crucem: * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

ψ. Filia Jerusalem super vos ipsas flete, & super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransiit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito predicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excès-

serit compassiōnis affec-
tus. An non tibi plūs-
quam gladius fuit ser-
mo ille revēra pertrān-
siens animam, & per-
tīgens usque ad divis-
siōnem animæ, ac spī-
ritus: Múlier, ecce fi-
lius tuus? O commuta-
tiōnem! Joānes tibi
pro Jesu trāditur, ser-
vus pro Dómino, dis-
cípulus pro Magistro,
filius Zebedæi pro fi-
lio Dei, homo purus
pro Deo vero. Quó-
modo non tuam affec-
tuosissimam animam
pertransiret hæc audí-
tio, quādo & nostra,
licet sáxea, licet fēr-
rea pēctora sola recor-
dātio scīndit?

R. Póstquam vené-
runt in locum, qui
dicitur Calvária, ibi
crucifixerunt eum: *
Stábat autem juxta Cru-
cem Jesu Mater ejus.

¶ Tunc beátam illius
animam dolōris gladius
pertransívit. Stábat au-
tem.

Lectio vi.

Non mirémini, fra-
tres, quòd Ma-
ria Mátyr in ánima
fuisse dicātur. Mirētur,
qui non memínerit se
audivisse Páulum intēr
máxima Gentium crí-
mina memorāntem, quòd
sine affectiōne fuissent.
Longè id fuit à Mariæ
viscéribus, longè sit à
sérvulis ejus. Sed fortē
quid dicat: Numquid
non eum præscíerat
moritúrum? Et indu-
bitānter. Numquid non
sperábat continuò re-
surrectúrum? Et fidé-
liter. Super hæc dóluit
crucifixum? Et vehe-
mēter. Alióquin quis-
nam tu, frater, aut
unde tibi hæc sapién-
tia, ut mirēris plus
Mariam compatiētem,
quām Mariæ filium pa-
tiētem? Ille enim mo-
ri corpore potuit, is-
ta cómmori corde non
pótuit? Fecit illud chá-
ritas, qua majōrem ne-
mo hábuit: fecit &
hoc cháritas, cui post
illam símilis áltera non

fuir.

R. Jôseph ab Arima-
thæa: * Pétit corpus
Jesu, quod de Cruce
depositum: * Suo com-
plexu mater excépit.

ψ. Dolens Sunamítis
sinu & génibus suis
sustínuit mortuum fi-
lium. Pétit corpus.

Glória Patri. Suo.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Intendérunt ar-
cum rem amâram, ut
sagittent in occúltis
immaculátum.

Psalmus 63.

EXaudi Deus oratiô-
nem meam cum
deprécor: * à timô-
re inimici éripe âni-
mam meam.

Protexisti me à con-
vëntu malignántium: *
à multitudine operán-
tium iniquitâtem.

Quia exacuérunt ut
gládium línguas suas: *
intendérunt arcum rem
amâram, ut sagittent
in occúltis immaculá-
tum.

Subitò sagittábunt
eum, & non timébunt: *
firmavérunt sibi sermô-
nem néquam.

Narravérunt ut abs-
cônderent láquos: *
dixerunt: Quis vidê-
bit eos?

Scrutáti sunt iniqui-
tâtes: * defecérunt
scrutâtes scrutinio.

Accédet homo ad
cor altum: * & exal-
tâbitur Deus.

Sagittæ parvulôrum
factæ sunt plagæ eô-
rum: * & infirmâtæ
sunt contra eos lín-
guæ eorum.

Conturbâti sunt om-
nes, qui vidébant eos: *
& tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt
ôpera Dei: * & facta
ejus intellexérunt.

Lætâbitur justis in
Dómino, & sperâbit in
eo, & laudabúntur
omnes recti corde.

Glória Patri.

Añã. Intendérunt ar-
cum rem amâram, ut
sagittent in occúltis
immaculátum.

Añã. Anima mea turbata est valdè, sed tu Dómine usquequò?

Psalmus 6.

Dómine, ne in furore tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima turbata est valdè: * sed tu Dómine usquequò?

Convèrtere Dómine & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes léctum meum: * lácrymis meis strátrum meum rigábo.

Turbátus est a furore óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbéntur vehementer omnes inimici mei: * convertántur, & erubescant valdè velóciter.

Glória Patri.

Añã. Anima mea turbata est valdè, sed tu Dómine usquequò?

Añã. Deus adjutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Psalm. 45.

Deus noster refúgium, & virtus: * adjutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timé-
bimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbatae sunt aquæ eórum:

* conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manē diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburent igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

Añā. Deus adiutor

in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

ψ. Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

R. Ex vulneribus Christi.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, & soror Matris ejus Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

De Institut. Virg. Cap. 7.

STabat juxta Crucem Mater, & fugientibus viris stabat intrépida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera: per quae sciebat omnibus futu-

ram redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce filius, Mater se persecutoribus offerbat.

R. Quis tibi sensus fuit, ô Mater dolorum? Dum Joseph syndone filium tuum involvit, & possuit eum in monumento?

ψ. Considerate, & videte, si est dolor sicut dolor meus. Dum Joseph.

Ex ejusd. Epist. 25. ab Ecc. Vercell. prope fin.

Lectio viii.

Maria Mater Domini ante Crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, coelum tenebris obducum, refugisse Solem, in paradysum Latronem,

sed post piam confessionem receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum coeleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia, multo uberius pietatis est, quod a filio Mater tanto affectu honoratur.

R. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, & benedictio.

ψ. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio ix Homilia Dominica occurrentis.

Te Deum. 13.

AD LAUDES,

& per Horas.

Añã. Quo abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus, & quæremus eum tecum?

Psalm. Dñm. regnavit, *cum reliq.* 14.

Añã. Recedite à me, amare flebo, nolite incumbere, ut consolimini me.

Añã. Non est ei species, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus.

Añã. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Añã. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te?
vel cui assimilâ-

bo te, filia Jerúsalem?
cui exequâbo te, & consolabor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summæ Deus clementiæ,
Septem Dolôris Virginis,

Plagâsque Jesu Filii
Fac ritè nos revolvere.

Nobis salutem conferant

Deiparæ tot lácrymæ,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.

Sit quinque Jesu vulerum

Amara contemplatio,
Sint & Dolôris Virginis

Ætérna cunctis gáudia.
Jesu tibi sit glória,

Qui passus es pro servulis

Cum Patre, & almo
Spíritu

In sempitérna sæcula.
Amen.

V. María Virgo per
virtutem tot dolôrum.
R. Fac nos gaudere

in regno cœlôrum.

Ad Benedictus.

Añã. Venite, ascen-
dâmus ad montem Dô-
mini, & videte, si est
dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

DEus, in cujus Pas-
siône, secûndum
Simeônis prophetiam,
dulcissimam animam
gloriosæ Virginis, &
matris Mariæ Dolôris glâ-
dius pertransiuit: con-
cede propitius, ut qui
dolôres ejus venerando
recôlimus, Passiônis
tuæ effectum felicem
consequâmur. Qui vi-
vis, &c.

Ad Primam.

Añã. Quo abiit. 192.

R. Christe Fili Dei
vivi,

ψ. Qui passus est
propter nostram salû-
tem,

Ad Tertiam.

Añã. Recédite à me.

Capitulum.

Cui comparâbo.

R. br. O vos omnes:

* Qui transitis per
viam. O vos omnes.

ψ. Atténdite, et vi-
dête si est dolor sicut
dolor meus. Qui tran-
sitis. Glória Patri. O
vos omnes.

ψ. Defecérunt præ
lâcrymis ôculi mei.

R. Conturbâta sunt
omnia viscera mea.

Ad Sextam.

Añã. Non est cœ-
spécies.

Cap.

Thren. I.

PLorans plorâvi in
nocte, et lâcry-
mæ ejus in maxillis ejus
non est qui consolêtur
eam ex omnibus charis
ejus.

R. br. Defecérunt: *
Præ lâcrymîs ôculi mei,
Defecérunt.

R. Conturbata sunt
omnia viscera mea. Præ
lâcrymis.

Glória Patri. Defe-
cerunt.

V. Fasciculus myrrhæ
dilêctus meus mihi.

R. Inter ubera mea
commorabitur.

Ad Nonam.

Añã. Fulcite me flori-
bus.

Capit. Thren. 2.

DEduc quâsi torren-
tem lâcrymas
per diem, es noctem:
non des requiẽm tibi,
neque taceat pupilla
oculi tui.

R. br. Fasciculus myr-
rhæ. Dilêctus meus mi-
hi. Fasciculus.

V. Inter ubera mea
commorabitur. Dilêctus
meus mihi. Glória Pa-
tri. Fasciculus.

V. Anima mea lique-
facta est.

R. Ut dilêctus locu-
tus est.

In secundis Vesperis
omnia ut in primis.

V. Regina Mártýrum,
ora pro nobis.

R. Quæ justa Cru-
cem Jesu constitisti.

Ad Magnificat.

Añã. Opprêssit me
dolor, et facies mea
intumuit à fletu, et
palpêbræ meæ caliga-
verunt.

ORATIO.

Deus, in cujus Pas-
siõe, &c.

Fit Commem. Domin.

FESTA OCTOBRIS.

Die xvi. Octobris.

Secunda die infr. Oct.
S. Theres. semid. Omn.
ut in die fest. præter
sequentia.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lection. Quoniam
hodie.

Ut in Com. Vv. 99.

IN III. NOCTURNO.
Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lecti vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum celorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia S. Gregor.
Papæ.

Homil. 12. in Evangel.

NOtandum verò quòd omnes lampades habent, sed oleum omnes non habent: quia plerumque bona in se opera cum electis, & reprobi ostendunt: sed soli ad sponsum cum oleo veniunt, qui de his quæ foris egerint, intus gloriam requirunt. Unde per Psalmistam quoque de sancta electorum Ecclesia dicitur: Omnis gloria ejus filia

regis ab intus. Dormitaverunt omnes & dormierunt. Dormire mori est: ante somnum verò dormire, est ante mortem à salute languescere: quia per pondus ægritudinis pervenitur ad somnum mortis.

R. Hæc est virgo, sapiens. 102.

Lectio viii.

Quid est autem, quòd fatuæ à prudentibus oleum petunt, nisi quod in adventu Judicis, cum se intus vacuas invenerint, testimonium foris quaerunt? Ac si à sua fiducia decépte proximis dicant: quia nos quasi sine opere repelli conspicitis, dicite de nostris operibus, quod vidistis. Unde, & prudentes per increpationem subdunt: Itè potius ad vendentes & emite vobis. Venditores quippe olei, adulatores sunt. De quo profectò oleo

Psalmista dicit: Oleum
autem peccatoris non
impinguet caput meum.

R. Média nocte. 103.

Lectio ix.

O Si sáperè in cor-
dis paláto posit,
quid admiratiônis há-
beát; quod dicitur: Ve-
nit sponsus; quid dul-
cedinis; intravérunt
cum eo ad nuptias;
quid amaritudinis, &
clausa est janua! Pen-
sáte, fratres charíssimi,
ante conspéctum tanti
judicis, qui in illo die
terror erit, quando jam
in poena remédium non
erit; quanta verò tunc
erit electórum lætitia,
qui de ejus meréntur
vissióne gaudère, de
cujus conspéctu vident,
& elementa ómnia con-
tremíscere? cum eo
simul ad nuptias intrá-
re, qui & in sponsi
nuptiis gaudent, &
tamen ipsi sunt sponsa:
quia in illo atérni reg-
ni thálamo vissióni nos-
træ Deus conjúngitur.
Te Deum. 13.

Die xxii. Octobris.

Octav. S. Theres.

Virg. *Duplex.*

*Omnia ut in die fest.
præter ea, quæ hic asig-
nántur prop.*

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

De Epistola S. Hieró-
nymi Præbyteri,
ad Eustóchium.

De custod. Virgin. Tom. 1.

Lectio iv.

DE Virgínibus, in-
quit Apostólus,
præceptum Domini non
habeo; cur? quia &
ipse ut ésset virgo, non
fuit impérii, sed pró-
priæ voluntátis. Neque
enim audiéndi sunt, qui
eum uxórem habuisse
confingunt; cum de

continentia diserens, & suádens perpétuam castitatem, intulerit: Volo autem omnes esse, sicut meipsum. Et infra: Dico autem in nuptiis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneant, sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate praeceptum? quia maioris est mercedis, quod non cogitur & offertur: quia si fuisset virginitas imperata, nuptiae videbantur ablatae, & durissimum erat contra naturam cogere, Angelorumque viram ab hominibus extorquere.

R. Propter veritatem.

100.

Lectio v.

Alia fuit in veteri lege foelicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion: & domesticos in Ierusalem: &, Maledicta sterilis, quae non pariebat: & filii tui sicut novellae olivarum in circuitu mensae tuae.

Vacuus erat orbis, & ut de typis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea, & Abraham jam senex Cethurae copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesiae figuram Rachel conqueritur. Paulatim vero in crescente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Elisaeus virgo, virgines multi filii Prophetarum. Jeremiae dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis idipsum Apostolus loquitur: Existimo hoc bonum esse propter instantem necessitatem. Quae est ista necessitas, quae aufert gaudia nuptiarum? Tempus brevium est in proximo est Nabuchodonosor.

R. Dilexisti iustitiam,

100.

*Lectio vi.**Paulò post.*

INveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentia bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat. Postquam verò virgo concepit in utero, & peperit nobis filium, cujus principatus in humeros ejus. Deum, fortem, patrem futuri sæculi; soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque & ditiùs virginitatis donum fluxit in foeminas: quia coepit à foemina. Statim ut filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in coelo, haberet Angelos & in terris. Tunc Holofèrnis capud Judith continens amputavit: Tunc Amán, qui interpretatur iniquitas, suo combustus est igni. Tunc

primum auditum est: Quæ non est nupta, cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

R. Afferentur Regi.

101.

IN III. NOCTURNO.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Matthæum.*

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, & sponse. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Undè suprà, cap. 8.

INtendat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conscientia securitate, de interiøre gloria, de intima chari-

tâte. Ardébant tamen & illarum fatuarum Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hominum. Póstea verò quàm surrexérunt, id est, in resurrectiōne a mórtuis, coepérunt aptare lámpades suas, id est, parare Deo óperum suorum réddere ratiōnem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat: non erant qui óleum vénderent, coepérunt deficere lámpades.

R. Hæc est virgo sapiens. 102.

Circa finem, Cap. 10.

Lectio viii.

Clausum est ostium. Et quid illis dictum est: Non novi vos? Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergo est: Non novi vos? Improbo vos, reprobo vos: in arte mea non vos agnósko: ars mea nescit vitia. Hoc

est autem magnum, & nescit vitia, & iudicat vitia: nescit faciendo, iudicat arguendo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinarum numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Evangelium: Vigilate, quia nescitis diem neque horam.

Lectio ix.

Corde vigila, fide vigila, spe vigila, charitate vigila, operibus vigila: & quando corpore dormieris, veniet tempus, ut surgas. Cum autem surrexeris, prepara lámpades. Tunc non extinguantur, tunc in interiōre conscientia oleo vegetentur: tunc sponsus ille incorporeis nexibus amplectatur, tunc te introducat in domum ubi

numquam dormias, ubi
numquam possit tua
lampas extingui. Hodie
verò laboramus, &
lâmpades nostræ inter
ventos sæculi hujus ten-
tationesque fluctuant:
sed ardeat in rubôre
flamma nostra, ut
ventus tentationis au-
geat ignem potius, quam
extinguat.

Te Deum. 13.

FESTA NOVEMBRIS.

Die xiii Novembris.

IN FESTO SS. MM.
Salmant. Arcádii, Probi,
Paschásii, Eutychiáni,
& Paulilli.

In tota Dioecési Sal-
mantina *Duplex majus*,
de mandáto Ss. Dñi. N:
Benedicti P. XIV.

*Omnia tam in Officio,
quam in Missa de Com-
muni plurimor. Martyr.
præter ea, quæ hic pro-
pria assignantur.*

Ad Vesperas.

HYMNUS.

Felix Martyribus
plaudat Ibéria
Quos Orbi impávidos
Vandálicus furor
Ense, & cárceribus
bárbarus abstulit
Ceu túrbo víolas metit.
Vidit Paschásium, ví-
dit ab ímpio
Lictóre Eutygium vér-
bere percuti,
Constricta Arcádii vidit
& Africa
Tergo bráchia libero.
Flevitque ímméritum
supplítium pati
Immítis Nómadium pro-
génies Probum:
Hí nempe haud silem,
sed Sóbolem parem
Affirmant génitam Pa-
tri.
Sperat blandítiis Rex
tamen éfferus
Paulillum téneris flecte-
re: sed Puer
Aspernatúr opes, nec
pavet innocens
Durum servitio jugum.
Sic qui nos redimit
laurea Mártyres,

Quos olim péperit Ré-
gia Cívitas

Doctrina célebris: Cétia
nunc sacros

Methyna Urbs cínere
colit.

Longas ò útinam Gen-
tibus ímpetrent

Multà suplicibus jam
prece férias,

Gratíque Hespérie de-
super últimæ

Terras númine próte-
gant.

Sit Patri ingénito gló-
ria perpetim,

Sit Nato páriter laus pia
júgiter

Almo & Spirítui, Tri-
nus & únicus

Qui nobis colitur Deus.
Amen.

¶. Lætamini in Dó-
no & exultáte justí.

¶. Et gloriámini óm-
nes recti corde.

Ad Magnificat.

Añs. Istórum est
enim regnum coelórum,
qui contempsérunt vi-
tam mundi, & perve-
nérunt ad præmia reg-
ni, & lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

ORATIO.

L Argire nobis quæ-
sumus Dómine,
Sanctis Martyribus tuis
Arcádio, Probo, Pas-
chásio, Eutychiáno &
Paulillo, iutecedénti-
bus, coeléstia semper
amáre: ut qui cum illis
Trinitátis mystérium
confitémur in terris,
cum ipsis páriter ejus-
dem Trinitátis aspéctu
gloriémur in coelis. Per
Dóminum.

Ad Matutinum.

HYMNUS.

C OElo corúscar
fúlgida
Lux, quæ redúcit Már-
tyrum

Palmas: jacéntes surge-
re

Et nos jubet victória.

Ergo canámus Prín-
cipes

Quorum triúmphos jam
dedit

Virtus Ibéros ságuinis
Fulgère primùm púrpu-
râ.

His orta puris fón-
tus

Olim fides, quæ oracula
Ubique Christi prædicat,
Manavit ad nos coelitus.

Hinc vera nos Divini-
tas

Testata Verbi cômmonet

Horum sequi vestigia
Intaminato pectore.

Sit semper uni glória
Patri simul cum Filio,
Et par decus Paráclito
In sæculorum sæcula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Epistol.
ad Rom. Fratres; Debi-
tores. 65.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Gensericum Vanda-
lôrum Regem
ex Hispânia in Afri-
cam ingentes cópias
trajicientem comitati
sunt Arcadius, Próbus,
Paschásius, & Euty-
chiánus, nec non etiam
Paulillus puer, Paschá-
sii & Eutychiáni ger-
mánus frater: qui Sal-
mánticæ, ut fertur, cla-

ro genere nati, céteros
Aulæ Regiæ Próceres
grátia, & familiaritáte
apud Regem anteibant,
propter morum scilicet
integritatem, fidem in
obéundis præcláris mu-
niis diu probátam ac
étiam singularem, qua
pollébant, eruditiónem.
Eos propterea Genserí-
cus, Ariana labe in-
fectus, in suam sectam
tráhere summa ope co-
nátus est: eoque magis,
quia ipsórum exémplo
facile futurum sperábat
ut céteri quinque in suas
partes adduceréntur. Vé-
rum Arcadii, ejúsque
sociórum invicta cons-
tántia nec ab obsequiis
flecti passa est, nec mi-
nis frangi. Negant, se
Religióne ejuratúros;
& proinde subitúros li-
bénter bonórum óm-
nium, ac vitæ ipsius
jactúram testáti sunt.
Quo respónso versus
in iram Rex, facultá-
tibus ipsos, honoribús-
que privátos pronun-
tiat; atque perfidiæ
damnatos, Paulillo ran-

tum penes se retento, ab Aula jubet excedere.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in mari rubro via sine impedimento.

Ps. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

JAm iniqua tyranni sententia è dignitatis, fortunarumque gradu dejecti vitam Athletæ Christi amplexi sunt, rerum quidem omnium penuria gravem, ipsis tamen vel inde felicem, quod duris pro Christo laboribus Martyrio præludere lætabantur. Arcadius porro singulâri magnanimitatis exemplo commilitonum suorum facile princeps fuit: quippe non modò am-

plissimas opes generosè contempsit, verum etiam uxoris, ac numerosæ familiæ luctum animo superavit admodum præsentem, & confirmato. Quin & omnes, posthâbito graviôris periculi metu, Asiaticam impietatem palam detestati, Nicœni Concilii dogmata passim apud frequentissimam congregationem prædicabant. Quod ubi rescivit Gensericus, sui impotens eos primùm exilio damnavit; mox cum spe cecidisset, illos à servandæ fidei proposito dimovendi, ferreis onustos vinculis in foedum carcerem conjecit. Inde postmodum educti, multisque, & diris tormentis sub tyranni oculis cruciari, pro vera Christi divinitate gloriosa morte occubuerunt Idibus Novembris anno supra quadringentessimum circiter trigessimò septimo.

R. Verbera carnificum non timuêrunt sanc-

ti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini:

ψ. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

NEc minus intéreā in Paulillo enituit coelestis animi fortitudo: Erat ille tum elegántia formæ, tum politiôris ingénii suavitáte carus ómnibus, & Regi in primis accéptus; qui nihil proinde non tentávit, ut réneram infántis ætatem vel larga præmiôrum pollicitatiône, vél incússio suppliciôrum metu circumveníret. At Puer in exiguo corpore constantiam præ se ferébat majôrem, quàm ut posset ullis máchinis labefactari. Ardébat martyrii desiderio: piis tamen votis moras injécit vafer tyránnus. Hic étenim infaústa de sua secta ominátus, si

morte céleri Puerum eríperet, virgis, fustibusque crudeliter cæsum in perpétuam servitûtem trádedit, eo consílio, ut sordidi ministérii, cui addicebátur, tædium à mentis ipsum constantia deturbâret. Sed enim cui fidem à corde non potuit evéllere tortôris sævitia, nec ejus calliditas victóriæ corónam præripuit. Strénuus siquidem pugil prolixum hoc martyrii genus invictè pertulit, donec víribus tanto labóre confectis solútam à servitûte ánimam in veram filiôrum Dei libertatem assérui. Fuérunt hi Mártyres primævi fructus, quos in Vandalórum persecutiône cœlo intulit mater Ecclesiá, uberrimæ ségetis deinceps ligendæ foelix prænuntium. Eórum corpora, ut à majóribus accéptum tráditur, in Hispaniam comportáta, Methymnæ Cetiæ in

Ecclēsia S. Romāni
magna populōrum con-
finium devotiōne colū-
tur, Deo etiā multis
mirāculis Fidēlium pie-
rātem confirmāte.

R. Tamquam aurum
in fornāce probavit elec-
tos Dōminus & quasi
holocausti hōstiam ac-
cepit illos: & in tēp-
ore erit respectus illō-
rum: * Quōniam do-
num & pax est electis
Dei.

ψ. Qui confidunt in
illum intelligent veritā-
tem: & fidēles in di-
lectiōne acquiescent illi.
Quōniam. Glōria Patri.
Quōniam.

IN III. NOCTURNO.

Lectiones, Homiliae
Sancti Gregor. Pap. in
Evangel. Cum audie-
ritis praelia, de eodem
Commun 73.

R. viii. Hæc est vera
fraternitas, quæ num-
quam potuit violari
certamine: qui efuso
sanguine secuti sunt
Dōminum: * Contem-

nentes aulam regiam,
pervenērunt ad regna
coelēstia.

ψ. Ecce quā bonum
& quā jucundū ha-
bitāre fratres in unū,
Contemnētes. Glōria
Patri. Contemnētes.

Ad Laudes:

HYMNUS.

A Deste Cives: In-
clyta
Letis canāmus vocibus
Trophæa quinque Már-
tyrum

Decora avito sanguine.

Illos tulit Salmantica,
Colitque supplex, Afri-
cæ

Quos ora vidit barbaræ
Obire acerbo funere.

Nam Trinitatis abdū-
tum

Dum paedicant Mysté-
rium,

Unus & substantiæ
Patrem docent, ac Fi-
lium:

Errōre demens impio
Contaminati dogmatis
Rex imperat certamine
Sævo probari Mártyres.

Urget satélles: Jam
procul

Latè sceléstis verbera
 Sonant flagéllis : It
 cruor,
 Coelôque dantur spíri-
 tus.
 Nobis Beâta Trínitas
 Horum rogâtu Márti-
 rum
 Concède cum coelésti-
 bus
 Fruamur hoc Mistério.
 Amen.

ORATIO.

Largîre nobis , *ut in*
Vesp.

In secúnd. Vesper.

HYMNUS.

Felix Martyribus , *ut*
in primis.

FESTA DECEMBRIS.

In festo S. Ansáni Mar-
 tyris. *Duplex.*

*Omnia ut in Commu-
 ni unius Martyris. 37.*

ORATIO.

PRæsta quæsumus
 Omnípotens Deus:
 ut qui Beâti Ansáni
 Mártiris tui natalícia
 cólimus intercessiône
 ejus in tui nóminis amô-
 re roboremur. Per Dó-
 minum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Script.

IN II. NOCTURNO.

Triumphâlis. 45.

IN III. NOCTURNO.

Nolîte arbitrâri. 55.

F I N I S.

INDEX

RERUM QUAE IN HOC CODICE

CONTINENTUR.

	Pág.
Ad Vesperas.	3.
Ad Completorium.	5.
Te Deum Laudamus.	13.
Ad Láudes.	14.
Commemorationes seu Suffrag. Ss.	19.
Ad Primam.	22.
Ad Tertiam.	28.
Ad Sextam.	30.
Ad Nonam.	33.
Commune unius Martyr. extra Temp.	
Pasch.	36.
Homilia Nolite arbitrari.	55.
Commune unius Martyr. Temp.	
Pasch.	57.
Commune Plurimor Martyr. extra	
Temp. Pasch.	64.
Commune Confessoris Pontificis.	77.
Commune Confessoris non Pontificis.	87.
Commune Virginum.	95.
Commune Martyrum non Virgi-	
num.	105.
Officium B. M. V.	111.
FESTA JANUARI.	
Domin. III. Post Epiph.	
Beati Joann. de Rivera.	125.

FESTA FEBRUARII.

Die iiii. S. Blás. Ep. & M.	129.
xviii. Stæ. Gaudentiæ Marr.	130.
xix. S. Conradi C.	132.
xxvii. B. M. V. Guadalup.	135.

FESTA MARTII.

Die xiii. Stæ Christin. V. & M.	143.
xvi. S. Raymundi Abbat de Firero.	143.

FESTA APRILIS.

Die i. Stæ. Urbic. Martyr.	148.
xx. S. Cesaræi Martyr.	148.
xxiii. S. Georg. Martyr.	149.

FESTA MAII.

Die v. Fest. Coronæ D. N. J. C.	151.
---------------------------------	------

FESTA JUNII.

Die xxv. S. Guilielm. Ab.	162.
xxvii. S. Pelág. M.	165.

FESTA JULII.

Die ix. S. Abundant. M.	168.
xxi. Stæ. Margarit. V. & M.	168.
xxv. S. Christophor. M.	169.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die i. S. Vincent. M.	171.
iv. S. Theodor. M.	171.
ix. S. Adrián. M.	172.
Dominic. III. Fest. Sept. Dolor.	
B. M. V.	174.

FESTA OCTOBRIS.

Die xvi. Secúnd. die infr. oã. S. The-	
res. Y.	194.
xxii. Octav. S. Theres. V.	196.

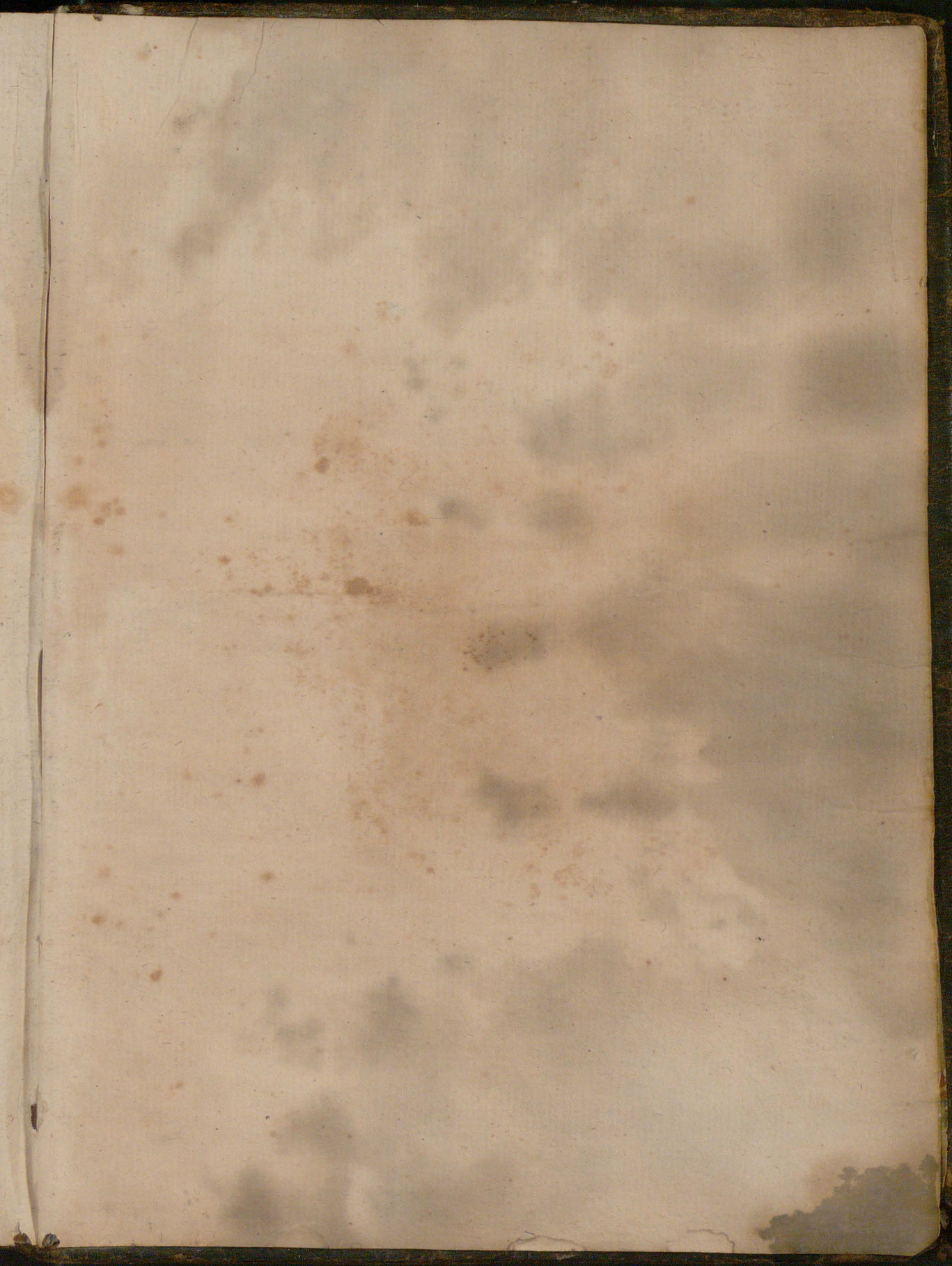
FESTA NOVEMBRIS.

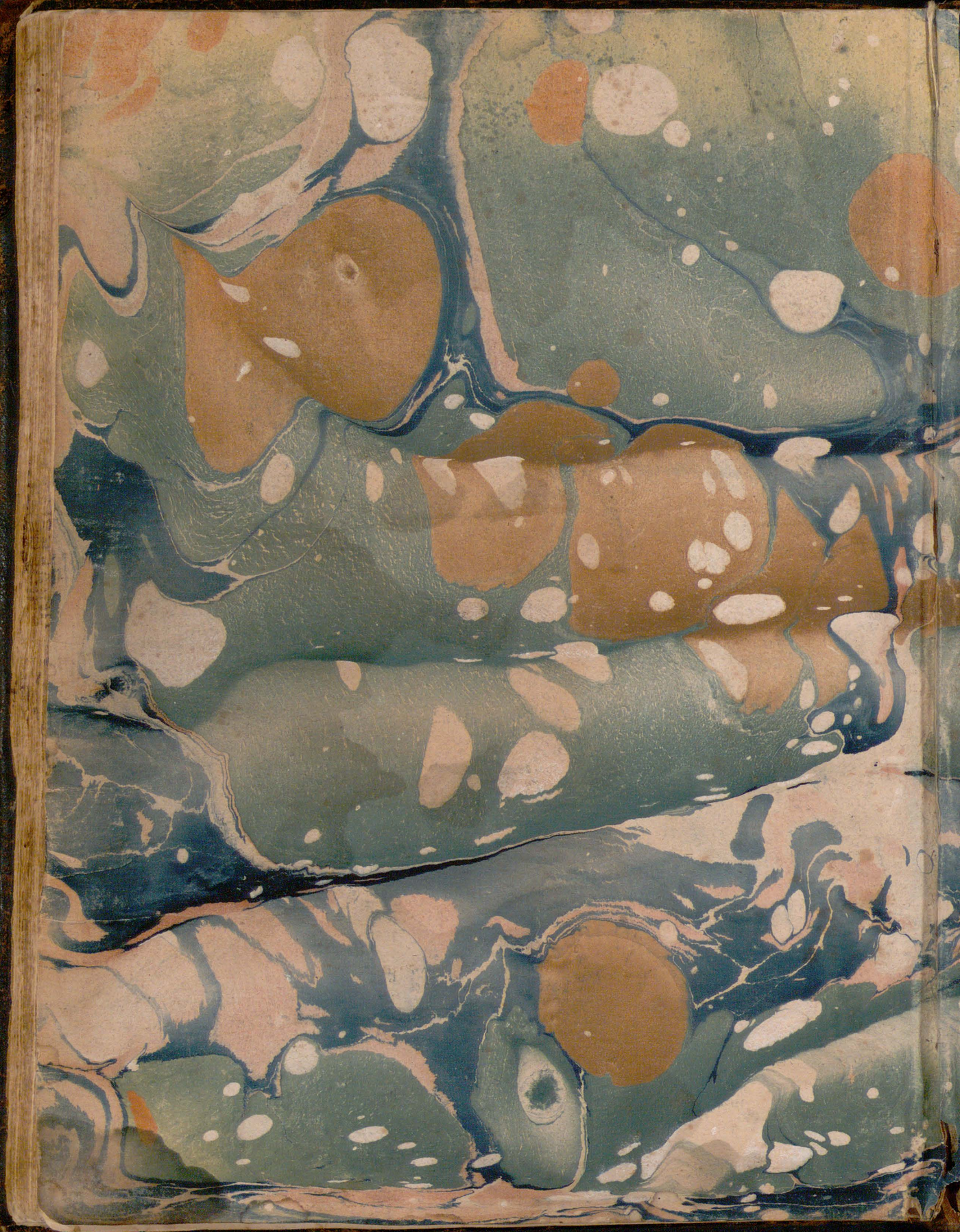
Die xiii. Ss. Mm. Salmant. &c.	200.
--------------------------------	------

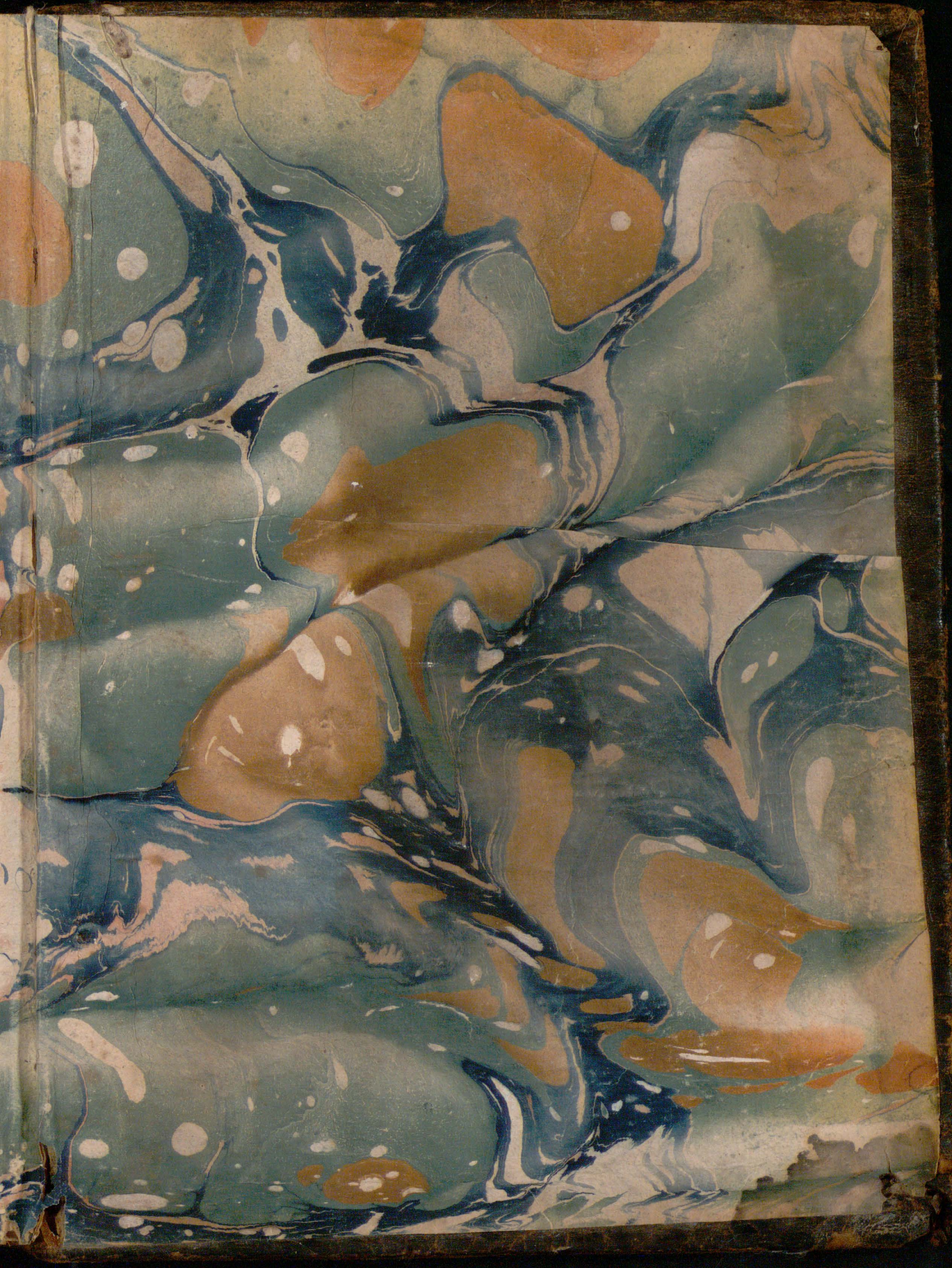
FESTA DECEMBRIS.

Die i. S. Ansáni. M.	206.
----------------------	------

982